

Observationes in Athenaei Deipnosophistas

<https://hdl.handle.net/1874/322643>

Aug. 192. 1936

OBSERVATIONES
IN
ATHENÆI DEIPNOSOPHISTAS

SCRIPSIT

S. P. PEPPINK

LUGDUNI BATAVORUM
APUD CASAM C.T. E. J. BRILL
A.D. MCMXXXVI

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

A. qu.
192

OBSERVATIONES
IN
ATHENÆI DEIPNOSOPHISTAS

922

OBSERVATIONES
IN
ATHENÆI DEIPNOSOPHISTAS

SPECIMEN LITERARIUM INAUGURALE /
QUOD EX AUCTORITATE RECTORIS MAG-
NIFICI / CAROLI GUILHELMI VOLLGRAFF,
PHIL. DOCT. IN FAC. LIT. ET PHIL. PROF.
ORD. / AMPLISSIMI SENATUS ACADE-
MICI CONSENSU / NOBILISSIMAE FACUL-
TATIS LITERARUM ET PHILOSOPHIAE
DECRETO / PRO GRADU DOCTORATUS
SUMMISQUE IN LITERARUM DISCIPLINA
ET PHILOSOPHIA HONORIBUS ET PRI-
VILEGIIS / IN ACADEMIA RHENO-TRA-
JECTINA RITE ET LEGITIME CAPESEN-
DIS / FACULTATIS EXAMINI SUBMITTET
KALENDIS MAIIS HORA III

SIMON PETRUS PEPPINK
AMSTELODAMENSIS

LUGDUNI BATAVORUM
APUD CASAM C.T. E. J. BRILL
A.D. MCMXXXVI

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

Patri uxori carissimis

CONSPECTUS

	pag
PROLEGOMENA; tractantur codices Epitomes <i>Athenæi</i> , <i>Æschyli</i> , <i>Flavii Iosephi</i> , <i>Nicandri</i>	I
NOTAE IN ATHENÆUM	21
EXCURSUS I: <i>Cleomedis</i> et <i>Gemini</i> loci quidam e codice Laurentiano emendantur	94
EXCURSUS II: Ad Geoponicorum scripta	98
EXCURSUS III: <i>Nicephoræ Basilacæ</i> fragmentum ineditum	101

PROLEGOMENA

Omnium virorum doctorum qui *Athenæum* data opera emendare conati sunt, uno Cobeto excepto facile principes sunt Casaubonus et Kaibel. Casaubonum laudibus extollere non necessarium, editorem ultimum admirari satis non possum. Cum vero multis nominibus mihi reprehendus sit Kaibel, praefari pauca volo ne videar rodere virum egregium qui, quamvis saepe sit lapsus in tractandis libris manuscriptis, *Athenæum* edidit ita, ut quavis fere pagina ingenium eius, doctrinam iudicium praedices oporteat. Attulit sane Wilamowitz haud spernenda, sed palmam facile sibi praeripit Kaibel. Atque utinam Wilamowitz qua erat doctrina atque ingenio nobis dedisset editionem *Athenæi* senex, cum longo usu auctorum et inscriptionum alia emisit quae semper erunt monumenta incomparabilia. Nam sagacitatem Cobeti, Bentley, Kaibelii in restituendis verbis nostri βήτορος admireris licet, est totum hoc opus id genus, ut nonnisi a Scaligero vel Wilamowitzio recte curari posset. Ipsa scripta Cobeti vel Bentley, qui cum commentariis Wilamowitzianis comparaverit, statim intellet quid velim. Cunctanter ergo accedo ad componendas notulas quas, si quid habeant in se boni, postea in usum suum convertat editor futurus. Corrigam igitur quae Kaibel minus bene administravit (qui labor non ingenio sed industria constat), promam notas Valckenaerii Hemsterhusii Cobeti quae neglectae iacent in Bibliotheca Academiae Lugduno-Batavae, deinde interseram quae per complures annos excogitavi vel congeSSI in Bibliothecis Franco-gallicis, Anglicis nec non Italiae. Quibus recte usus is, qui post Kaibelium *Athenæum* edere aggredietur, apparatus criticum paulo emendatiorem dare poterit. Nihil hic mihi arrego, ἀλλὰ κοινῇ ζητῶ μεθ' ὑμῶν qui litteras Graecas amatis, si quid emolumenti redundare possit e fontibus aditu saepe difficilibus ad auctorem, quem omnes semper ad manum habeant necesse est.

Kaibel in praefatione editionis suae affirmat accuratissime se codicem Marcianum contulisse, quod ante eum de filio suo

praedixerat Schweighæuser. Quamquam non ita difficilis sum ut negem Kaibelium multos errores, quos Schweighæuser commiserat, correxisse minime tamen credo textum qualem nunc habemus fideliter ad codicem *Marcianum* esse expressum. Cum vero editor sollemniter paene autumaverit se *ne minutissimos quidem errores vel scribendi distinguendive proprietates neglexisse*, demonstrabo rem non ita se habere. Non omnia exhauriam, sed indicabo ea quae satis superque probent me non frustra iterum codicem *Marcianum* excussisse:

- Pag. 197a: καὶ habet *Marc.*, ergo futilis nota editoris indicantis hoc tamquam *EC* proprium 198a καὶ χρυσοῦ εἰργασμένου sic, non κισσοῦ;
- Pag. 199f 13: ὁ δ' ἐλάχιστος ἐχώρει μετρητήν, omisit ἐχώρει *Laurentianus* (*B*); altum silentium apud Kaibelium;
- Pag. 223f in fine: ἀλλ' ἀποδέδωκας *AE*; nihil editor ad locum. cf. Schwartz, *Euseb. Einleit.* p. CXLIII;
- Pag. 302c 21: *A*: δράχμης pro ἀράχμης;
- Pag. 426b 22: *expectares -on*, Kaibel; at hoc ipsum servavit *A*!
- Pag. 438c 4: margo summarium habet hoc: περὶ τῆς Σκόπια πολυπωσίας (sic); margo ante *Leopardium* veram lectionem subministravit;
- Pag. 535e 1: *A* ἐνεδύσατο ut *E*; male Kaibel tamquam *E* proprium;
- Pag. 579d 10: ἐμπλόκιον ἐκτραύγης: sic *A* emendavit *Jacobsius*, nihil *K* ad locum.
- Pag. 130c 26: ἔτη ἤδη οὔσης, sic *A*!
- Pag. 603b 14: ποτὲ πότου;
- Pag. 691b 4: μυρίσας συγκατέκλεισεν cur tacet editor?
- Pag. 694a 19: τὰς || περὶ praetervidit Kaibel, nam charta plicata est.
- Pag. 696a 4: *A* ἀμπέλων, non *E* solum.
- Pag. 520c 13: περὶ ἧς νῦν οὐ κ. *A*;
- Pag. 471a 8: ἐμοὶ παράδος τὸ πρῶτον sic *A*! Cf. ad p. 532b 17; p. 263e 14; p. 81b 9; c 9c 20; et quae ad finem p. 81 adnotavimus.

Haecce pauca exempla satis docent editorem codicem non cum pulvisculo evolvisse, sed alia mox in notis. Attuli locos aliquot ne viderer temere iecisse crimen in eum, qui optime ceteroquin de *Athenæo* meritis una tamen in re lapsus est; scilicet in codicibus conferendis compendiisque enucleandis! Codices enim

Epitomes male contulit, permulta neglexit, alia ne intellexit quidem, erroribus denique se implicuit qui monstrent eum non satis diu trivisse codices saeculorum XIIIⁱ et XIVⁱ.

Post Kaibelium Aldick se accinxit ad collationem codicum *CE*, correxit pauca quaedam, praetervidit plura, lapsa est saepissime, nec mirum! Scriptura horum librorum satis difficilis est, neque quicquam proficias nisi complures annos in bibliothecis una cum codicibus habitaveris.

Pag. 41*d* 7: Ἀγαμέμνονι *Laur. E*;

Pag. 48*a* 25: *E* στρῶ, lineola ut saepe significat *ον* vel *σον*; στρῶσον ergo habet codex. Codicem hic pessime Kaibel tractavit nihil adnotat Aldick

Pag. 54*e* 17: δυστυχή *E* si Kaibelium audias. Ergo fol. 52^r (= *Ath.* 55*f* 23) γνωρίμη legendum! Minime gentium! compendium èt p. 54*e* èt 55*f* idem est et nihil aliud significat quam *ους*

Pag. 60*e* 17: ἀποπνι additis γτ': id est ἀποπνίγονται, res certa est ad scripturam quod attinet

Pag. 65*d* 21: ὀρνιθάρια nemo male legit (et errare tali quidem in re difficile!) sed pessime èt iuvenis Schweighæuser èt Kaibel lapsi sunt in enucleando p. 62*c* 1 τι sequente compendio eodem quod habes in ὀρνιθάρια. Saepe enim -αρα et -αρια alibi sic exarata sunt.

Saepissime καλοῦσι compendiose scribitur, nemo unquam erravit, sed cum γράφουσι (pag. 66*d* 2) eodem modo scriptum esset, non habebat editor quomodo explicaret, refugiendumque sibi putabat ad correctionem Musuri.

Pag. 12*d* 9: si comparasset editor compendia p. 16*a* ἀναστάντες, 24*b* ἀγρώσσοντες, 25*d* 3 τοξεύοντες (ut pauca tantum afferam exempla e codice *E*) numquam dubitasset de lectione p. 12*d* 9 ubi nemo ἴοντες statim legit. nunc vide quid designaverit.

Pag. 16*f* 2: διαλιπεῖν ὀλίγον κενόν ἐν δὲ utrum horum vocabulorum glossema sit nunc nihil ad rem. sed cur altum silentium apud Kaibelium?

Sed iam satis exemplorum. Novam igitur confeci collationem èt Laurentiani èt Parisini. Infra hic illic tractabo fusius locos selectos.

Quodsi nullam aliam ob causam reprehendere possem editorem, futilis sine dubio viderer viris gravibus qui nonnisi severiora, ut aiunt ipsi, curent despiciantque quicquid studii codicibus excutiendis imponas. Sed latius patet mihi campus. Sescenti sunt loci qui arguunt Kaibelium stylum atque orationem Epitomatoris non bene cognitam habuisse. Nam qui hoc in se suscipit ut antiquas lectiones e verbis epitomatoris eruat, eum oportebit afferre tantummodo ea quae merito inter varias lectiones numerari possint. Videamus quomodo editor hanc rem ad finem perducere conatus sit.

Habet hoc sibi proprium Epitomator ¹⁾ ut saepissime paraphrasin nobis pro verbis auctoris quem in compendium redigat, proponat.

Pag. 231^b 22: ἔχων pro κερτημένος, E. pag. 234^b 12: καλοῦσι pro προσαγορεύουσιν; et multis allis locis usitiora reponit. Patet igitur quid sit iudicandum de varia lectione (sic!) a Kaibelio allata pag. 259^c 15 πολιτῶν pro δημοτῶν. Eodem iure adnotare poterat pag. 230^f 22 Epitomatores συμπολίτου habere. Sic. 318^a 22 ἀναφέρει pro ἀναδύνει. pag. 273^d 1 ἀνίστατο est lectio inutilis.

Ordinem verborum mutat Epitomator ut etiam metrum pessundat.

Pag. 227^e 11: ὃν δ' ἂν ἴδῃ et sic saepe alias. Nihil igitur ad rem adnotare pag. 230^a 4 μοι τις C E servare. Pag. 306^{c-d}. Describam Epitomes particulam: μέμνηται δὲ καὶ κορδύλιδος: — κάμμοροι: — καρίδων γένος ὑπὸ Ρωμαίων οὕτω καλούμενον, κεῖται δὲ παρ' Ἐπιχάρμῳ καὶ Σάφρονι ἢ λέξις. Sic in brevius contraxit suo arbitrio ductus partem *bc* paginae 306. Quis unquam hinc effecisset variam lectionem?

Sescenta talia aliis locis ex Epitome afferre poterat Kaibel, sed non fecit. Nihil proficimus notulis id genus, quas securi abiecimus in posterum. Contra neglexit adnotare ubi signa et indicia coniecturarum supersint.

E. gr. pag. 230^d 2: Στρομβιχίδῃ duobus punctis additis supra η. pag. 242^f 20 τῶι A. E vero τω duobus punctis supra ω

1) Quae sequuntur exemplis confirmare possum ex aliis compendiis tam editis quam ineditis.

additis. Sic enim solebant illa aetate indicare correctiones. Eundem errorem etiam in *A* saepiuscule commisit editor. Mirum pag. 251^e 21 a Kaibelio variam lectionem ex *CE* afferri. Nominibus propriis semper fere superscribit Epitomator lineolam quod et nostro loco fecit; Kaibel hoc dignum putabat, quod adnotaret. Vides quam imperite. Innumeris locis neglexit summaria codicis *A* quae sine dubio magni pretii sunt. Hinc factum est ut pag. 263^e 14, 264^b 14 tribueret Epitomatori quae recte in margine codicis *A* legerentur. Haecine γεύματος χάριν protuli.

De libris manuscriptis Athenaei qui olim disputaverunt aut uno codice niti debere recensionem auctoris πολυμαθεστάτου autumabant, aut sibi persuadebant non minoris esse momenti Epitomen quam Marcianum *A*. — Ante Kaibelium nemo contulit Epitomes libros manuscriptos, ut iure statuas, nonnisi codices minoris pretii esse adhibitos. Nam Muretus¹⁾ et Gronovius perpauca eorum quae in Italiae bibliothecis invenerant in lucem emiserunt, collatio codicis *A* quam Schweighæuser in usum patris confecerat nullius pretii erat. Primus excussit *Marcianum* Cobetus, qui tamen abreptus admiratione librorum antiquissimorum negligere solebat quae codicilli recentiores servant. Inspexit vir acutissimus *Parisinum C*, sed post paucos dies utpote descriptum ex *A* abiecit. Argumenta quibus fretus hoc fecerit collegi e schedis omnia, nec tamen adstipulari possum Cobeto vel Maasio. Nam cum iam eo perventum esset, ut duobus codicibus fretus Kaibelius *Athenæum* ediderit, exstitit nuper Maas, qui in censura libelli Aldickiae de Epitome professus est se, omnibus examinatis argumentis, facere cum Cobeto. Quamobrem omnia proferam quae, per complures annos congesta, probare mihi videantur Epitomen sui esse iuris. Si quae hic illic occurrunt observationes ab aliis iam factae, gaudeo consensu, sed praeter ea quae Wissowa exposuit, in Italiae bibliothecis nihil repperi unde haurire liceret, quae sententiam meam vel corroborare vel labefactare possent. Ac primum quidem in animo est conscribere quaedam de aliis auctoribus, quo melius eluceat quam implicata sit historia, ut ita dicam, textuum scriptorum Græcorum. Prae-

1) *V. L.* XVIII. cap. II. Valckenaer in Schedis.

cepta quae liberaliter dantur multum laboris atque taedii afferunt, exempla vero quae ipse e codicibus collegeris, menti inhaerent meliusque docent quo modo res sit gerenda. Magni momenti est examinare varias lectiones easque comparare cum erroribus in aliis libris commissis. Nam si luce clarius demonstrari potest varias lectiones, quas apte cum lectionibus vel *Marciani* vel *Epitomes* comparaveris, e libris diversae originis esse profectas sive apud *Flavium Josephum* sive apud poetas quales sunt *Oppianus*, *Nicander* alii, nonne strata melius erit via ut eo perveniamus quo tendere est in animo? Perscrutabimur igitur verba tradita *Aeschyli*, *Flavii*, *Nicandri*, et demonstrare conabimur eandem rationem intercedere inter varias lectiones *Marciani* et *Parisini* (*Laurentiani*).

Scribae Byzantini satis diu aut opprobriis sunt exagitati aut laudibus cumulati. Saepe factum est ut iidem èt ineptissimi vocarentur ubi errores explicare deberent philologi, èt sagacitas eorum praedicaretur cum viri docti non haberent, quomodo exponerent, qui factum esset ut optima lectio in stercore tamquam gemma emicaret. Illud inbecillitati librariorum imputabatur, hoc debitum referebant ingeniis Byzantinorum, ut mussites *fuere fortes ante Bentleium et Scaligerum*. Sed iidem Scaligeri et Bentleii Byzantini saepe tam graviter impingunt, ut statim rursus eos detrudas ad discipulos inertes et stupidos. Quam fallax sit haec ratio hisce paucis verbis satis significavi sed festinat potius animus ad exempla. Ac iam statim in medium procedat codex *Aeschyli* adhuc neglectus, quem antiquas lectiones servare consentaneum est.

In amplissimo apparatu critico quem Wilamowitz *Aeschilo* suo addidit non ita paucas lectiones commemoravit editor clarissimus quas nullo modo explicare possis. Harum lectionum originem indagare unius viri docti non est, neque contigit Wilamowitzio ut reperiret libros unde portenta haecce explicari probabiliter possent. Exempli causa codex *L* praebet *Septem* 480 *λίαν* quod unde natum sit haud facile dicas. Nec melius tibi res cedit *Prom.* 783 *οἴκου* vel *Prom.* 1070 *πάλαι* explicare studenti. Aduit codice *Vaticano* 1332 saeculi XIIIⁱ has tres varias lectiones illustrabo, deinde de aliis quibusdam locis pauca commentaturus. *Prom.* 783, Rubricator antiquus atque idem qui in *Sophoclis* textu laborem suum posuit, superscripsit *γρ. οἴκου*. Est haec sane

notula quantivis pretii, nam et facilis explicatu est lectio οἴκους et notanda forma; desideravit enim primus Elmsleius genitivum. In codice differentia inter compendia ου et ους significantia semper constans est.

Prom. 1070, πάλαι in *P* est varia lectio, sed *Vaticanus* optime illustrat unde venerit lectio inutilis: nempe in *Vat.* addita est vox πλεῖον.

Sept. 480 λίαν. Obscura sane var. l. sed lucem affert iterum *Vat.* γρ. λύων: δηλονότι τὴν γλώσσαν.

Insunt libro Vaticano lectiones et confusiones antiquae.

Sept. 724, περιφήμους; I^a manus correxit θι supra lineam. ΦΗ et ΘΙ confusio antiqua. Plura exempla repperiet is qui codicem summa cura excutiendum sibi sumpserit. Videamus si praeter ea quae iam indicavi afferat liber, quae impune negligi non possint.

Pers. 193 confirmat correctionem a Blomfield factam.

Sept. 213, prima littera fuit λ, postea correctata est. Superscripta quae sunt a Rubr. 1°, quamvis difficilia sint lectu, clare tamen distinguitur λίθων vel λίθοις.

Sept. 277 superscripsit R, Ius: ἀπὸ κοινοῦ τὸ θύειν, θύσειν recte restituit Weil.

Sept. 179, πόλιος, cf. Triclinium.

Prom. 667, ut Naber.

Sunt vero et alii loci ubi olim alia atque quae nunc in codice exstant lecta fuerunt. Nam quod *Sept.* 487: Ἀθήνας a rubr. superscriptum est δωρικόν, indicat hic olim recte lectum esse Ἀθάνας. *Prom.* 692, verbo φύζειν, quod Wilamowitz in τύψειν mutavit hanc glossam addidit rubr. λυπεῖν τὸ χρωῶμα. Evidens est eum olim ψήζειν legisse: confusio frequens est, exempla in Athenæi libris occurrunt haud semel. Neque est negligenda interpretatio versus *Prom.* 974, ἐφ' οἷς πάσχεις κακοῖς, eiusdem sententiae erat Abresch. Sensit idem rubricator *Sept.* 282 non bene procedere textum ideoque adnotavit τὸ ἐπὶ παρέλκων. *Prom.* 77, voci ἐπιτιμητής glossam adscripsit ὁ ἐπιστάτης, deinde pravam explicationem addidit ἢ ὁ ἐπιτιμητής τῶν μὴ ποιούντων τὰ ἔργα αὐτοῦ (sic!) cf. Wil. ad locum. Haec omnia e veteri et bono commentario profluxisse credo, quamvis fatear inter glossas non paucas esse damnandas. Optime tamen editor in farragine lectionum etiam ea attulit quae prorsus inutilia viderentur, aliis vero codi-

cibus repertis (ut nunc e Vaticano apparet) non loco suo, quem nunc in apparatu obtinent, esse privanda dies docebit. Quarum lectionum si vel minimam partem explicare potuimus ope libri satis vetusti, laboris in codice mutilo atque non ita facili lectu suscepti haud poenitebit. Corollarii instar subiicere iuvat selecta quaedam.

In versu *Promethei* 365 explicando multum sudarunt antiqui grammatici, textus cod. *Vat.* habet ἰπνούμενος γρ. καὶ ἰπούμενος σφιγγόμενος ἢ ἰπούμενος (sic. debebat saltem ἰπτόμενος cf. Hes.) ἀπὸ τοῦ ἰπτῶ τὸ βλάπτω.

Prom. 437, quod in codice *B* legitur κάμπτομαι in libro Vaticano glossa est ubi etiam δάκνομαι est additum. *Prom.* 799, γρ. δρακοντόμορφοι; *Sept.* 439, κατήγορος s. scripsit rubr. I γρ. διδάσκαλος, *Sept.* 576, voci πρόσμορον haec nota est indita: ἢ πρόσμορος τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρον ἢ τὸν συμπράκτορα καὶ πρόσμορον τὸν ἐγγυὲς μόρου τὸν ἀξιόβητον τὸν ἀξιὸν ἀπωλείας τὸν βιαιοθάνοντα¹⁾). In his ut in iis quae ad *Prom.* 77 sunt adnotata solummodo priora digna sunt, quae sub examen vocentur, ἀδελφεόν sine dubio est glossa quae expulit veram lectionem quae ex τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου elicienda est, nempe ὁμόσπορος, quo vocabulo saepissime poeta in hac fabula usus est. Versum igitur ita constituerim:

καὶ τὸν σὸν αὔθις — — ὁμόσπορον.

Ultimae voci glossa erat adscripta, sed vera interpretatio in Vaticano obvia reduxit vocabulum quod perierat. Sic *Sept.* 376, κλήρον in textu legitur, γρ. πάλον addito. Ceterum *Pers.* 137 additum, a R^o. γρ. τὸν αἰχμῶ μανέντα. Hisce omnibus perpensis iure mihi statuere videor in hac farragine latere quae immerito neglecta, e fonte antiquo sunt hausta.

Attamen nemo in censum vocavit *Vaticanum* 1332. Num putas quae insunt bona deberi felici ingenio Byzantini cuiusdam? At ipsa scriptura libri et charta probant rem nobis esse cum viro docto, qui collegit quicquid *Aeschylō* emendando et explicando prodesse posset in codicillum parvum. Optime enim monuit Rev. Mercati Praef. Bibl. Vat. maioris saepe esse momenti libros male exaratos; hos enim in usum philologorum esse compositos, alios vero codices tamquam in usum *Delphini* splendide scriptos servari solere in scriniis, plenos errorum.

1) Obscurum hoc. Vollgraff v. cl. proponit in litteris ad me datis βιαιοθάνοντος cf. *Thesaur.*, VII p. 241 VS. 7.

Post *Æschylum* tractabo Nicandri codicem Vatic. 305¹). Est liber glossis instructus et saepe laudatus a Schneidero. Male collatus est, sed hoc nunc non ago. Iam vidimus explicationes in codice *Æschyleo* esse antiquas atque quantivis pretii aestimandas ad textum poetae tragici melius cognoscendum. Nunc inspiciamus varias lectiones verbis Nicandri additas, praemissis observationibus de locis quibusdam aliorum poetarum.

Iam Aristotelis temporibus Græcos pronos fuisse ad textus poetarum mutandos patet ex Aristotelis *Poet.* p. 1461a 24 coll. cum *Athenæi* p. 424a. Ipsum enim Aristotelem versus Empedoclis mutasse cum nullum exemplum ad manum haberet, minime mihi est probabile, praesertim cum Chryssippi aetate iam multae variae lectiones se in textus insinuassent. Rem tetigit Diehl ad *Theogn.* 175. Inter exempla a me congesta occurrunt, quae proderunt mox quaestioni de Epitome *Athenæi* solvendae, haecine: Aristidis *περὶ τοῦ παραφθέγγματος* p. 536-7 D ubi conferas Keilium in editione sua p. 185. vs. 15. nec non varia lectio apud *Clementem* p. 693 Potteri = p. 378. 7 ed. Stählin.

Haec omnia si bene inter se comparaveris, animadvertes mutationes nunquam esse absonas. Facile erat mutare ita ut quae sublime poetae enuntiasset, fierent sermones humi repentēs²), sed nunquam peccabant contra leges metri. Perdifficile saepe est diiudicare quae vera lectio sit. Ipse *Athenæus* praebet exemplum insigne p. 477c versus Callimachi (fr. 109) et p. 442f, quibuscum locis conferas *Oxyr. Pap.* 1362.

Quae hucusque attuli satis declarant quid sit iudicandum de variis lectt. apud Nicandrum *Theor.* 641 *καλχαίνεται* — *πορφύρεται* *Theor.* 761 *ἀκρόνυχος* — *ἐσπερινός* vel etiam ut in aliis libris *ἐσπέριος* (cf. Orac. apud *Aristidem* p. 307f, 484D. 410 Keil.). *Th.* 699 *ἀλύξεις* in textu! Glossae enim Nicandri verbis additae saepe variae sunt lectiones; nam quod hic illic γρ. omissum est, nihil ad rem. Ipsa indoles et natura harum explicationum docent nobis

1) Operae pretium est examinare glossemata huius libri. Doctrinae haud spernendae offendes vestigia *Theor.* 93 *ὀδέλου*: {*Δωρικῶς*. vs. 40. *περὶ*. glossa: *θερμὴν ἢ πυρὶ θάλπουσαν* 389 *οἴγαρ*. γρ. *ἀταρ*. voluit *αὐταρ*. *Ath.* 442f 3. *Ἐ αὐταρ ὄ* Θρ.! E collatione mea plura proferre huius loci non est.

2) cf *Aristoteles* 1458b 28 ubi nota *ἀσθενικός* ut suo pretio aestimes Timonis versum ap. *Diog. Laert.* 2.55 allatum, quo insuper illustratur totum genus parodiae quod florebat apud Græcos.

rem esse cum lectionibus eiusdem generis atque sunt eae, quas supra apud Callimachum repperimus.

Tandem ut ad *Athenæum* perveniam sub examen vocabo p. 169 c 9 *μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι* etc. Sic. *Marc. A.* Nunc inspice *E. ἐν μυχθοῖσι* supra scripto *βυθοῖσι*. Ut supra vidimus ne unam quidem glossam Byzantinis esse tribuendam neque apud *Æschylum* neque apud *Callimachum*, sed omnes, etiam apud *Nicandrum*, propter naturam antiquorum grammaticorum aetate adscriptas esse, ita et hoc loco èt metrum èt vox ipsa clamant variam lectionem antiquam, sive ex alia editione Antiphanis, sive e commentario quodam, nobis esse servatam. Quam digna vox sit poeta perspicias licet collatis iis, quae legere possis apud Keilium ad *Aristidis* p. 143D. = 224 Keil et *Aristid.* p. 367 Dind. (226 Jebb) collato Platonis *Conv.* 197b. Probe examinatis glossis e codicibus Vaticanis *Æschyli* et *Nicandri* productis, statuo v.l. *μύχοισι* codicis *E Athenæi*, eiusdem esse auctoritatis, atque luce clarius monstrare inesse Epitomae vestigia libri optimae notae; quae quoniam desunt in *A* reliquum est ut demus *C (E)* ex alio codice esse descriptum.

Sunt sane loci multi qui probare videantur *E (C)* ex *A* esse deductum. Quam caute haec res sit gerenda demonstrare lubet e codicibus Flavii Josephi, cuius auctoris exstat Epitome quae sola merito cum compendio *Athenæi* comparari posit. Qui praefationem Niessii attente perlegerit, facere non poterit quin parvi aestimet *V L.* Totam recensionem *Antiquitatum* ¹⁾ niti debere *RO*, arcessitis hic illic *SPMELV*, contendit Niese. Cum vero demonstrare in animo sit *L V* lectiones antiquiores versione Latina servare, omnia quae huc faciunt exponam. Quae disputaverunt editores doctissimi de archetypo codicum *Philonis* vol. I p. III, necnon quae attulerunt e papyris p. XLI repetere longum est, sed antequam accedas ad studia Flaviana haec omnia cum pulvisculo excutias necesse est. Dolendum sane papyros huc usque nobis auxilio non venisse; e codicibus igitur saepe recentibus colligendum ea quae nos eo ducunt ubi nunc ope papyrorum *Philonis* pervenimus.

1) Nihil hic proferam de *Bello* quamquam hoc animadvertere licet codici *Urb.* 85 saeculi XII duo inesse folia superstitia e codice unde descriptus est *Urb.* 85. Hoc efficias e versibus, numero litterarum etc. Sunt haec folia saeculi Xi: (p. 162.20 Niese et p. 302.10) Niese tacet qui levi brachio rem gessit.

Vol. II Niesii p. 14.3 facit cum *Lat.* 61.8 αὐτὴν τε. 63.7 ὅς μόνος cf. *Lat.* 66.6 ὀπλίτας *armatorum Lat.* sine ἐπιλέκτους. 74.4 ἀρχηγόμην (cf. LXX I. Reg. cap. 27. 3 ed. Thack.) tamquam variam lectionem habet. 77.14 εἶπεν — ἰδεῖν ut *Lat.* 133.20. ἀρχίμην ut *Lat.* 142.12. τοὺς δὲ ἀνῆρουν ut *Lat.* *alios.* 168.15 δὲ om. ut *Lat.* 178.1 ἐδεῖτο τε τοῦ cf. *RO* et *pariter* apud *Lat.* 186.2. αἰμᾶνος supra scripto ἤ cf. *heman* Latinae versionis (LXX III. Reg. 4.27) 229.15 κενόν vacuum *Lat.* 251.11—12 τοῦ δὲ ἀναβάντος καὶ πολλάκις μηδὲν ὄρᾶν suppleto Θ ante OPAN habebis lectionem versionis Latinae. 269.25 προσήκειν ut *Lat.* 302.8 ἔτι καὶ ξύλα cf. *Lat.* 319.7 ἔλουσαν τε ut versio Latina.

Haec exempla probant codicem recentem e fonte antiquissimo atque optimo profluxisse, quod insuper efficias e locis hisce: 31.16 Selden. 53.12 = Dindorf 128.21 = Hudson 218.14. 69.14 = Dindorf 80.1 = Bekker 10.18 = Bekker, necnon ubi editor correctam lectionem contra *ROMSP* habet, undo vero hauserit probam scripturam lectorem celare maluit. Locis innumeris facit cum *RO*, ubi errores communes habent e confusione litterarum ortos. 60.7. ἀχάριστον 27.21 σύ τε cf. οὐ τε *RO* 29.5. μὴ δὲ ἔν 55.13. σύ δέ = *RO* 67.1. = *RO*. ἅπαντα ν lineola erat supra scripta. cf. *Praef. ad Philonis opp.* p. LXVII. ἀπάντων — ἀπὸ τῶν et p. LXVIII.

Error qualis 102.9 βουλή pro Φυλή¹⁾ vel 175.4 ΔΕΙΧΘησομένου ad archetypon litteris maioribus exaratum referendus est. Lacunae in *RO* et nostro saepe sunt eadem. Interpolationes partim erroribus a librariis commissis sunt imputandae (παραδιορθώσεις) partim lectoribus. Additae sunt saepe e LXX ad nomina propria explanationes e. gr. 66.4 ἐνγηδέων ἦτοι κυνάδιον voluit sine dubio κυνάριον sed erunt fortasse qui adsciscant Hesychii glossam. κυνάδας: Φυτὸν ὅπερ τὰς αἴγας νέμεσθαί φασιν. Alii afferent fortasse Eus. σπηλαίοις τοῖς ὄχυροῖς comparabuntque κυνὸς κεφαλαί quod nomen in margine adscriptum abiisse in κυνάριον vel κυνάδιον suspicabuntur. Multa etiam e *MSP* sunt hausta. Denique contendere licet lectiones nostri libri saepissime cum Epitome (Zonara, ubi deficit Epitome 311.6) consentientes tribuendas esse fonti communi.) 58.1 ἔφυγε excidit ΔΙ post ΓΙΤΤΑΝ 72.13 καὶ λαθῶν ut *E.* cf. *praef. ad Phil.*

1) cf. Cobet, *Logios Hermes* p. 513 (Clem. Alex p. 571). Eodem modo natus est error τί οὖν vel ποιῶν pro ἴθι οὖν. (conferas *praef. Philonis opp.* p. XLVIII) ΘΙΟΤΝ alter librarius correxit Θ in T alter addidit Π.

p LXVII καὶ ἐθῶν — δι' ἐθῶν. Perfectum et aoristus locum inter se mutare solent ut etiam apud *Diodorum*¹⁾; qua de re vide Schwartz. *Eusebius* p. CXLII. 19.

Disputatiunculae huic finem imponam. Hoc mihi demonstrasse videor: Codicem satis recentem atque neglectum lectiones anti-quissimas, quae prorsus desint in aliis libris, unum nobis servasse. Quodsi occurrunt apud *Athenæum* variae lectiones ex *A* et *CE* quae apte conferri possint cum iis quae penes me sunt enotatae e libris Flavii Josephi et Philonis, credo nobis licere statuere de *Marciano* et *Epitome* quod paullo ante de *RO* et *VL* Flavii pro certo affirmavimus: scilicet ambos èt *R* èt *L* ex eodem archetypo originem duxisse, non tamen *L* ex *R* manasse: tam ergo ab *R* quam ab *L* auxilium esse petendum ad Flavii textum emendandum. Scio si quis alius saepe *RO* et *LV* tam arcte inter se cohaerere, ut credas *LV* e *RO* esse descriptos deinde ex *MSP* esse interpolatos, sed omnibus argumentis perpensis rem se aliter habere aliis fretus rationibus quam Niesianis, mihi persuasum est. Postremo *Epitome Flavii* multa habet communia cum *LV*, non tamen est descripta ex archetypo codicum *LV* neque nititur *RO* vel *MSP*; sed quamvis arcte nunc cum *RO* nunc cum *LV* connexa sit, sui iuris est et magis a Nieseo neglecta quam velis²⁾.

Nullum compendium est, et sunt sane permulta in bibliothecis, quod dignius cum *Epitome Athenæi* comparetur. Atque utinam Athenæum haberemus addito Textu Epitomes in calce paginae, (quod fecit Diels in *Theophrasto*) ut omnia comparare posset lector qui nunc destitutus auxilio micat saepe in tenebris. Equidem qui epitomen penes me habeo eamque novi tamquam digitos, nunc assevero quod postea autumabunt omnes in luce emisso textu codicum *CE*; nam quae *Laurentiani* integri vel *Parisini* auctor emendavit perparvi sunt momenti.

Hisce instructus copiis ipsam Epitomen eiusque codices paullo accuratius inspiciamus. Agam hic primum de iis locis, quibus nisus contendi *Epitomen sui iuris esse*; deinde quae propria

1) cf. *Rivista di Filologia Classica* 1934 p. 167.

2) Nimis tribuunt familiis et classibus codicum ut patet e prolegomenis ad Philonem, ubi praeclare exposuerunt editores quae etiam alios auctores tractantibus perlegere e re erit.

sint Epitomatori exponam¹⁾, postremo proferam quae oculis subiecta, clare monstrent *quam similes inter se fuerint Marcianus et liber e quo Epitome confecta est.*

I. Loci qui probant Epitomen sui iuris esse

1. Lectiones antiquae nonnisi e *CE* cognitae. Protulimus ad pag. 225*d* 17 ἐξαράξας id est ἐξάρας supra scripta correctione ἀξ (ἐξαρξας).

Pag. 169*c* 9: βυθοῖσι ~ μυχοῖσι cf 623*a*; iam alibi sat multa de hac varia lectione exposuimus. Alia exempla in adnotatione haud ita pauca commonefaciam quae omnia eodem tendunt; e. gr. pp. 413*d* 9; 412*a* 12; 200*c* 16.

2. Numeros nusquam respicit Epitomator qui etiam mutatione ordinis verborum multos versus pessum dedit. Num putandus est pag. 223*a* 7: παραλίπη de suo correxisse?

Quantivis pretii est lectio quam solus servavit *E (C)* pag. 228*b* 17:

αἰρεῖσθ' (sic non -σθαι) ὑπὸ τῆς βουλῆς

δύ' ἢ καὶ τρεῖς. ubi sextus pes deest.

Sed notandum imprimis illud αἰρεῖσθ'.

Pag. 238*e* 17: ποεῖν. Nihil opus addere notam!

3. Antiqui ita in versibus scribere solebant *CIA* II et III fasc. 2 2118 (ed. min.):

ἐν δ' ἄρα ἠιθέοισιν et paullo infra

ἐν δὲ ἄρ' ἀδελφείῳς

Qui mos etiam in papyris obtinuit. *Pap. oxyrrh.* pleni sunt exemplorum.

Nunc inspiciamus *Athenæum*.

Religiose ambo conspirant multis locis ita, ut *EC* ex *A* descriptos putes: e. gr. pag. 222*a* 9; τινὰ *AE*; *ibid.* vs. 15 εἶρηκ'; 223*b* 21; λυπήρα; 225*a*: πικρότερα; 242*e* 14: χλευάζετε. Praesertim in versibus sunt loci ubi consentiant *A* et Epitome ut ne punctum quidem temporis dubitaveris quin *EC* ex *A* originem ducant. Sed audiatur et altera pars. Pag. 236*f* 26: ἄνδρ' ἠλίθιον *E* contra *A*. Pag. 242*a* 9 κέχρηται *E* contra *A*. Pag. 286*a* 27: κᾶτα ὕστερον optime *E* contra *A*. Iam vidimus supra Epitomatorem numeros minime curare! Locus notabilis 297*b* 3: Φέροντα *A*, Φέροντ' *E* utpote in verbis poetae scilicet.

1) Cf. etiam excursus III.

4. Verissime Cobet, *Logios Herm.* p. 433: οἱ ἀντιγραφεῖς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ῥήματα ἑναυλα ἀεὶ ἔχοντες ἐὰν τινι παρομοίῳ ἐντύχῳσιν ἐπὶ ταῦτα εὐεπίφοροι γίνονται. Quod quam vere animadverterit vir qui in codicibus tamquam habitaverit docet locus 229d ubi *E* μανάσσου (et Rubricator in margine: a manu recentiore adnotatum γρ. μασανίσσου!).

Nunc vero examines p. 252c ubi *A* σίμαχος. Quam facile fuisset librario reponere ὄνομα ἐκκλησιαστικόν Symmachus. Scripsit tamen e libro suo *Λυσίμαχος*. Sic 440b 26: *E* ὀλοφέρνην et ὕρ.

5. Saepissime in lectionibus antiquis *EC* cum Summariis concordant; cf. quae ad p. 263e 14 et 264b 14 attulimus. Quibus adde: 331c 1 ubi summarium ἐν χειμῶνι, 371a 17 σέυτλου *E* ut lemma in *A*.

Compares quaeso 215d ubi *E* μηδένας τοῦτο ἱστορήσαντος ἐτέρου (sic lege!) cum lemmate codicis Marciani ὅτι οὐδεὶς ἕτερος τὰ αὐτὰ περὶ Σωκράτους ἱστόρησεν. Nihili est apponere lectionem Epitomes silentio nota *Marciani* pressa. Praeterea cf. Kaibel ad 435e 19.

6. Qui sedulo comparaverit inter se varias lectiones codicum *Geoponicorum*, *Hippiatricorum*, *Diodori*, *Dionysii* aliorum sine dubio animadvertit libros antiquos saepe diverse scripta exhibere vocabula qualia sunt p. 203c 2: χρυσορράας (*E* χρυσορράας): 387f: ὑποπυρίζων (*E* -ρρ-); 439a 16: συναίσθοιτο (ξυν- *E*); 194f 4: συνωρίς (*E* ξυν-); 426d 19: θρυλουμένην *A*, θρυλλουμένην *E*. Sed codices hac in re sibi constant. Classis *A*, ut ita dicam, auctoris Graeci librorum semper -ρρ-, classis *B* -ρ- habet, atque ita constanter exhibere solet. Idem factum esse observari potest in *A* et *CE*.

7. Consentit *E* saepe cum auctorum superstitum textu ubi in *A* est lectio diversa. Corrupte quae exstant in *A* saepe omittit, saepe emendata praebet, at non e voluminibus superstitibus. Nam cur omisisset corrupta utpote sensu prorsus cassa cum ei bona lectio ante pedes esset? cf. 138a; 504c 22.

Digni sunt qui considerentur loci hi:

p. 213b 4: Μάνιος, Μάλιος *A*, Μάλλιος Epitome;

p. 419a: Μαίνιος *A*, Μαίνιος suprascripto Μάλιος *E*.

Hasce lectiones qui bene examinerit collatis iis quae scripsit Dittenberger *Hermes* VI, p. 153 sq. facere non poterit quin concedat talia non Byzantino interpolatori esse tribuenda, verum antiquis e libris profluxisse.

II. De stylo et doctrina Epitomatoris

1. Corrupta in *Athenæo* suo aut omittit aut corrigere conatur, pag. 288f 5:

A εἰ δὲ λαβῶν ἄρτι σκάρου

E ἤ (sic) δὲ λάβω σκάρου;

puncta addidit supra λάβω quae significant coniecturam hic latere. Est hic locus insigne exemplum pravae correctionis, insuper vides epitomatores, cum non haberet quid faceret voce ἄρτι, omisisse quae non intelligeret.

Pag. 289e 25: καὶ τῶν ἐπὶ γῆς πάντων ἀπυρρχαί sic *E* omissio *ανων*. Felici coniectura locum in integrum restituit editor.

Pag. 301d 3: *A* λεβίαν λαβεῖν οσχετον

E λεβίαν λαβεῖν τόν.

Hemsterhusius (et post eum Valck.) palmari coniectura Arcestratus quid scripserit assecutus est. Similis erroris apud Flavii *Ant.* 6, 310 paradiorthosis εἰς τὴν χώραν pro ἐν τῇ χ—α. Scilicet εἴη in ἤει abierat idque peperit mutationem.

2. Mutat persaepe ordinem verborum ita ut metrum pessumdet¹⁾: pag. 225c 4+5: οὐδὲ ἔν γὰρ καινόν;

pag. 239e 17: ἴα καὶ ῥόδα οἱ παράσιτοι ἔφασαν αὐτόν inepte interpolamentum contra metrum adscivit;

pag. 228a 27: οὐ γὰρ ἐνδέχεται.

3. Usitatus reponit. Pag. 249d 7 ἰδῶν pro θεασάμενος et multa alia id genus; saepe etiam paraphrasin dat vel e more Byzantinorum loquitur. Sic p. 292e 23: οἱ δαιτύμονες pro οἱ κεκλημένοι ita loquebantur inepte Græculi aetate Themistii (*oratio* ed. Din. p. 320)²⁾. Scripsit suo Marte 286d 3: ἴδοις, cf. Eur. *Suppl.* 916 ubi *LP* μάθοι.

4. Rarissime omittit HomERICA vel quae ad Etymologiam pertinent. Locos e scriptoribus superstitionibus partim laudat additis semper hisce verbulis: καὶ τὰ ἐξῆς (p. 280b Sopholis *Antigona*).

Multorum operum perditorum titulos omittit vel, si versus eiusdem dramatis laudat simpliciter addit πάλιν.

Male p. 247c 8 pro ἐν δὲ τῇ διασκευῇ — Φησιν nihil aliud dedit quam ἀλλαχού.

1) Epitomator quae sibi inutilia videntur omittit 378; ἔπειτα εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν scripsit securus de metro.

2) Cf. p. 382d *Athenai*. Invaluit usus huius vocabuli aetate Plutarchi.

Quibus omnibus perpensis vides quam caute sit res gerenda in ea parte *Athenæi* quae nonnisi ab Epitomatore nobis tradita est.

5. οὖν et γοῦν inter se confundit locis innumeris, 233^e 11 et 234^a 25 aliis locis.

6. Complures locos inter se comparavit. Pag. 253^f 22 ταῦτ' ἦδον οἱ Μαραθωνομάχαι — Φονεύσαντες deinde pergit καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες Δημήτριον ὡς Φησι Πολέμων ἰδρύσαντες¹⁾ γὰρ Ἀφροδίτης Λαμίας. ἐρώμεναι δὲ Δημητρίου ἢ Λαμία ὡς καὶ ἡ Λέαινα cf. 253^a b. Saepe hac via et ratione *Athenæum* suum mutilavit, sed neglegenter non legit.

Pag. 250^d 14. Post εὖ γε νῆ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας ᾧ Διονύσιε haec habet Epitomator τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ κλεισόφου λέγεται κτλ., quae sumpsit e pagina 248^d. Qui ipsam Epitomen evolvit, inspiciat pag. (Casaub!) 375, 374, 377—381. easque cum *CE* comparet!

7. Doctrina Epitomatoris. Optime sciebat græcum esse Θεοδώρειος, non -ριος, quod patet e pagina 252^c ubi Epitome habet Θεοφράστειος. Incertum igitur utrum l. l. Θεοδώρειος codici an Epitomatori sit tribuendum. Apud Euripidem *Herc.* 998 male invexerunt Byzantini formam in ειος exeuntem (cf. Cobet *Mn.* II. NS p. 215 et *Athen.* p. 279^d 2).

Pag. 225^e 17: ὅτι τὰ περὶ τῶν ὀπισθονόμων βοῶν ἱστορούμενα οὐκ ἀληθῆ τί δὲ περὶ τούτων ἱστορήται ζῆτει εἰς τὸ περὶ ζῶων ἰδιότητος Αἰλιάνου. Ipsa notula clamat Byzantinum loqui.

Pag. 262^b 9: αἰεὶ ποτε ἐγὼ τεθαύμακα etc. Epitomator allato versu Diphili (litt. a) ita pergit: καχεξία τις υποδέδυκε — καὶ τὸ πρὸς χάριν πολὺ Δίφιλος Φησίν (quae e p. 254^b transtulit) quibus interiectis comparat τὸ αἰεὶ ποτε τεθ. cum versu Sophoclis hunc in modum Φησι τὸ αἰεὶ ποτ' ἄνδρες τεθαύμακα ὁμοίως τῷ αἰεὶ παῖ Λαρτίου δέδορκα σε; statim sequitur: Φῆσι Μακκαρεὺς (p. 262^c 16).

Pag. 334^c: ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην ἢ Διοσκούρουσ καὶ Ἑλένην ἔτεκε (cf. scholion in Epitome Iosephi et Zonara, ed. *Antiquitt.* Niesii I p. 51).

Pag. 335^c: Σῆ. (id. est σημαντέον vel simile quid) ὅτι εὕρηται αἰτιατικῇ τὸν Ζεῦν ἀπὸ εὐθείας τῆς Ζεὺς παρὰ Πολυκράτει τῷ σοφιστῆ.

1) Error e compendio natus, ni fallor, non e codice haustus. de ἰδρῶ cf. *CIGr* VII, p. 286, no. 1672.

Pag. 252a: 12 οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν. Epit.: κῦρος quod aut doctrinam prodit Epitomatoris aut margini codicis ab *A* diversi debetur. Quicquid hac de re statuas, dignus est locus qui proferatur.

Pag. 422d 24: Pro Μητρός rescipsit Ρέας.

Locus memorabilis est pag. 520a 1: εὗτ' ἄν etc. Epitome haec omnia suis verbis expressit ita ἡ Πυθία ἔφη μέχρι τότε εὐδαιμονεῖν (puncta addidit supra ονεῖν fuit igitur olim correctio in margine; et revera requiritur futurum) ἔστ' ἄν πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σέβωσι. Patet ergo de suo librarium dedisse quod vides, alia omisit, alia mutavit, sed stylum oraculorum bene observaverat.

Latinae linguae tamen ignarus erat. Nam ὀρβικᾶτα pag. 80f 25 statim in ὀρβικλᾶτα mutasset (cf Diosc. I. 115. 3. Wellm.) si vel leviter doctus fuisset.

III. Comparatur Marcianus archetypo Epitomes

Saepe complures voces separatae leguntur ita ut pateat librarium data opera scripsisse textum ut nunc in *A* habemus.

Prorsus eodem modo haec scripta dat *E* locis hisce:

Pag. 233f 20: ἄν ὑπεύθυνον *A E*;

242b 18: ὁ, τι *A E*;

317d 23: τοῦτο, νευρῶδες *A E*;

268d 17: ἄν εστραγάλιζον *A E*;

368e 20: ἦρα οπιον sic *A* in fine versus, *E* ita ἦρα ὀπιον;

450d 10: οὐδ' ὅσ' ἄν τάντων *A E*.

Huc refero etiam pag. 421c 9, ubi *A* ita:

ἔστ' ἄν σοι μαχη τέον.

E. omittit τέον; pag. 689d 1: τοῦτ' ἔκ nusquam in *A* ο in τοῦτο in oratione pedestri omittitur. Hoc solo loco tamen ambo fideliter conspirant;

pag. 136b 8: ἀθάνατα ων. *E* vero ἀθάνατα ἄν quod eodem redit.

Interpunctio. Contuli in *Bibliotheca Apostolica Vaticana* codicem illum antiquissimum *Polybii* cum excerptis in codice *Urbinate* servatis quam potui religiosissime, quo mihi melius constaret de origine *Urbinitis*. Ad interpunctionem quod attinet *Urbinas Vaticano* simillimus est; at tamen e *Vaticano* descriptus non est. Nunc perlustremus locos aliquot *Athenæi*, qui optime monstrent *Marcianum*, ab exemplari Epitomatoris hac quidem in re nonnisi raro discrepasse.

Pag. 470f 26: *A* χώρει σὺ δεῦρο Θηρικλέους πιστὸν τέκνον γενναῖον· εἶδος etc. γενναῖον sine dubio cum εἶδος coniungendum. Prava interpunctio in errorem duxit Epitomatores qui huius fragmenti non nisi χωρεῖ usque ad γενναῖον excerpserit. γενναῖον omisisset si punctum post τέκνον positum reperisset.

Pag. 419c 7: *A*:

ἀλλ' ἠδέως ἔχων ἔμαυ
του: μνησίθεος γάρ
Φησι: δεῖ Φεύγειν ἀπάν
των τὰς ὑπερβολὰς
αἰεὶ

Nunc intelleges cur *E* ita excerpserit:

ἀλλ' ἠδέως ἔχων ἔμαυτοῦ·
καὶ Μνησίθεος: δεῖ Φεύγειν etc.

Pag. 449e 15: *A*:

γνώριμος δ' ἅπασιν ὦν αἰεὶ· σύχ.

E in hunc modum exhibet eclogam

γνώριμος δ' ἅπασιν ὦν αἰεὶ· τίς οὖν (= vs. 17).

Nihil ei causae erat αἰεὶ adsciscere, attamen ductus prava interpunctio, donavit nos vocabulo quo quid faceremus, non haberemus perdito codice *Marciano*.

Est locus ubi interpunctio perversa devium egit Epitomatores (cf. *Rivista di Fil.*, 1934 pag. 164—165)

Pag. 512b 15: μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν· οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν, κτλ. Quid vero *E*? τὴν ἡδονὴν προκρίνουσι. οὗτοι καὶ τὴν τρυφὴν τιμῶσιν. κτλ. puncta sub προκρ. posuit.

Cum in *A* male interpunctum sit post ἡδονὴν Epitomator de suo addidit προκρίνουσι ut sententiam imperfectam scilicet resarciret. Postea animadvertit aliquis quo modo se haberet structura verborum atque illud importunum προκρ. punctis notavit, sed vides unde sit natum. Sat multi errores id genus occurrunt in codicibus *LV Antiquitatum Flavii*.

Quaeri potest unde sit nata lectio haec Epitomatoris:

pag. 377e 19: εἴ σε λήφομαι νῦν καὶ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἀνθρακας.

At inspicias ipsum *Marcianum* velim:

λήφομαι νῦν
μὴ κατεσθίοντα· καὶ
τοὺς ἀνθρακας

oculi librarii aberrarunt, sed ipse codex ansam dedit. Vides quam similes hi codices inter se fuerint.

Pag. 283a 1: Κράτης pro παγκράτης habet Epitome. Originem huius erroris qui cognoscere vult ei patebunt omnia inspecto libro *Marciano*. Nam in *A* ita est scripta haec particula: ἰχθὺς παγ
Κράτης

Adnotat Cobet in schedis in ipsa Bibliotheca *Marciana* factis: Κράτης ubi nova inchoatur sententia omnia tamen eodem tenore continuantur sed sequentis versiculi prima littera paulo caeteris grandior extra versum eminent, hinc ortus error Epitomatoris.

Pag. 378d 8. Librarius quod in suo exemplari invenit signa fideliter transtulit in *Marcianum*.

Lineola vel diplo indicat novum incipere capitulum sive poetae fragmentum sive scriptoris pedestris.

In codice *Marciano* locus laudatus legitur ita:

— πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐθαύμασας τί τῆ τέχνη συμβάλλεται. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ' ἄλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω
„τοῦπτανεῖον ὀρθῶς.

Vides eum signo indicavisse novum incipere capitulum, versus vero inde a τοῦπτανεῖον initium capere. Nunc inspicere Epitomen: περὶ δὲ ἀρχιτεκτονικῆς ἐκεῖνο ἴσθι. δεῖ τοῦπτανεῖον. In errorem ductus est signis, quae in codice, quem ante oculos habebat eadem erant atque in eo libro quem descripsit librarius *Marciani*.

Raro admodum scribae lineolas vocabulis induunt quibus indicent quantitatem syllabarum, rarissime vero hoc factum in *Marciano*.

En tibi exemplum quod solum mihi cognitum est: pag. 393b 11 δοιδῦκα et prorsus eodem modo exhibet scriptum hoc vocabulum *E*.

Congerere coniecturas virorum doctorum quantas molestias afferat quamquam vix necessarium exponere, tamen loci ab aliis sanati quos nunc subiiciam satis probabunt Kaibelium hanc rem paulo negligentius administrasse. Ferit animum viros egregios eum saepe sine mentione praetermisisse, ut mihi suborta sit

saepiuscule suspicio scripta philologorum qui ante nostram aetatem inclaruere nunc non ea qua sint digna cura perlegi¹⁾).

P. 225b pro *O. Muller* lege *Grotius*; p. 227a: ἡμῶν sic iam *Grotius*; p. 230a: ἀ οἰκία *Blomfield*, ad *Æsch. S. C. Theb.* 1397; P. 239e: ραφανίδα *Grotius*; p. 278c: ἀλῶ που conferas: *Heringa* p. 178 (et 181); p. 282b: θ' ὅς *Heringa* p. 176; p. 291b: παραπολουθησάς *Grotius*; p. 291c pro *Meineke* leg. *Grotius* qui et in textu et in notis rem confecit; p. 291f: οὐ ante *Porson* iam *Grotius*; p. 313f ante *Schw.* iam *Janus Rutgers, Var. Lectt.* p. 190; p. 336c: ante *Porsonum* correxerant *Muret, V.L.* XIX, 3 (cf. *Porson, Tracts* p. 239!!) et *Grotius*; p. 338d *Casaub.* ap *Schw.* p. 524 ante *Porsonum*. Operae pretium est conferre quae emendavit *Tyrwhitt* apud *Kidd.* in *Addendis ad Dawesii Misc. Cr.* p. 664 sqq. cum iis quae praebet *Kaibel Athenæi* p. 694.

Sed in adnotationibus in usum editoris futuri proferam, quae *Kaibel* minus recte attulit. Fugere sine dubio et me sat multa sed quae viri primarii hac in re praestiterunt sedulo collegi. Silentio premere viros doctos anonymos non possum, qui ante *Casaubonum Canterum Leopardium Athenæo* operam navarunt felici saepe eventu, ut una cum *Musuro* sint nominandi. Petere licet e codicibus *Parisino* et *Laurentiano* qui olim e *Marciano A* sunt descripti, quae postea a philologis recentioribus inventa tandem aliquando reddantur iis, qui primi manum emendatricem *Athenæo* admoverunt. Accipe rursus exempla pauca tantum.

P. 128d 18: παισιν ut *Casaub.*; p. 260d 18: ἡγεῖται δέ ut desideravit *Schweigh*, p. 271d 5,6; inclusa quae delevit *Meineke* iam in *Laurentiano* inducta sunt. p. 152d 1 ἔτι δέ ὁ Ποσειδώνιος ut *Kaibel*; p. 150e 16: τῶν om. ut *Kaibel*.

Multa quae *Casaubonus* affert, propria sunt horum codicum. Homo perversi iudicii, *Villebrunium* dico, iniuste invectus est in *Casaubonum*, quem defendit *Schweighæuser*, sed equidem non video cur codices, qui sat multas bonasque correctiones afferunt ab editore abiecti sint. Num soli *Canteri* et *Leopardi* digni sunt qui nominentur? Hausit sine dubio *Casaubonus* e fontibus hic illic ab eo indicatis. Adeamus ergo libros philologorum et humanistarum (sit venia verbo!) utpote non minus laude dignorum, quam sunt *Fiorillo* alii quorum nomina nunc in apparatu critico *Kaibeli* repperiuntur.

1) cf. *Porson, Adversaria* p. 41 et *Watson, Life of Porson* p. 341 sq.

NOTAE IN ATHENÆUM

- Pag. 74a 15. Primum vocabulum in *A* est στελέω (sic!).
c—d: κἄν ἀπὸ κράδης ἀποκρέμασθαι δέη· Φιλόσυκος γὰρ εἶμι
 δαιμονίως. Lacinae poetae comici (cf. 161f); praecedit
 fortasse λέξω δ' ὄμως.
- Pag. 75b 7: θειοΦαγές *A*; iterum errat editor.
c 2: βραχχίαι sic *A*; errat Kaibel.
d 11. Valckenaer ut Kaibel.
e 16. Requiro ὡς ante καλλίστων ut pag. 75f 6.
f 25: ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένη γινόμενα — γινομένων. γινομένων
 aut delendum aut πιπρασκόμενα scribendum (cf. 82c). Aber-
 raverunt enim oculi librarii.
- Pag. 76a 9: καύνεα, *A*.
a 14. Possis etiam προικιζομένης, τῆς ἱμ. τάδε λεγούσης cf.
 p. 109f 21.
c 3: λευκερινεός, *A*.
c 11: ἀλλ' οὐχ ὁμοιά γ' ἐντ' ἐρινοῖς οὐδαμῶς, Cobet.
d. In lacuna fortasse supplendum αὐτὸς ἀχρεῖός τις ὢν.
f 12. *Excidit aliquid*, Cobet; cf. Kaibel.
- Pag. 77b 26. Excerpsit e *Theophrasto* partem quam libere trac-
 tavit: Kaibel supplevit δέ, quod propter δέ, quod statim
 sequitur non inseruerim, sed, ut solent Epitomatores ὅτι
 μὴ inter μέγεθος et στρογγ· (vides cur exciderit) cf. *Diosc.*
 IV, 5 (p. 172, 17 ed. Wellmann).
b 5: καὶ τῶν παχυτάτων. Scripsit fortasse κἄκ τῶν cf.
Theophrastum et ad p. 689d 1.
c 18: λευκόμφαλος, Cobet.
- Pag. 78d 7: εἰ τῷ χυλῷ τῶν συκῶν διατρ., Cobet.
f 3: γνοίης χ' ὅσον τὰ, Cobet; recte cf. Hense apud Diehl,
Anth. Lyr. p. 286.
- Pag. 79b 20. Dixitne τῶν ἄμων σαρκῶν? cf. 80c 1, Plut., *Mor.*,
 p. 734a § 28 ἄμων λαχάνων; *Luc.* 42. § 17; *Diosc.* I, § 115
 (p. 107. 14. vol. I. Willm.).

Pag. 80c 23: τυγχάνειν, Cobet.

c 26 Valckenaer ut Wilamowitz.

e 12: κρέας, Cobet.

Pag. 81e 9: $\bar{\gamma}$ ἢ $\bar{\iota}$. Irascor Kaibelio qui talia omiserit: Cobet scribit: lege ἐν τρίτῃ quod scriptum sic ΓΗΙ *peperit errorem*. Sed ἢ $\bar{\iota}$ fortasse est correctio τοῦ $\bar{\gamma}$. Γ - I quam facile confunduntur! Nihil certi affirmare licet.

c 20: τε. *Puncta superscripta delendum τε significant*, Cobet, Kaibel nihil de hac re ad locum.

c 23 + 27. Cf. Nicandri Al. 234 cum schol. de hac scriptura.

d 10: κυδωνίους (*A* κυδωνέους non ut editor adnotat!) μήλοις <ἔχ>εις vel (ἔχει) τὰ τιθία <ὁμοῖα>? Nam OMOIA facile post TITΘIA excidere potuit.

e 17: μὴ τηρήσαν — δύναμιν, delent Valck. et Cobet.

Subiiciam locos aliquot quibus fretus iudicium facere possis de diligentia editoris in excerpendis lectionibus:

d 6: μυρινα sic *A*;

d 10: κυδωνέους;

f 23: κούμαλλα in margine κούμαλλα;

f 25: κούμαλλον.

At dixerit quispiam *talìa non magni momenti*. At cur adnotare quae non magni sunt momenti aut quid proficimus erroribus negligentia editoris natis?

Pag. 82a 9. Pro ἐλαχείη fort. τραχείη.

Pag. 83a 9. *B*. ut Musurus.

Pag. 84b 5: τὰ αὐτὰ ταῦτα *i.* scribit Cobet et delet vs. 6 τὰ τοῦ Ἄντ. quae primus delevisset nisi Taylor praeripuisset hanc restitutionem.

c 14. *Latet nomen deae in ΔΙ exiens*, Cobet (Valck. βεργαῖα coniecerat).

Pag. 85a 20. Cobet ut Hertlein,

b 2. Hieron. Mercurialis, *Var. Lect.* III. 4 et Schneid., *ad Nic. Al.* p. 92 diu ante Wilamowitzium manum *Athenæi* invenerant.

b 21. *B* ut Musurus.

c 13. Inter πολλῶν ὀστρέων et καὶ τῶν ἄλλων κτλ. quaedam intercisisse videntur.

- Pag. 86b 20: ἐν Περραιβίσι (Hecker) ἀνηριτοτρόφους νήσους „νηριτο-
τρόφους” εἴρηκεν. Sic solet Athenæus; cf. 86f 10; caeterum
cf. *Strabo* 415 Cas. (cap. II § 41).
e 22: κογχύλεον, A.
- Pag. 87a 16. *Scrib.* κόγχη, Cobet.
a 21: ὄστρεα A.
f 11: μῦς Cobet.
- Pag. 89a 12. B μικρόν fort. ex *Aristotele*.
a 20. Post βάρματος Cobet ἀποούσιν supplet.
- Pag. 90b 24. Casaub. et Palmer (*Exerc.* p. 493) iam ut Kaibel.
b 27. Loci quos apte conferas persuadent inter ἀκαλήφας
et λέπαδας μυας id est μῦς (cf. ad 87f 11) excidisse.
- Pag. 91b 5: βρύσων Brunck et Cobet; σπαταγγῶν Cobet.
c 13. Grotius ante Toup.
- Pag. 93b. *Scrib.* χοιρινῶν, Cobet.
d 18: οἱ Περσαι A.
f 3: μένουσαι E in margine; praetervidit editor festinans.
- Pag. 95a 15: περικομμάτιον Cobet.
b 2: ἔψειν ὅτια ῥύγχη Cobet.
c 13. Cobet ut Kock.
e 7: τρέπει pro στρέφει Valckenaer et Cobet.
- Pag. 96e 17. *Casu exiit versus anap. tetr. deinde malim ἐν τῷ δ,*
Cobet.
- Pag. 97b 19—20. *Scribendum* κάγαβοὶ οἱ ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι
εἰσιν, Cobet.
c 3: γάστραν καὶ κοιλιόδαιμον ἄνθρωπε κτλ. Haec poetam
comicum redolent (cf. 100b).
d 12. B ut Musurus
- Pag. 98a 16. Nihili est ὑποδησάμενος τὸν πάγωνα. Nam omnino
hae paginae conferendae cum *Lexiphane*, e. gr. vs. 17
ὀπτός *Lex.* § 9 ubi recte est interpretatus interpres Didot-
tianus et ita iam Casaubonus alicubi in commentariis in-
tellexerat. Excidisse videntur ea quae ad πάγωνα referri
debebant. cf. *Lexiphanes* § 5.
b 28. Verum puto τῆς ἀλέκτορος θεᾶς deletο Ἰθηνᾶς. For-
tasse e tragico aut inepto poeta qualis fuit Lycophon.
d: ἰακχον. Requiritur forma verbi ἰαύειν cf. *Lycophon.* 606,
c 8: τοῦ om. A!!

- Pag. 98e 24: ὀρθοβάαν et βροτακέρην codex *A*.
e 1. Ante Wilamowitzium iam Pearson.
 —: ἡλικρεῖς Fort. ἡλιοκαεῖς (cf. *Luc. Lex.* § 2), latetne
 in λιπονσα θεωτων, λίπους? cf. Herodianum apud Eust. *Od.*
 p. 1560.26 199. λίπος fortasse forma doctis solis in usu.
- Pag. 99b 21: ὠπόλλων Grotius in *Excerptis*.
b 5. Cobet ut editor (ἀεροβατικά).
b 6: ἐνύδρων, Cobet.
c 9: καὶ ante κατὰ delet Cobet.
c 11: ἀναφανήσει, Cobet.
- Pag. 100a 25. Coll. 107b 7 in lacuna supplere possis ὄρῳ χαρλεντα·
 ταῦτα χ.
- Pag. 100c 20: ἴσως προσιταλων αποθανεῖν. Nullus locus hic verbulo
 ἴσως cum οὐ πῦρ οὐδὲ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς ἀπειργεῖν poterant
 Callimedontem μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον. Sed hinc notus error
 ἴσως λοι
 προσεῖταν αποθανεῖν
 id est ἴσως: πρόελοιτ' Fortasse: πρόελοιτ' ἂν ἀποθ. expli-
 cationis causa πρόελοιτο erat additum quod postea tam-
 quam varia lectio supra scriptum ineptum in modum
 adscitum est. Totum versum ita constituerim
 ἐφθῆς προσεῖτ' ἂν ἀποθ.
- Pag. 100d 20. Fort: μητρόπολις ἡμῖν ἐστὶν οὐχὶ πατρόπολις vel μη-
 τρόπολις ἐστὶ πᾶσιν οὐχὶ πατρόπολις. Cobet.
e 10: πέμπ' ἔφησ' ἑάν, Cobet.
e 13: ὁ· sic *A*, id est ὁ delendum est. More solito ne-
 glexit Kaibel.
f 22. Scaliger ante Casaubonum.
- Pag. 101a 23. More grammaticorum sequioris aetatis legendum
 τῆς περὶ τὴν ἐκτομίδα καὶ τὴν ἐκβολάδα μνημονεύει. La-
 tissime patet usus praepositionis περὶ apud Græculos.
 Exempla aliquot subiciam. Apud ipsum *Athenæum* p. 353b 27;
 p. 436b 16; p. 442a 12; p. 651d 7; p. 191c 22.
 Summarium ad 251a adscriptum: Ἐπικράτους Ἀθηναίου κολάκεια
 περὶ τῶν Περσῶν βασιλέα. *Strabo*, 362 Cas. ὑβρίσαι περὶ etc.
- Pag. 101e 12. *Mirum*, διαγράφων pro ἀναγράφων, Cobet.
- Pag. 102e 9. Valckenaer ut Meineke.
e 10. Grotius ut Schweighæuser.

Pag. 103c 26: ὡς λέγουσι γ' οἱ σ., Cobet.

Pag. 105b 14: τε olim adscriptum tamquam correctio ad vs. 15: ἔτι δέ. Frequentissima formula apud *Athenæum* ἔτι τε (δέ) πρόσεται τε (δέ)

c 25: ὁ quod ante Ἡρακλείδης omisit *A* supplevit *B*. Nihil Kaibel ad locum.

f 5. Fortasse: καρῖδα καθήκα κᾶτ' ἀνέσπασ' αὔθις αὔ, cf. p. 108c 1 et Eur., *Hel.* 932 etc.

f 10: κωβιδίων corruptum, nam κωβιδίων producit secundam, Cobet.

Pag. 106a 20: καί deest in *A*, item vs. 23 δ'.

Pag. 107a 21. Legerim ὦ Φίλη κεφαλὴ expuncto nomine Οὐλπιάνῃ, Cobet.

c 15: τάγγνον sic *E*. Est correctio, fuit ergo olim in textu τήγγνον

Pag. 108a 1: Scribendum arbitror οὐκ ᾤον μ'ἄρα, Cobet.

b 13: τριβαλλοποπανόβρυπτα, Valckenaer.

c 6: Fort. τρέχων pro αὐτῶν legendum.

Pag. 109a 11: κέθεν non κᾶκ. *A*.

a 14: Fortasse Μάζας nomen ioculare in modum fictum (cf. ὄψων 134d).

ἦν ἐκεί Μάζας μέγας καὶ λαμπρός,

ἦν δὲ

a 16: ἦν, corruptum, latet ἡμῖν (sc. ἔστι ζητεῖν τι ἔστι vel simile quid) sed in loco graviter turbato melius est ἐπέχειν.

a 18: ὁ Valckenaer addidit ad 416c.

c 11: Difficultas, quae hoc in loco residet aliquatenus levatur scribendo Φασι. Saepe enim Φασι vel Φασι τινες pro auctore quem nominare supersedent legitur apud auctores antiquos: Schol. Soph. *Aj.* 1037 et *Wiener Stud.* 33. p. 51—52.

c 17: θερμὴν ante Kaibelium expunxerunt Toup et Cobet. f 1. *B* ut Musurus.

Pag. 110b 17: τοῦ δ'ἐπανθρ *A*; Cobet delet ἐπανθ.

d 12: τιν Cobet ut Wilamowitz.

d 15. *E* κωμωδοποιός (sic!).

d 18: κᾶτ' ἄρτους, *E*.

- Pag. 111a 20: *πεδεστε* sic *A*.
d 1: ἐβάδιζ' ἀνήθω καὶ μέλιτι μεμιγμένη, Cobet.
f 22. *B* ut Musurus.
- Pag. 112d 24: *καταμπέχοντας*. Tragicæ hæc omnia enuntiata sunt.
 Vix igitur credo verbum tragicum *καταμπέχειν* a sciolo esse interpolatum sed ita potius textum ordinarim:
 ἰπνὸν καταμπέχοντας — — — —
 — — — — ἐν πυκναῖς διεξόδοις.
d 23. *B* ut Musurus.
- Pag. 113a 27: *τούτων οὖν οὕτω*, Cobet.
c 18: *λαχάμ*, Cobet.
f 2: ἐν δειπνῷ λάβρωσ Num poetæ comici vestigia?
- Pag. 114c 8: ἐν Δαναίσι *A*,
c 11: καὶ ὁ Φανοῦδ. *A*.
- Pag. 114d 18. In lacuna ante ΛΕΥΚΟΤΣ suppleo ἸΔΟΤ.
e 25: *κοαδράτους*, Cobet.
- Pag. 115e 12. *παρρατείνει* non movendum, eodem modo *παρορμαῖν* usurpatur apud *Dioscuridem* *συνουσίαν παρορμαῖν* III. 129. (vol. II p. 139. 14 ed. Wellmann) et III. 52. p. 66. 10. (ibidem).
f 16: αὐτοὺς εὐθύς καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. Supplevi εὐθύς coll. pag. 119e 18.
- Pag. 116c 12: ἐξ ἐρατοῦ Τάραντος, Cobet.
e 2. *B* ut Casaub.
e 4: λέξαν περὶ αὐτῶν τὰκ τῆς τέχνης, Cobet. Verba τὰ τῆς τέχνης fortasse a coquo apud comicum quendam sunt dicta.
f 18. Perplacebat Valckenaerio coniectura sua:
τέμαχος ὑπογαστριον αἰνώ
- Pag. 117c 9. *B* ut Casaubonus.
e 10: θὲς ὤμοτάριχος, Cobet.
- Pag. 118b 10. *B* ut Casaubonus.
- Pag. 119c 4 Φινεῖ ἔφη: νεκρός κτλ., sic *A*. Altum silentium apud Kaibelium.
- Pag. 121b 6. Valckenaer ut Schweighæuser.
f 11. *Requiro πάσσεθε*, Cobet.
- Pag. 122a 1. *B* ut Musurus.
d 1. *B* ut Musurus.

- Pag. 123f 25. Cobet ut Ohlert.
f 1: ἄνθρωπος, Cobet.
- Pag. 124a 9. Grotius ut Porson.
b 23: πάντων, Cobet.
c 4. Cobet ut Wilamowitz.
- Pag. 125a 14. *B* ut Casaubonus.
a 17. *Omnino scribendum πεποιήκα*, Cobet.
c 10: ἄξιος pro ὠκύς Valckenaer, sed non opus est.
f 7: ἡτέρα, Cobet.
- Pag. 126e 3. *Scrib.* τὰ ἀπανταχοῦ γενόμενα, Cobet.
- Pag. 128d 5: ὄρνις, Cobet.
d 18. *B* (et *Paris.* 3056) παισίν ut Casaubonus.
- Pag. 129a 1. Casaubonus ut Kaibel.
a 7. Aut δοκεῖν legendum aut delendum.
d 3. Valckenaer confert ἄσκαροι apud Hesych., deinde conicit ἄσκαροπαῖται.
f: χαίριζεται καινόν τὸ ἔκπωμα. In και νον latet fortasse καὶ οὔτως. Quamquam non δυνάμενος ἐκπιεῖν tamen adeptus est.
- Pag. 130a 1: ἀνθρώπων, ANΩN in NEANIΩN (ut apud Catullum) mutandum est.
a 3: διεσκευασμένοι <αἱ μὲν> τρόπον, Valckenaer.
c 26: ἔτη ἤδη οὔσης, sic codex *A*!
f 21: ὄλον τέρας: non concoquo, repetitum e praecedentibus ὄλον. Οἶον vel ὅσον τέρας proponere vix ausim ut ita scribatur τὸ τελευταῖον δ' ὁ μάγειρος — οἶον τέρας — ὀπήσας etc.
- Pag. 131a 6. Cobet ut Kock.
c 2: μεταβάλλειν. Fuit fortasse olim varia lectio ΤΑΣ Θ' ἈΡΜΟΝΙΑΣ. Θ' quam facite post C excidit!
e 14: ὄστρεα. Scis unde venerit -αι apud Kaibelium? Scilicet editor prorsus imperitus rationum palaeographiae tam saeculi Xⁱ quam saeculi XIVⁱ (Epitome!) non animadverterat *a* saeculo X^o ita scribi ut, nisi hoc agas putes *αι* exaratum esse!
e 16. Valckenaer ut Schweighæuser.
- Pag. 132b 12. *Pro χεῖλη quod absurdum suspicor scribendum esse χεῖρας* — Cobet.

- Pag. 133b 16. δ' Cobet ut Meineke, coram codice.
- Pag. 134b 21. *Scrib.*: ἤδιστ' ἂν ἀναπήξαιμ' ἂν ἐπὶ ξύλου λαβών, Cobet.
- Pag. 135a 12: Φοινικικόν, Cobet,
- Pag. 137d 27. Vix quicquam exputes; fort. in fine *μεγαλείως δέ πως*.
e 12: δ' ἐν Cobet ut editor.
f 22: δέοντος vel δέον iam Casaubonus.
- Pag. 138f 19. Εἰλωσιν A.
αἱ κα γένηται κτλ., Cobet.
- Pag. 139b 12. Post ΜΕΡΕΣΙ excidit ΕΚΕΙ τὰς κοπίδας, vel simile quid (ἐκεῖ γὰρ, δέ).
- Pag. 139d 12: ἐν τοῖς δείπνοις, Cobet.
- Pag. 140e 3. Cf. *Dio Chrys.* 34.36 (v. Arn.) ἔλυσε τὸ σχῆμα.
- Pag. 141f 23. Cobet ut Brückner.
f 1: οὐκ ἤρχοντο. Fortasse excidit aliquid e. gr. *Sed illis temporibus οὐκέτ' ἵέναι ἤρχοντο* i.e. *cessabant*.
- Pag. 142b 18: Ἄρενα, Cobet.
b 21. Num τὰ πράγματα?
c 25: παρ' αὐτῶ, Cobet.
c 1—2: κατ'ἰθείσαμένου ipse ergo librarius correxit ut etiam Cobet animadvertit, recte *B*.
c 4—5. *Scribendum videtur εἴσεισι* (ut Wilamowitz), Cobet.
- Pag. 143a 16 *B* et Cobet ut Wilamowitz.
c 10: ἐν ἐκάστη. Quidni ἐφ' ἐκάστη ut 150d 7.
- Pag. 144f 8; ἀργυρίου πλῆθος nimis tenue; cf. *Inscr. Gr.* ed. Minor, vol. II. 1325; requiritur οὐκ ὀλίγον πλῆθος ἀργυρίου vel ἀργ. πλ. οὐκ ὀλίγον.
- Pag. 145a 21. *Græcitas postulat ἐκάστη*, Cobet.
b 27: καλὰς et λευκάς traditur: fortasse ποικίλας ut in *Busiais CIGr* XII, fasc. IX, p. 39 no. 194.
d 17: ἀριστᾶ τε καὶ δειπνεῖ, Cobet.
f 7: ἀύλην ἦν ἰδεῖν. ἦν sine dubio eliminandum utpote dittographema, in ἰδεῖν latet fortasse forma verbi δειπνεῖν vel εἰς δειπνον· quae sunt reliquiae sententiae graviter mutilatae.
- Pag. 146a 27: δειπνήσασι *punctum suprascriptum significat δειπνίσασι legendum esse*, Cobet. Editor ut solet neglexit.
- Pag. 147e 3: ταύτας Θάσιον p. 364d Μενδαῖον Θάσιον. Collatis p. 129d et multis aliis locis ubi coniunctim leguntur Θάσιος

Μενδατος vel inverso ordine, equidem hic deesse aliquid potius statuerim quam mendo laborare versus.

Pag. 148a 10: ἀποφέρειν requiritur cf. p. 149c 26, ubi Cobet tamen ἀπεφέρετο vel ἀπεφέροντο legere vult.

f 22: σπαράττεσθαι Cobet pro παρατάττεσθαι.

Pag. 150c 27. Cf. Arist. *Eqq.* versus 2 et 3 ubi nota Παφλαγῶν (hic Αἰγύπτιε).

d 8: χύδην κρέα τε ἐκ τῶν λεβήτων. Postquam κρέατε in κρέατα abiit, opus erat καὶ ante κρέα.

e 14: καὶ *delevit E, latet aliud*, Cobet. In τῆς χάρας latet fortasse κεχωρισμένους.

Pag. 151e 16: Μάγαδιν *natum fortasse ex Μαγῶδι*, Cobet.

Pag. 152e 9: δέ Cobet ut editor.

13: τινὰ τῶν βάρδων [ποιητῆν]. Sic mihi videtur legendum, iam antea egerat de βάρδοις, cf. fr. 259.

Pag. 153d 4: ἐσθῆσι, Cobet.

Pag. 154b 16: ἐπίσχωσιν Cobet.

e: Cobet ita: *Male traditur δετταῖδε in codice scriptum esse. Ea est forma tertiae litterae qualis est τ secundae litterae in vocibus ἐφύλαττον et γλώττη apud Bastium Comm. Pal. Tab. II vs. 10; ista figura litterae τ et in hoc codice passim et in omnibus quos vidi codicibus antiquis ponitur in secundo τ, nusquam in primo. Itaque librarius imperitus et dormitans quum ΔΕΠΑΙΔΕ in suo libro haberet, dedit δεγταῖδε.*

Pag. 155d 9: ἄλλοις suspectum collato *Alciphron.*, III, 24, 2. Schepers; supplevi olim σιδίοις, sed repetita lectio *Clementis Alexandrini* (p. 192 P. = 181 3 St. σκυβάλων ἄξιον κρίνεσθαι τὸ χρυσίον et p. 292 P. = 272 29 St.) mihi suggestit σκυβάλοις esse legendum. Putidum exscribere locos ubi de σκυβάλοις ἐν δείπνοις agitur a Stephano congestos.

d 10: ἵνα τῆς πολυτελείας οἱ μὲν φίλοι etc., Cobet.

e 19: ὑποκινούσι lego „vel leviter commoventibus.”

e 23: ἀποτρέχοντος Valckenaer sed melius Coraes.

f 2: τῶν Ἑλλήνων πολὺ πρῶτοι e parabasi fortasse petita, (anapaesti!).

Pag. 156c 14. Grotius ut Meineke.

- Pag. 156d 19. *Fort.* οὕτω πως ἤρξατο, Cobet.
- Pag. 157a 22, c 11. *B* ut Musurus.
e 3. *Immo* ποιεῖ βραδυτέρας, Cobet.
- Pag. 158b. *Scribe:* μηδέποτε ἔλααν, Cobet.
- Pag. 159d 5. *B* ut Casaubonus.
f 26: ἄρτον καὶ τύρον, μεθ' ὧν. *Supplevi quod vides.*
- Pag. 160a 10. *B* ut Musurus.
c 6: πολλοῖς ante Ἑλληνικοῖς delendum; aberraverunt oculi librarii (cf. vs. 5).
d 10. *Periit Timonei dicti lepor, videtur dixisse κακὸς τε μέγας τε*, Cobet.
d 12: παρὰ προτέρῳ Coraes, sed non ita loquuntur Græci, Cobet.
d 17: ὁ Μαγνος: *Punctis deleuit ὁ ipse librarius*, Cobet.
e 21: παρ' οἷς ἔθος ἐστὶν haec casu sunt iambica nam ipsius Athenæi verba esse satis apparet, Cobet.
f 1. *Fort.* ἐν ὑμῖν, Cobet.
f 2: πρῶτον scribendum, Cobet; sic iam Wytttenbach.
- Pag. 161a 11: ἄλιμα, Cobet.
d 14: ἔχης scribendum, ἔχη requirit κάλλιστα, Cobet.
e 25: ἐκ τοῦμπροσθε, Cobet.
e 7. *Possis.* πρὸς τῶν θεῶν τί ποτ' οἰόμεσθα δεσπότηα || τοὺς, οὕτως (sic Valckenaer) ρυπαῖν.
- Pag. 162a 1: καί iam in *B*.
- Pag. 163a 22: εἰ παρὰ πᾶσιν, Cobet.
c 5: σαυτῷ, Cobet; cogitavi de σαυτοῦ τέθεικας μὴ πεφυκός, sed simplicior est ratio Cobeti.
- Pag. 164a 20. *Male Schw. et Dindorf* ἤ. tum scribendum ἀσωτεῖον, Cobet (et ita legere vult etiam p. 165d.).
b 3: χαριτογλωσσεῖν ἡμᾶς θέμισ laciniae poetae tragici; cf. insuper p. 165c.
b 7: λαβόντα ἐν ἐντυχεῖν, Cobet.
c 16. *Fort.* Ὅμηρος εἶτ' Ἐπίχαρμος, γράμματα, Cobet.
- Pag. 165a 26: ἄνηρ, Cobet.
f 26: τὸ μνήμα, κάπτειν κατ' ἐνιαυτὸν ἓνα λίθον. Sic Cobet.
- Pag. 166d 11. Cobet ut *K*.
e 20. Cobet ut *K*.
f 1. *Negligenter scriptum, αὐτοῖ scriptum oportuit*, Cobet.

- Pag. 167a 13: γὰρ ὦν καὶ λογιζεσθαι sic *A*, aut ὦν *expungendum* (= *Coraes*) aut ἦν *scribendum*, Cobet. vide negligentiam Kaibelii.
f 24. ζῶ iam in *E* omissum.
e 20. Valckenaer cogitavit primum de Antigoni regis praefecto collato p. 39e, deinde intellexit ut Kaibel τὸν ἦρωα ἀκρατοπότην.
- Pag. 169d 13, *f* 8 *B* (et *Parisinus*) ut Pollux.
f 14. Valckenaer ut Fritzsche.
- Pag. 170a 18. *Multi multa coniecerunt. Equidem legerim ἀλλὰ λέγ' ὁ βούλει*, Cobet.
b 2: ἄν του δέωμαι. Formula in inscriptionibus sexcenties obvia.
c 14: ὑπόθεσ, Cobet.
c 17: πατάξας *sollicitari non debet*, cf. 322d σιλφίω μάστιγον, Valckenaer.
- Pag. 172c 11: δειπνεῖ συνάπτων τὰ μελ., Cobet.
- Pag. 174b 13: ἡ ὕδραυλις *expungit* Cobet. Cf. ad p. 481d 19—20.
c 17. *E* ut editor.
- Pag. 175d 3. *Legi potest: νάβλας ὅ τι ἐστ' οὐκ οἶδας ὠμβρόντητε σύ;* Cobet.
f 28. κούφως utpote glossema delet Cobet. (ad πῶς δοκεῖς adscriptum).
- Pag. 183a 13. *B* ut Dalec.
- Pag. 184d 27: δ'αὐτήν (vel ταύτην) aberravit e versu 25; sic legimus: ταύτην τήν περὶ τὸ πρᾶγμα σπουδὴν ὅταν λέγη: <πάντα τὸν βίον> ὅστις αὐλοῖς etc.
- Pag. 186a 23: πολλαὶ γοῦν, Cobet.
- Pag. 177b 15: καὶ ante ΔΙΑΦορα suspectum.
b 23. Cobet ut Usener.
d 16: ἄκλητος, Cobet.
e 1. *Dobree* ὑπειπών, *melius etiam* εἰπών, Cobet.
- Pag. 179d 13: τελέως, Cobet.
- Pag. 187c 24: κνήσας, Cobet.
c 26: δέ om. *E*.
- Pag. 188f 25. *A* ita: οὐδὲ περὶ θεραπαινῶν.
- Pag. 189b 15—16: ἐπιφέρειν τὸ ὅσα κτλ., Cobet.
c 22: ὅ pro ῶ, Cobet.

- Pag. 189d 12 Confert Hemsterh. Nicandri versus apud Ælianum
H. A. X. 49.
- Pag. 190a 8—9: Φιλία scribendum videtur pro Φίλου, Cobet.
d 11. Cobet ut Wilamowitz.
e 15. *Scrípsi παρεμβαλόντος*, Cobet.
e 16. *Requiro ἔχριν*, Cobet.
- Pag. 191b 11; ζτ in margine; duae enim lectiones sunt conflatae
ἀλκίππη et ἀλκάνδρη.
b 15: Φιλοτεχνία etiam A in margine in lemmate, quod
scribae propter τὸ Φίλεργον (vs. 6) fortasse excidit. Nam
versibus 6—7 appinxit ὅτι Φιλεργός ἢ Ἑλ., deinde versibus
sequentibus in perpauca verba redactis scripsit
fortasse invitus Φιλοτεχνία. Quamquam, lectio notanda
propter Epitomen.
- Pag. 192b 9: κατακοιμισαντα, Cobet, cf. Riv. di filol. 1935, fasc.
2, p. 228 (= Dion. Hal. vol. III p. 342.9).
- Pag. 194f 5: δισκευασμένοι (olim legebatur δισηκεδασμένοι), Valckenaer.
- Pag. 195b 23. Valckenaer ut Meineke.
e 16: ταῖς εἰσόδοις malim, Cobet.
- Pag. 196c 1. Dalec, ut Villebrun.
f 4. Non emendasse textum Casaubonum putat Cobet,
qui in θυρεοί latere suspicatur θύρσοι. Caeterum de hisce
rebus cf. Studniczka, Abh. Sachs. S. W. 1913
f 8: ΤΕΑΝΤΙΑ id est τ'ἐνάντια, Cobet.
- Pag. 197a 15. A ita: δὲ καὶ κλῖναι.
d 11: ἡ ins. Cobet ut editor.
- Pag. 198a 14. A ita: καὶ χρυσοῦ εἰργασμένον.
a 17. Cobet ut Kaibel.
a 18: προσωπίῳ, Cobet et ita E.
b 3: χρυσοῦς, Cobet.
f 5: ὀκτὼ [τεττάρων δὲ τὸ] πλάτος, Cobet.
- Pag. 199a 23. Aut παραλαίων scribendum aut δερμάτων delendum,
Cobet.
c 14. Fort. λέβητες ζωατοὶ εἴκοσι τέσσαρες, Cobet.
f 13. Ita A: ἐλάχιστος ἐχώρει μετρητήν.
- Pag. 200a 19: μαζομοεῖα, Cobet.
b 5: ἐγλυκάνθησαν, Cobet; A ἐγλυκάσθησαν.

- Pag. 200c 16: *λινίσκοις* recentiorum est. Lector recentioris aetatis qui signum in *A* in margine posuit corrigere fortasse voluit.
- c* 19: *περὶ αὐτὸ*, Cobet.
- f* 14: *σκευάς εἶχον*, Cobet.
- f* 17 IE. id est *πεντεκαίδεκα*. Saepe turbatur, e. gr. Flav. Ios. *Antt.* vol. II. Niese p. 304 5 ubi *MSP* male, sed recte *Vat.* In inscriptionibus hic illic *δεκαπέντε* etc. reperiri probe scio, sed cur Athenæum ab usu recepto recedisse sumamus, causa est nulla. Praeterea numeri in codicibus per litteras huic rei designandae aptas (e. gr. *ιέ* vel *κδ* etc.) indicantur.
- Pag. 201b 10. *Legendum videtur ἐκατόν*. Facile confunduntur *B* et *P*, Cobet.
- b* 19. Codex Villebrunii (*Par.* 3065) *δολέουκοι* ut Kaibel.
- d* 10: *παρέκειτο*, Cobet.
- e* 13. Possis *ἱμάτια ποικίλα καὶ κόσμον πολυτελή*.
- e* 15. Cobet ut Rohde.
- f* 28. *B* ut Kaibel.
- Pag. 202a 2—3 *ἕλας τὰς κ*.
- b* 18: *ἐπίχρυσοι ι*, id est *δέκα*, Cobet.
- b* 23: *ἐκ* ante *πηγῶν* delet Cobet.
- d* 4: *ὑπεραίPONTA*, Valckenaer.
- Pag. 205a 9. *Scripsi κατὰστέγον ἐν φ*, Cobet.
- e* 17. *B* ut Casaub., at non *Parisinus* ut *B*.
- Pag. 206b 18. *ἐνέγλυπται scribendum videtur*, Cobet.
- d* 4: *<οὕτως — — —> Φυλαχθεῖς*; requiritur aliquid quod bene opponatur parti sententiae ultimae: *οὐκ ἀνδρὸς γ. — μάγου*.
- d* 12. *B* ut Musurus.
- f* 8. Pro *κιττόν* Valck. minime ignarus coniecturae Gesneri, *κίλλον*. coll. *Hes.* s.v.
- f* 9: *πολλαχόθεν συνήγαγεν, <συνήθροισε> δὲ καὶ*, Cobet.
- Pag. 207a 22: *δι' ὀλίγων σωμάτων fortasse post εἰς τὴν θάλασσαν κατήγαγε (b 1) ponendum*.
- b* 5: *δεκάμνοι*, Cobet.
- Pag. 208a 3. *Melius εὔ delebitur*, Cobet. Fuit fortasse olim et alia (eaque peior) lectio *εὐ ἐστρέφοντο*.

- Pag. 208b 11—12: ἐν ἴσῳ διαστήματι βεβῶτες, Cobet.
d 1. *E* ut Schweighæuser.
e 17. *Requiro* βᾶδῖως εὐρέθησαν *vel simile adverbium*, Cobet.
e 18: Βρεττανίας, *A*.
- Pag. 209e 15. *B* ut Musurus.
- Pag. 210a 15: ἐπαινῶ δ' ἐγὼ *scribendum*, Cobet.
b 24. Hemsterhuys ut Schweighæuser.
- Pag. 211c 17. Possis ἔμενεν <ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος> ὁ Φιλόσοφος.
d 21. *Scripsi* πᾶος ἢν πᾶσι, *legebatur* προσηγῆς ἢν πᾶσι, Cobet.
- Pag. 211f 15: ἀποθανόντα, cf Schepers in dissertatione ad *Alciphronem* IV. 2. 7.
- Pag. 212a 24: ἐμετεώριζε, Cobet.
e 4. *Scribendum videtur* ἐνεγλυμμένην, Cobet.
f 18. *Scripserim* τὰ <μὲν> πράγματά με βιάζεται, τὸ δὲ μέγεθος.
- Pag. 213d 22: ἐπιχυθῆναι Wytttenbach apud Bakium ad *Posidonium* p. 281.
- Pag. 214b 8. *C*. Müller ut editor.
b 10. Cobet ita: καὶ κλείσας τὰς πύλας Φύλακας τριάκοντα κτλ.
c. 22. *Scripsi* ἐνειργάσατο δὲ τῇ πόλει Cobet.
d 12. Valck. ὅτε γὰρ ἐφιλοσόφει κατὰ τὰ π. Cobet vero ut editor idque verum est.
f 3. *Scripsi* βαλόμενος, Cobet.
- Pag. 215a 5: καὶ πάλαι φυλάσσω τὴν Δῆλον., Cobet.
b 20: Καππαδοκῶν, Cobet.
e 20. *Iam* librarius posita *diple* significaverat hanc partem poetæ esse tribuendam.
- Pag. 216a 10. *Fort.* οἳ δ' ἐπὶ Πάρνηθα, Cobet.
a 18. *Malim* οὐδεὶς ἱστοριογράφος ἢ ποιητής, Cobet. Cf. *Luc. Rhet. Pr.* 17.
f 9. *Fort.* δεικτέον, Cobet.
- Pag. 217d 16. *Scribendum videtur* ὑποβάς., Cobet.
- Pag. 218b 23. *Mihi excidisse quaedam videntur, post διάλογος in hunc fere modum supplenda*: [διάλογος θαυμάσια ἔχει περὶ τοὺς χρόνους ἀμαρτήματα. φαίνεται γὰρ οὗτος ὁ] διάλογος

- Pag. 219 a 1—2: οὐδ' iam Toup ad Long. p. 198 (anno 1777).
f 14. *Scrīpsi δὴλα δὴ*, Cobet.
- Pag. 220a 21. *Exprungendum istud αὐτός*, Cobet.
b 8. Cf. Krauss in editione ad locum (Cob. Πρωταγόρου).
c 18. λέγων non moverim, sed mutilam esse sententiam credo.
- Pag. 221a 4: σφόδρα, Cobet.
c 24. In Φύσεως latet fortasse Φυσῶν quod τῷ πνεύματι aut ab ipso auctore aut ab sciolo additum loco suo est motum.
- Pag. 222a 10: Οἰδίπου γὰρ Φῶ
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν
Supplent μόνον. Legendum Οἰδ. γὰρ Φ<ημ' ἐγ>ώ. Ita enim loqui solent tali in re. cf. 404c 31:
μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατράην οὐσίαν κατεσθίει.
τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας.
cf. praetera 292a et c.
- Pag. 223c 1 et 2. Operae pretium est conferre Menandri *Epitrep.* 108 ed. Jensen. et *Nicephorae Basil.* ed. Rhet. Graec. Walz. vol. I pag. 445 vs. 25 sqq.
d 9. Praefert Cobet in schedis lectionem a Stobaeo servatam,
- Pag. 223f 3. Codex *A ἀποδέδικας*; cf. Schwartz *Eusebius* p. CXLIII. vs. 3. sqq.
- Pag. 224c 24. διὰ τῶν ἐν τῇ Ράμῃ ἴσον ἴσῳ τῶν τὸν ἰχθὺν πωλούντων. Sine dubio ἴσον ἴσῳ corrupta sunt. Sensus est: ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἑκτορα, ἔσον εἴλκυσεν τοσοῦτο καταβείς ἐπριάμην. (p. 226f) vel p. 526c ἰσοστάσις γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. Nam ut ipse statim declarat οἱ ἐν τῇ Ῥάμῃ ἰχθυοπᾶλαι οὐδ' ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ποτε κωμωδηθέντων. Collato fragmento *Achaei* 5 (Nauck.) apud *Athenæum* p. 689b dubitanter propono διὰ τῶν ἐν τῇ Ῥ. ἰσάργυρον τὸν ἰχθὺν πωλούντων.
- Pag. 224e 21. Quid sit legendum difficile dictu, apte conferas Plutarch. *Mor.* 458d δῆγμασι χειλῶν καὶ πρίσσειν ὀδόντων sed non minus dignus qui afferatur est versus Aristophanis *Vesp.* 424. Ipsa verba comici velle restituere

vel ob lacunam, est ludere. Ibidem vs. 24. *Βολῶν* cf. *Hesych.* s. v. *Βολοί*.

Pag. 224f 1. Cobet δ' post Ἀλεξίς supplet. Sed eodem iure Epitomator p. 224a 7 δέ post Τιμοκλής inseruit. Nihil addendum. Vides igitur nullius esse auctoritatis καὶ p. 287e 28 e C a Kaibelio adscitum. Est hic tamquam catalogus vs. 20 litt. e

Ἀντιφάνης δ' ἐν Κροιβιδεῖ
vs. 28 Ἀλεξίς δ' ἐν χορηγίδι.

Nam codex A iam textum in compendium redactum praebet, ubi nullus locus est verbulis id genus.

Pag. 225b 25: ἐπειθ' ὅταν Cobet pro ἐπειτ' ἐάν.

d 17: ἐξάρας A, ἐξαράξας CE. Optime! nam servavit Epitome duplicem lectionem scilicet ἐξάρας et ἐξάξας id est ἐξάξας. Ille prorupit foras et κατέχει (sic iam recte emendaverat in schedis Venetiis conscriptis Cobet ante Kaibelium) cf. Aristoph. *Ran.* 567. Etiam haec varia lectio quae me apud Epitomatorem deprehendisse recte puto, monstrat quantivis pretii lectiones in Epitome latitare.

Pag. 226d 25. Cobet *Briefven*, p. 565 et in schedis suppleverat ἂν μείζω <ν βλάβη οὐκ ἂν γένοιτο. A μετὰ >γε μαίας νή Δία. Confero equidem *Clem. Alexandr.* p. 269 Pott. περιφέρονται (recte Cob. — Φθειρ —. Cf. *Athen.* p. 289c 6 ubi bonam lectionem in pessimam mutarunt qui συμπεριφέρονται corrigunt scilicet!) δὲ αὐταὶ ἀνὰ τὰ ἱερά, ἐκθύμεναι καὶ μαντεύμεναι, ἀγύρταις καὶ μητραγύρταις καὶ γραίαις βωμολόχοις οἰκοφθορούσαις ὁσημέραι συμπομπεύουσαι κτλ.

Pag. 226f 20. Et A èt E, αἰεὶ δὲ καὶ ζ.

Pag. 227c 16. Cobet: ἐπὶ τίνα δ' ἄλλην τέχνην] *Inserui* νῦν. Equidem aliam viam insisto: ἐπεὶ ante me iam Tucker desideravit: requiritur tamen praepositio; κατακάζεται eodem modo usurpavit atque alii scriptores καταθήγειν (cf. Xenophon. *Cyr.* II 1 20 θήγειν εἰς τὰ πολεμικά). Addo igitur unam litterulam ἐτέχνην. Qui post me codicem A evolvant sexcentos locos invenient ubi praepositio ita ligatur cum vocabulo sequenti uno tenore ut ambo scribantur.
e 9. Cobet δεῖ δ' ἐπάν τις (anno 1846). Lacunosa haec

omnia mihi videntur. Interpunctione post *γυμνούς* posita, *ἀπαντας* et cetera ita a *τηρεῖν* pendere statuendum, ut sumas interiisse verbum unde pendeat rursus *τηρεῖν*. Sed *δεῖ δ'* sufficere non videtur.

Pag. 228b 10. *Parum placet συνῆχας. Requiritur συνήλασας*, Cobet.
c 21: τοὺς ἀνδροφόνους ἰχθυοπώλας poetam comicum redolent.
d 29. Cobet *νεωτερικόν* legit.
d 6. Cobet: *Legendum ἵνα μὴ πάντα πίνωμεν*, idem coniecit postea Kaibel.

e 10. Possis supplere *θερμάς ἀπὸ τηγάνου τ'*.

Pag. 229a 4. *Versus est creticus*, Cobet.

Pag. 230c 25. *Videntur Alexidis verba inesse*, ita Kaibel. Librarius codicis *A* versibus poetarum hoc signum praefigere solet >; quod et nostro loco fecit. Saepe et in aliis libris hoc factum est ubi vel poeta vel alius auctor laudatur. Docet ergo codex quod suspicatus est editor. Accuratius iam Epitomator.

c. 1. *Fortasse ἕνα μὲν ὄντα*, Cobet.

d 5: *Βασιλεύς*, Cobet. Quae sequuntur lacunosa esse videntur. Aut ipse est miles qui de suppellectile loquitur aut servus de hero haec dicit (*περὶ οὗ λέγει*).

Pag. 231a 4: *ἐπήγει* et *ἐφῆκε* proponit Valckenaer¹⁾ cf. *Mnem.* 49, p. 142.

a 9: *λουτρόν, θεραπεύνας, στρώματ', ἀργυρώματα*. Praeter locum a Kockio allatum apte comparaveris Plauti *Stich.* 378 sqq.

c. 25. Cobet in schedis (a. 1846) coniecit *Βασιλειῶν* quod etiam Wilamowitzio in mentem venit, et versu 26 rescripsit *ἔτι δέ* sed diu ante eum ita legit codicis *B* librarius.
c 2. Et Epitome et Cobet recte ante Wilamowitzium τὸ addiderunt.

d. 6. Summarium in *A* his verbis conceptum est. *ὅτι καὶ* (N. B.!) *οἱ σφοδρὰ πλουτοῦντες ἀπὸ χαλκῶν ποτηρίων ἔπινον*.

f 29: *τοῦ δὲ Ἰέρωνος*, *A*. Quam ob causam et hoc loco et multis aliis Kaibel codicem secutus non sit, aliis vero locis religiose talibus de quisquiliis rettulerit celare maluit lectorem; codici obsecutus est p. 239a 1.

1) Adversatur Wyttenbach in schedis: *ἐπήγε bonum quippe tacticum*.

Pag. 232a 6. Grenfell-Hunt servant εἰς θεοῦ, delent τὸν θεόν; recitissime. At non aliter Epitome cuius lectiones Kaibel saepe neglexit. Cobet adnotat: *Malim totum locum ita constituere: παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ πορευθέντας ἄνευσθαι· καὶ οἱ πορευθέντες παρ' ἐκείνου ὤνησαντο.*

Pag. 233a 27. *Malim τὸν τῆς Ἐριφύλης ὄρμον*, Cobet adnotat.
 233c 17: τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ἔλας δεδοικότες λόγῳ καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται (cf. pag. 262b. ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ μόνον διὰ φόβον ἀλλὰ καὶ κατὰ διδασκαλίαν). Animi causa confero: *praescripto metu compescitur audacia; et semper praeceptor metus iustissimus officiorum invenitur esse moderator* (Edictum Diocletianum p. 1930.)
 f 22. Lemma ὄντα post Λακεδαιμόνιοι addit.

Pag. 234a 2: δῆπου, recte Cobet.

i 5, 6: ληζόμενοι καὶ δηοῦντες οὐ παραλείπουσι, Valckenaer.
 c 19: ἢ εἰ μηδὲ, quod coniecit Kaibel iam Epitomes codex E.

d 7. sqq. Quae huc faciunt congesserunt tractaruntque editores egregii *Papyr. Oxyrr.* 1611, p. 144.

Quod vs. 7 ὄντα post παρόμοιον addere vult Cobet, in *Athenæo* mihi quidem necessarium non videtur. Talia enim scriptoribus aevi Commodiani negligebantur.

e 13: κατὰ <τὰ> πάτρια. Sic iam recte *Laurentianus B* ante Casaubonum.

Pag. 235a 2. Lectionem Epitomes in dubium vocat Cobet quam tamen defendas licet ope p. 239d 7 etc.

b 14. Operae pretium est conferre *CIA* vol. II et III edit. min. fasc. II, no. 2494, vs. 13 Ἀνακσίφ. Librarius codicis A ε punctum superposuit, *credidit igitur vitium esse in εἰ. Perperam*, Cobet. Tacet more suo editor.

c 27. *Latet aliquid, fortasse θύοντας*, Cobet. Iam Valckenaer: δαίνυσθαι τε τοὺς θύσαντας Ἀθ. Quibus cum tentaminibus conferas quae coniecit Wilamowitz.

f 26: καὶ αὐτὸν. Cobet coram codice, *Littera initialis initio novae sententiae ommissa fuerat; remanebat AI unde ΔΓ factum est.*

Pag. 236a 6: καπ' ὧν ἤχθ. *scripsi*, Cobet anno 1846.

10: ὄκκα *reposui ipse*, Cobet.

- Pag. 236a 13: ἐπεὶ δὲ χ', invenerant iam Grotius et Heringa. ἴκω dedi ipse, Cobet.
 c 23. Nihili est quod e C affert editor σφοδρῶς. Est hic error pervulgatus: sic p. 238e 15 in E male legitur ἀκλήτως cf. Cobet ad Arist. Pac. 83 (ed. van Leeuwen).
 c 5: πόδης A, editor. A habet πόδην!
 e 14. Cf. Dio Chrys. LV 16 (vol. II 118 Arn.),
- Pag. 237a 12: ὁ διατρέφων duobus punctis α superpositis. Duo puncta significant litteram α esse expungendam; scripsi igitur ὀδὶ τρέφων, Cobet. P. 240f 24. A: τυραννογαρετη duobus punctis indicavit γ esse delendum scriba.
 ὁ 20. Post ἔν μὲν τὸ κοινὸν vs. 19 desideratur δέ. Propono θάτερον Δ' ΕΓΩ γένος, fortasse cetera sunt lacunosa, latet fortasse in καλούμενον καλῶ
 c 26: τούτων ἑκατέρου. δ' omittunt Marcianus ambo Laurentiani.
- Pag. 238b 17: πάλαξζωμός, sic A addito signo cui nomen ὕφ' ἔν. Excidit prima pars vocabuli iocose ficti in ζωμός exeuntis, Cobet. Dubito ob p. 242e 18 ζωμός κατωνόμασται. Ad coniecturas Grotii et Wilamowitzii cf. p. 421d cf. illud: Iuventus fecit nomen Peniculo mihi. Possis etiam πανταχοῦ.
 c. 20: ἀναβῆναι τι πρὸς <τεῖχος ἢ> κλιμάκιον supplere possis collato fragmento Eupolidis apud Plut. Mor. 547c.
- Pag. 241d 5: οὔτος γελαῖσθαι. Musurus οὔτως; ego αὐτὸς γελαῖσθαι ut sit versus formatus ad illud ἔλεγχ' ἐλέγχου. E lectione codicis C τι elicias variam lectionem Φησ' οὐ πάνυ τι βούλομαι (cf. Cobet, Var. Lect. p. 222 de οὐ πάνυ τι), sed recte seposuit variam lectionem τι editor.
- Pag. 242f 23. Conferas versum comici apud Lucianum (πρὸς τὸν εἰπόντα, Προμηθεὺς etc. § 2);
 Κλέων Προμηθεὺς ἔστι μετὰ τὰ πραγματα.
- Pag. 243a 7: ἐπέτριψεν, Cobet. Legendum ἐμὲ γὰρ διέκναισεν ὁ, quod ut explicaret lector vel scriba τριψεν suprascriptis, idque expulit veram lectionem.
 d 5: καὶ νῦν τρόπον καινόν γε Φασι χαιρ, requiritur; ad sensum cf. 226c.
 10: ὄρνις, Cobet e vs. 13; καλῶς A correxit E.
- Pag. 244b 13. Ἀρχεφῶντως (ε punctum inditum) punctum significat

in ε vitium esse. Nempe putabat librarius homini nomen esse Ἀρχαιφῶν ut scribitur in summario, Cobet. Ad notam Cobeti corrigas apparatus editoris.

Pag. 244c. 1. Fortasse Φαινομένου, Cobet; idem

d 9. *correxī, Στρατίον.*

e 12: ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ τι θᾶπτον ἔτι τούτων τρέχει,

E ἢ εἴ τι. id est: εἰ est correctio voculae ἔτι. Expuncto τούτων lege:

ἢ τοῖς Βορεάδαις ἢ τι θᾶπτον εἰ τρέχει.

Pag. 245a 7. Latetne senarius (fortasse Mathonis): Μενάνδρου Φήσιν ἀξία γνώθος? idem cadit in pag. 246a 9; ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς (ubi τῶν delet Cobet).

Pag. 246b 17. Cobet ut Meineke.

c 25: ὁ δ' αὐτός, A.

c 5. Summarium in A: ἐκ τῶν Πτολεμαίου τοῦ Ἀγησάρχου περὶ τῶν ἐν τοῖς Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος δειπνοῖς συλλεγομένων γελοιαστῶν.

e 22: Φάναι, E; Φῆσαι, Cobet (et Kaibel).

f 1: εὐρήσειςτε, A versus non habet Epitome.

Pag. 247a 10. Nota in summario: τινες κυρίως οἱ ἐπισίτιοι.

d. 19. A, δυσάριστον. Variarum lectionum fuerunt olim *δυσέριστον* (cf. Soph. *El.* 1385) et *δυσάρεστον*. Quas a librario esse excogitatas nemo, spero, credit.

Pag. 248b 11. *Scrīpsi Κρωβύλος*, Cobet.

c 16: ὕπνος γὰρ αὐτόν, Valckenaer et post eum Porson.

f 26. Cf. Radermacher ad *Demetrium* p. 96.

Pag. 249a 1. Adstipulatur Cobet Schweighæusero corrigenti *συνδακνόμενοι*, cf. *Mnemosyne* 43, p. 210. (*Diodorus* III 7 *Strabo*, 823 Casaub).

b 10: εἶτ' ἐν πολέμῳ, Cobet ut E, tacet Kaibel etiam de lectione codicis E.

d 10: εἰσόκε, Plutarchus *Mor.* 457f ex alio fonte vel florilegio ut videtur.

e 17. In E ita legitur: Ἀλεξάνδρου δὲ δάκνεσθαι Φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ σοβοῦντος αὐτὰς κινησίας (supra script. νικ. N.B.!) εἰς τῶν κολάκων παρῶν. Immutavit ordinem verborum, quo facto etiam τις in εἰς mutare debebat. Cf. 250f 6: ἕνα τῶν Ἄλ. γεν. κολ. 281c 22. Si tanti est vide quo

modo græculi loquerentur apud Schol. Soph. *El.* 831, ed. Teubner.

Pag. 250a 14. Intelligerem ἑλθὼν ὡς τὸν Διονύσιον ὠρχεῖτο vel ὠρχεῖτο ὡς τὸν Διονύσιον dummodo sumas ὡς τὸν Διονύσιον pendere ab ἑλθὼν. Versu 15 ὡς τὸν Διονύσιον eiiciendum. Cf. P. 497c 13.

c 26. Ἰμο ῥυθμὸν, Cobet pro ἀριθμὸν.

d 7: ἐπὶ δεῖπνον εἰσιῶν, E.

e 19: καὶ τοὺς συνδειπνοῦντας τῶν Φίλων EXEIN ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας. Pro ἔχειν scribe ΔΟΚΕΙΝ id est προσποιεῖσθαι, cf. 251f 8 οὐδὲ δοκῶν χρηστὸς εἶναι et van Leeuwen ad Aristoph. *Ran.* 564. Quodsi quis δοκεῖν οὕτως ἔχειν legere malit, non refragabor equidem: sed supplementum editoris non placet; cf. 163e 26 + Valck. ad *Hippol.* 462 23: παρατεθέντος, A rectam lectionem servat sola Epitome.

f 9. Fortasse τοιοῦτον ἐβρόντησας, Cobet.

f 3: Σή., A in mg. Hominem christianum locum signo notasse perspicuum est.

Pag. 251b 26: δ', omisit Epitome.

c 9. Cobet ut Meineke.

Pag. 252a 14: Νικοστράτου Ἀργείου addidi τοῦ, Cobet.

e 20: Καρρῶν in suspicionem voco.

Pag. 253e 12. In carmine grassati sunt correctores antiqui. Sic Αἰτωλῖδ' CE versu 12, id est Αἰτωλός suprascripto ἰδ; legere ergo voluerunt αἰτωλίδος, cf. Soph. *Trach.* 8. Sic f. 18: E, ἤδη σχόλασον; κόλασον Toup. Fieri potest ut iterum nobis res sit cum correctore qui κόλασον non satis poetice dictum in σχάσον (vel διάσχασσον) mutavit; σχάσον poetis tali in re quam maxime in deliciis fuisse docent loci, quos longum apponere, apud *Stephanum* s.v. in fine.

21: σπεινον, dixitne κάπνον coll. Ar. *Vesp.* 324. Plato, *Phaed.* 70a?

f 24: ἀναριθμους Dindorf ex B. (A ἀνηριθμους habet! tacet Kaibel) Fortasse νηριθμους, Cobet in schedis.

Pag. 254a 2. Scripsi τῆς τῶν παρόντων, Cobet.

c 18. Idem dictum Antistheni tribuitur in sent. Maximi Conf. cap. XI. p. 792 vol. 91 *Patrol.* Migne.

- Pag. 254c 21. Cobet ut Meineke coram codice.
d 3 *Sed* Μύρτις est nomen muliebre, Cobet; confero *CI Argolidis* (vol. IV ed. Fraenkel) n° 149 et *Pausanias* II. 26. 4. Μῦρτις est nomen masculinum *CIG*; XII. 9 p. 73 *Inscr. Eretriae Urbis* 292.
- Pag. 256a 26. Cobet adnotat: *Scribendum videtur ἄν τι* (sic etiam Kaibel) τῶν — προσαγγελθέντων ἄξιον aut pro ἄν τι *reponendum* ὅτι ἄν quod nunc in alienum locum irrepsit; in a 2. ἔμοιγε δοκεῖν Cobet legit. Omnino melius Cobet locum tractavit quam Kaibel.
d 21: ὑπολιπεῖς, *Corruptum*, Cobet.
e 7: *A ἀνέθεσαν*, correxit E.
- Pag. 257b 7. Fortasse ἡσυχῆ pro ἡδὺς ἦν, Cobet.
 ibidem praecipuit Cobet editori correctionem δοκεῖν.
- Pag. 258d 17. *Εχρυνχι εἶναι*, Cobet.
- Pag. 259d 21. *Σcripsi διειλημένοι*, Cobet.
e 7 sqq. Locus qui egregie docet nobis Epitomen tantum *Athenæi* esse servatam. ἐπελθών — ἐπῆλθε. Inconcinne admodum.
f 14: γίνεται <ῆ> κολακεία, Cobet; vereor ut recte.
- Pag. 260c 11: ἠρέϊτο μᾶλλον. Valckenaer ἤρει κόβαλος coll. vs. 7 quod non sufficit; cogitavi de ἤρει τὸ ὑπερβάλλον collatis p. 144d et 167a aut ἀνακολούθως haec esse scripta aut lacuna locum laborare statuendum est.
d 18: δέ ante Schweighæuser iam codex *B*.
f 10. Iure statuit Meineke στρατιώτας esse corruptum. Collatis § 27 et 247 *Demetrii* περὶ ἑρμηνείας ubi στρατιώτας — χαμαιτύπας omissa sunt, credo nobis rem esse cum corruptela antiquissima; *Demetrius* enim omisit inutilia.
- Pag. 261a 16. ἐν τῷ σεμνοτάτῳ, *A* Scripsit fortasse ἐν τῶν σεμνοτάτων.
b 27. addendum credo ἀνελάμβανε, id praefero quam cum *Epitome* inserere ἐφίλει, quod ab auctore *Epitomes* profectum, Valckenaer. Cobet vero desiderat ἐφίλει.
- Pag. 262a 23. Fortasse ἔσθ' οὔτοςί, Cobet.
e 10: Κνίδου, *Epitome*; cf. marginem codicis *A* πόθεν αἱ μεταξὺ Κνίδου καὶ Σάμου νῆσοι Ἀραῖαι ἐκλήθησαν. Summaria

et bonas et pravas lectiones sed antiquas servare iam a Cobeto animadversum est.

Pag. 263e 11: ἀπό, omissum iam vel deletum ab Epitomatore.

14. Recte margo *A*, neglexit iniuria editor, item 264b 14 μέν recte margo codicis *A*, etiam hoc praetervidit Kaibel.

Pag. 264f 22. Cf. Hense ad *Stob.* vol. II p. 432 (cap. XIX), libr. poster.

Pag. 266b 9: αὐτοὶ δόησαν Cobet, cf. Wilamowitzii coniecturam. Lacunosa haec omnia arbitror.

f 20. *Scribendum videtur τῶν ἄλλων*, Cobet. Mihi plus placet supplementum hocce: τῶν ἄλλων Ἑλλήνων vel τῶν πολλῶν τῶν Ἑλλήνων.

Pag. 267a: ᾤκισαν, Valckenaer iam in schedis¹⁾.

b 10. *E*: ἄθροι supra scr. ρο. Varia lectio erat in margine exemplaris, quod in compendium redegit Epitomator, ἄθροι. ibidem: quidni ἀποπλεύσαντες?

c 19. Hemsterhusius ante Valckenaerium δ' ἐπάμονες correxerat.

c 21. *E* ἐγγενεῖς ut Eustathius.

d 8: ὡς εὐοικέτης, Cobet ut Kaibel.

f 27. Quod invenit Elmsley iam apud Heringam p. 174 legitur.

Pag. 268a 12. Fortasse εἰθ' ἀλάβαστος ut mox ὁ σπόγγος et τὰ σάνδαλα, Cobet.

d 22 sqq. Claudicat ni fallor sententia vel potius oppositio. Confero Ciceronis *Paradox.* I 7. In quo equidem continentissimorum hominum, maiorum nostrorum, saepe requiro prudentiam, qui haec inbecilla et commutabilia verbo 'bona' putaverunt appellanda, cum re ac factis longe aliter iudicavissent. Quae omnia recte procedunt. Ipsa comparatio docet quam inconcinna sint quae apud Athenæum leguntur.

e 26. Unde nata sit lectio codicis *A* καὶ ὡς οἱ difficile dictu. Ferebatur fortasse olim lectio qualis καὶ ὅσ' (= ὅσα) οἱ μετ' αὐτόν.

1) Summarium in mg. *A*: ὅτι σαμίαν αἰκείται ἀποστάντες καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς δεσπότης ἐργασάμενοι μετὰ ταῦτα κατὰ μαντείαν ὑπόσπονδοι ἀφεθέντες εἰς τὴν ἔφεσον, ᾤκησαν ἐνταῦθα.

- Pag. 269b 1 sqq. Hos versus tractavit Marx, *Lucilius*, vs. 978.
- Pag. 270b 15: καὶ ante Dindorfium om E.
 e 11: γὰρ Athenæi est. Poeta δ' dederat, Cobet. Hanc rem infra tractabo.
 e 14 Malim οἶος ἦν, Cobet ut post eum Wilamowitz.
- Pag. 271a 3. Scripsi ἐρυθρίνους, Cobet.
 d. Quae delevit Meineke iam in B sunt omissa a viro docto qui recensionem Athenæi illis temporibus dignam nobis reliquit.
 d 1: προσηγόρευσαν ἐπενάκτους ὅτι κατετάχθησαν; ultimum vocabulum fortasse erat explicatio in exemplari, quo utebatur Athenæus, vocis κατευνάσθησαν, quod hiatus vitandi causa scripsit Theopompus pro ἐπενάσθησαν.
 e 15: ὡς ἂν καὶ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν. In his καὶ melius abesset, sed ἐκποιῆ non necessarium (ἐκποιεῖν idem valet atque sufficere); cf. p. 167e 23.
 e: δ' ἐτι πλείους, Cobet.
- Pag. 272a 1. Scripsi Ἐλεῖται, Cobet; cum versu 5 conf. σχολίου ad Clem. Alex. *Protr.* p. 307 ed. St. (et Strabo 365 Cas.).
- Pag. 273d 8. Desideratur aliquid ante πολιτείας; cf. vs. 14.
 d 6: καὶ ὁ Σκιπίων, Cobet.
- Pag. 274e 13. Cobet ut Meineke.
 e 14. Turbata iudice Kaibelio haec sunt. Intelligerem αὐτοὶ δ' ἄλλοις ἐδίδουσαν μεγάλα (δῶρα) καὶ Φίλοις <ἐχρῶντο> τοῖς ἀπὸ παιδείας ὀρμωμένοις.
- Pag. 276b 25. Quod desiderabat Stiehle sc. Φάλλους offert *cod. B.*
 b 1. Scribendum ἐστιν ἡ ἐορτή, Cobet. Sensus vocis ἐορτή hoc loco articulum non admittit.
 c 14: εἶτα πῶς δειπνήσομεν || τοσαῦτα δεῖπνα. Verba sunt poetae comici. Iam viderat Cobet qui adnotat *Iambica sunt.*
 e 1. Turbata haec sunt. μεγέθει τε καὶ ποικιλίᾳ non habent unde pendeant. Recte omnia procederent in hunc modum formata: πολλῶν δὲ ζυγῶν τῶν παρεσκευασμένων καὶ αἰεὶ ἐτέρων (ἄλλων) παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει τε καὶ ποικιλίᾳ διαφόρων.
- Pag. 277a 24. Cobet *Brievem* p. 571 praeripuit emendationem (ἐδαινύμεθα) editori.
 c 3: γὰρ; nihil opus talia expellere; est enim vocula in usu apud eos qui laudent versus aliorum auctorum; e.

g. p. 270e 11; p. 280a 21; p. 288c 6 (δέ); p. 677b 24;
Plutarchus *Amatorius* XVIII, § 2.

Pag. 277c 15. Epitome ita: ὅτι καὶ πρὸ Σοφοκλέους εἰπόντος ἐν Αἴαντι
ἔλλους τοὺς ἰχθύς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας — Φησὶν cf.
summarium in A: εἰ ἔλλος (sic) ὁ ἰχθύς (!) εἴρηται καὶ πρὸ
Σοφοκλέους. Nota Epitomatores summaria suum in usum
convertisse.

f 11: ἥσθιες Cobet ut Meineke.

Pag. 278a 20: διατετραμέναι, Cobet ut Meineke; eodem in frag-
mento ἀπεπυρίζομες iam E ante Schweighæuser.

c 11: μὴ τύρον μὴ λῆρον. Scribe ΜΗΑΕΤΡΟΝ. id est μὴ
ἄλευρον; cf. p. 293d 13. Sic ΜΗΜΑΘΩΣ (est μὴ ἀμαθῶς)
Berl. Kl. Texte, 1907 p. 117. vs. 47.

d 22: δοκεῖν, Cobet.

f 13: καὶ τῶν ἀσώτων, A. Praetervidit Kaibel.

Pag. 279a 24: ὡς λέγουσί γ'οῖ σ. *sententia requirit*, Cobet; cf.
Mnem. 43 p. 211.

c 12: τῶν ἐπιεικῶν Φιλοσόφων. *corruptum arbitror*, Cobet.
Lege Ἐπικουρείων; nihil proponit Cobet ipse.

e 3: *Excidisse aliquid vocula μὲν arguit*, Cobet.

Pag. 281a 26: τοὺς θ'ἰππέας, Cobet.

a 5: Εὐβοῶς, Cobet qui etiam notam personae ante τρυφή
addit.

f 19. Mirum post καταφερεῖς deesse ἐπὶ λιχναίων vel
simile quid.

Ἄριστοτέλης δέ, E.

Pag. 282b 3 ἦδες, Heringa p. 176 ante Schweighæuser.

e 13: ἔλλοπας, AE; ib. vs. mg. A τίς ὁ ἱερός ἰ.

Pag. 283c 18 19. Collato loco Aeliani HA XV 23. Suspiceris hic
lacinias poematis latere.

e 13: διασώσει, Cobet.

Pag. 284a 19: αιηονουα. Latent correctiones complures. collato
p. 283f 14 conieceris αἰδήμον(α) ¹⁾. Fieri potest ut fuerit
εἰδήμον' vel tentaverit aliquis contra numeros δαήμον'.
παιήον' vix sufficit. Hoc solo loco moneo autumare edi-
torem quendam, cuius nomen silentio premo honoris
causa, μηονα' in codice legi. Tales errores probant etiam

1) Contrarias partes egit Nessus.

nunc hic illic circumvagari Siebenkeesio Walzioque similes homines, imperitos codices legendi.

Pag. 284f 9: καὶ ἐνικῶς. Est hoc scriptum a grammatico contra eum cuius opinio legitur apud *Hesychium* ἀφύων τιμή. f 15. Recipere correctionem Kaibellii non ausim cf. *AELHA* II 22: δι' ἀλλήλων δὲ οὐ τίκτουσιν — πηλὸς δὲ — ὅταν σῆστν. Nihil praesidii in *Aristotele* p. 569b vs. 17 ubi turbata sunt omnia, cf. Dittmeyer ad locum; collato loco *Æliani* intelligerem textum Aristotelis ita constitutum, ἐν τῷ ἀφρῶ τῷ γενομένῳ ὑπὸ τοῦ ὀμβρίου ὕδατος, ἐν ᾧ συστρέφεται οἶον ἐν τῇ κόπρῳ τὰ σκωλήκια (cf. *Æliani* σκωλήκιων δίκην) διὸ καὶ καλεῖται ἀφρός, καὶ ἐπιφέρεται ἐνίοτε ἐπιπολῆς τῆς θαλάττης ὅταν εὐήμερία ᾗ. διὸ πολλάκις κτλ. ¹⁾. Ipsum enim Aristotelem ab Athenæo adhibitum esse vix probabile, sed ambo et *Ælianum* et *ρήτορα* (ut loquar cum Epitomatore) nostrum uno eodemque fonte ubi ὅταν legebatur usos esse patet e consensu. Eandem lectionem ante oculos habuisse videtur *Opprianus Hal.* I, 769.

d 21: εἶδε πῦρ ἀφύη, Cobet, qui de *Hesychio* tacet.

εἶθ' οἱ μὲν vs. 26 non placet; exempla affert. Talia incipiunt ab ἐπεὶ vel οἶον.

Pag. 285f 19: ὄν, Cobet ut editor.

Pag. 286b 4. αἰνεύς A. Recte statuerunt A e libro uncialibus litteris exarato, esse descriptum.

d 8: ΚΑΙΤΑΤΤΗΙ; coniunge I et T et habebis π, id est κάπ' αὐτή, nam statim sequitur „ἐὰν μὴ σάρκα πίειραν ἔχη τῷδε τρόπῳ χρὴ σκευάζειν, iterum hoc tibi praecipio”.

Pag. 287a 1. Cf. Ioh. Philop., *de opif. mundi* p. 208 Teubn.

c 5. Non video quomodo ἐκ μόνης τῆς βέμβραδος γίνεται ἢ προσαγορευομένη βεμβραφύη, ἐκ μόνης suspectum; lacuna locus laborat.

e 28: καὶ, inutile esse supplementum iam supra demonstravimus.

Pag. 288f: ἄρτι σκάρων. Adscivitne inter exempla αἶψα Σκυρίων?

Cf. 28a et 540d? Nam quae sequuntur docent hic nomen latere.

1) Delenda igitur οὕτως ἐν τούτῳ — συστῆ ἐπιπολῆς.

Pag. 289e 17: ἀντεπέστειλεν, Cobet.

Pag. 290f 9. Male Kaibel κῶμιμην. Scribae huius aevi (e. gr. Laurentianus Sophoclis) κ. voculae οὐκ cum insequente vocabulo dummodo ab α, ε, ι, ο, ω, incipiat coniungunt. Codex noster eum hoc docere poterat. Cf. 291e 23 οὐ κῶπτόν et multis aliis locis.

Pag. 291a 12: πότερον, A; correxit Dobraeus in πότερ'. Kaibel ὀπτόν. Requiritur adiectivum; propono σαπρόν, (cf. 292c ἀγοραῖον cf. insuper 341b: σκευάσαντα καταφαγεῖν), „ὄψον ἦγ. σαπρόν μουσικῶς σκευάσαντα ἀποδοῦναι non uniuscuiusque est". Τακερόν, cf. 381d 6. quod etiam pro πρότερον conieceram postea abieci.

c 3: τῆς τέχνης latetne ἐντέχνως? quod glossema est fortasse τοῦ ἐπιδέξια.

ἐστιν. E et Grotius; Valckenaer ἐνὶ ἐστιν.

d 18: ἀπραγμονῶν δὲ διάγε νῦν, Cobet. διάγε νῦν etiam Valckenaer.

Pag. 292e 7. Cobet in notis et *Brieven* p. 569 (1845) ut Meineke. f 6. melius σέσωκέ μοι, Cobet.

Pag. 293e 19. Cobet ut Meineke.

Pag. 294b 16. Propono, coll. 338a.

δραχμῶν τριῶν ὀρφόν τιν' ἢ γλαυκίσκον ἢ γόγγυρον κεφάλαια.

e 20. Summaria duo legentur in margine: ὅτι Ἀρχέστρατος τὸν γαλεόν τὸν αὐτὸν εἶναι τῷ παρὰ Ῥωμαίοις καλουμένῳ ἀκκιπησίῳ Fortasse ἠγεῖται supplendum. At in ipso verbo ἠγεῖται merito haesit Kaibel.

Pag. 296b 28: δεθέντα, Valckenaer.

c 11. Quid ipse scripserit Athenæus, quis diiudicabit? Fieri potest ut εὐρόντα post ἔρημον exciderit: quo suppleto κατοικίσαντα in κατοικίσαι mutes oportet.

d 23: Φανῆναι. vix ausim coll. 297a ῥιφῆναι reponere.

e 3. Scribendum νήσοις, Cobet.

Pag. 297c 16. Exciderunt ante καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπ. pauca quaedam, quae afferuntur p. 298f 16 Κωπαῖαι καὶ Στρυμόναι (cf. 300d) e. gr. μνημονεύων τῶν ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπ.

Pag. 299e 10: ια C, ιβ E.

- Pag. 300e 8: ΑΛΛΗΝ *A*, ΑΠΙΗΝ (id est Peloponnesus) propono.
e 17. Turbarit Epitomator: nam ita, ut intelligi possint, leguntur apud Plutarchum *Mor.* p. 979e *f.* Supplere cum Cobeto: γῆς ἐπὶ δεξιὰ διὰ τὸ δεξιότερον τῶ δεξιῶ ὀφθ. βλέπειν non ausim.
- Pag. 301d 13: ὁ Παταρεύς, recte emendavit Cobet
- Pag. 302a 10: δέ, *A*. Recte *E* τε.
b 21. Pro ΑΡΑΧΝΗΣ in *A* legitur ΔΡΑΧΜΗΣ.
c 22: τοῦ δελφίνος <ὡς> καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι. Sic lego, Aristoteles διδ. Cur exciderit ὡς apud *Athenæum* in propatulo est.
f 7: ἄς ὁ, Cobet ut postea editor.
- Pag. 303a 15: κεφάλαιον εἰ λάβοι, Cobet.
e 10: ἔδειν, Valckenaer ut postea Diels, coll. 101d.
- Pag. 304e 11: κίρροειδέες, Cobet.
e 15. Ita *A*: χαννουστ' τιτᾶνας ἐρχέλιός καὶ ἐννουχίην πίτυνον ἢ μύσας ἵππους.
- Pag. 305e 22: τ' ἐπὶ γῆν δ. βάλλειν, cf. *E* et Wachsmuth.
- Pag. 306b 14: βαιόν, vocabulum Archestrato imprimis in deliciis, atque hinc scribis ἔναυλον. Lacunam, ut putabant, male suppleverunt καθαρὰν β' Φύλλα καθέντα, id est δύο Φύλλα.
c 24: ἔρπηλαν, iam Cobet.
d 11: ἑκαττινος, sic *A*.
d 1—6. Ita contraxit *E*: κάμμοροι: καρίδων γένος ὑπὸ Ρ. οὕτω καλούμενον κεῖται δὲ παρὰ Ἑπ. καὶ Σ. ἢ λέξις. Unde nemo efficiet καλούμενον Epitomatorem in suo libro invenisse vel καὶ non legisse!
- Pag. 308c 11: ἀγνοεῖς ἔλλοψ τις ᾧν, fortasse e poeta comico sumpsit.
- Pag. 309a 28: Νειλῶοι, Cobet.
b 15: τροφικώτεροί δ', Epitome recte.
c 20. Collato *Hesychio* λινοπλύνας: γριβεύς ubi corrigendum λινοπλύτας: γριπεύς, legerim καθολινοπλύτα vel καθωνολινοπλύτα, Cobet.
e 11: ἄλλοι, Cobet.
e 13: κωβιοὺς λέπτους (cf. 321c 323d) σφόδρα tentavi.
- Pag. 310a 1. Epitome ut Musurus.
b 9: παιδεραστεῖν δ'. *A*.
d 24. Possis γλαυκὴν (vel κρυερὴν) supplere.

- Pag. 310f 18. Confero summarium ad p. 309b 10 adscriptum:
 ὅτι οἱ λευκότεροι κάβριοι τῶν μελάνων εὐστομαχώτεροι.
 e 6: θνητῶν τ' εἰσιν ἀπ., A.
- Pag. 311b 6: ἀλιπάστους, Valckenaer.
 d 27. τευβίδια, secundam corripit fort. scrib τ. καὶ σηπ.,
 Cobet.
- Pag. 312a 2. Epitome haec habet: Νειλῶοι δ' εἰσιν ἰχθυες ἄλλοι τε
 καὶ νάρκη ἢ ἡδίστη χοῖρος σ. Φ. ὄξυρ. σίλ. εἴ γε τι Φησι μνημο-
 νεύειν δύναται πολυτελῆ (sic!) τὴν ἀποδημίαν ἔχων. Hinc discas
 quomodo Epitomator excerpserit *Athenæum*. Epitomatore
 rursus usus sit editor!
 d 4: <καὶ>, sic iam E.
- Pag. 313b 9: ὀκχωρη. Punctum quod librarius ω supra posuit
 errorem indicat: correctiones hoc quidem in codice
 nunquam in margine leguntur; permultas vero in mar-
 gine libri Epitomatoris lectas olim fuisse docent codices CE.
 c 'Εκάτης, vera lectio iudice Cobeto ad 358f ubi conten-
 dit ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ — τριγλίδας adnotationem lectoris
 esse, qui eandem corruptelam in codice suo invenisset
 meminissetque loci allati 313c.
- Pag. 314a 27: καί, deest in A necnon in EB.
 a 3. Fort. παρεστηκότων, Cobet.
 a 4: αὐτόν, corruptum: requiro ἄξιον (cf. Ar. Eqq. 645.
 672. 895 etc.), id est parvo pretio.
 b 14. Proni sunt lectores et scribae ad mutandos dativos
 in genetivos locis qualis est 338e 8. ἡμῶν A. Epit. vero
 ἡμῶν. Hinc mihi suspicio orta est p. 314b 14 μου in μοι
 esse mutandum.
- Pag. 316c 5. Scripsitne Alcæus πολύπους ὤς?
 e 27. Summarium: ὅτι τινες ἰστοροῦσι τὸν πολύποδα ὅτι μὴ
 ἔχει τροφήν ἐκιντὸν κατεσθίειν. Hinc efficias olim var. lect.
 fuisse ὡς ὅταν ἀπορήσῃ τροφῆς αὐτόν κ.
- Pag. 317a 20. Locis a Diehlio allatis adde Philostr. *Vit. Soph.*
 p. 486 (= 205 = vol. II 6 Kays. + Cobet *Mnem.* 1873,
 p. 228).
 b 26. Fort. ἐΦαρμόζειν Athenæo restituendum, Cobet.
 b 8. Ad coniecturam Casauboni, Cobet adnotat: *Non
 opus: sic tum loquebantur pro ᾤΦησαν.*

Summarium: ὅτι ἄφθῆσαν ποτε πολὺποδες τοῖς πρὸς τῷ αἰγι-
αλῶ δένδροις περιπλεκόμενοι.

Pag. 318a 23. Leg. εἴτ' ἀναστραφεῖς ἐπιπλεῖ, Cobet. Mihi ἄνω ποιήσας
suspectum est.

Confero Oppian., *Hal.* I 345:

δοιοὺς μὲν ἄνω πῶδας ὥστε κάλῳας
ἀντανύει

(cf. 358 *ibidem*) unde fortasse corrigendus fortasse *Athenæus.*
a 27. Leg. *δερμάτιον exprungendum ὑμένα*, Cobet, cf. *A.*
d 2. *Scrib. ἐκλεανεῖ. Græcum non est quod dederunt Cas.*
et Dind., Cobet.

Pag. 319a 2: οὐτωσί, Cobet.

f 4: ἀλιεύομες, Cobet.

Pag. 322c 7: Κλέανδρε, Valckenaer.

Pag. 323f 19. *E* ut *A.*

Pag. 324a 1: ἀλσί, Cobet.

c 18. Lego hunc in modum ut sit *δεσπότης* qui inter-
rogat coquum (cf. p. 225b et 294b)

<αἱ δὲ>σηπῖαι πόσου;

δραχμῆς μιᾶς τρεῖς.

23. *Fort.* ἐπὶ τοῦ ταγήνου σίζον ἔτ' εἰσιών, Cobet.

d 8. Mirum ni scripserit θύνω cf. Oppian. *Hal.* I 181;
ceterum contracta haec notula grammaticorum in modum
est: exspectes ἀπὸ δὲ τοῦ θύνω.

f 23: Πλείσταρχον, iam Valckenaer.

Pag. 325b 16. *E* ἀφρί, τ addito supra ι, id est: ἀφρίτην quod
idem valet atque ἀφρίτιν; nam compendium hoc saepe
ιν et ην significat. Praeterea addita est γρ. ἄφρον. Bonam
lectionem in textu ex exemplari suo Epitomator, pravam
vero lectionem margo communem habebat cum *Marciano.*
e 15. Summarium: Ἀρχέστρατος ποῖαι ἄρισται τρηγλαί.
Leg. ποῦ αἱ.

Pag. 326b 19: τ' ἀλωπία Cas. ut poeta voluerat, sed suus Athenæo
error erat relinquendus, Cobet.

d 11. Manifesta dittographia unde περιπλεύσας videtur
restituendum, Cobet. Hanc Cobeti suspicionem confir-
mare videtur p. 314f, debilitat vero 278d.

Pag. 327e 2. Collato Oppiani *Hal.* I 200 lego δόμον μηδ' εἰσαν-

ενέγκης. Talia etiam poetis Alexandrinis, praesertim Apollonio Rhodio in deliciis sunt.

Pag. 328d 2: ἂν πειραίο Α.

e 9 et 10. Kaibel notam marginalem afferre debebat περὶ τριχίδων. Sic facile carebimus Epitome, ipso in Marciano habetur vera lectio.

Pag. 329e 27. Ita scriptum erat in libro antiquo:

ἔν γὰρ τοῦτο μοι

ἔτεσι λοιπὸν κακῶς ακουσομαι

Peccatum est in ἔτι, ἐτ' ante ἔστι (scriptum διὰ τοῦ sti) quam facile exciderit in propatulo est. Aristophanes alicubi *Ran.*;

τοῦτο δὲ τοι καὶ μόνον

ἐτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν¹⁾.

Pag. 330f 9: οἶον οἱ χυτοὶ <καλοῦνται δὲ χυτοὶ> οἱ τῷ δ. Cobet ex *Aristotele*.

Pag. 331c 1: χειμῶνος, C. Summarium in A: περὶ ἰχθύων τῶν ἐν τῷ χειμῶνι πηγνυμένων.

d 10. Summarium: ὅτι Ἀριστοτέλης τοὺς σκάρους μόνους καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον λέγει Φθέγγεσθαι. Editor hoc testimonium male omisit; cf. coniecturam Musuri.

d 7: Φανερῶν, iam Schweighæuser.

Pag. 332a 2. Epitome ante Kaibelium αἰ omisit.

Pag. 333e 27. Valckenaer ut Meineke.

Pag. 334b 26: θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς. Excidit aliquid; fort. εἴμαρθαι.

c 6. Summarium: ὅτι κατὰ τὸν τὰ Κύπρια ποιήσαντα καὶ Νέμεσις νύμφη τὸν Δία Φεύγουσα εἰς ἰχθύν (sic) μετεμορφώθη.

d 20. Pro AINA requiritur adiectivum ad ἡπειρος pertinens. Possis ἈΑΙΑ vel ΑΙΤΗ; cf. p. 296e ubi Cobet νήσοις legere vult.

Pag. 335a 27. Et Valckenaer et Cobet ex *Hesychio* veram lectionem reducerant.

Pag. 336b 4: τοῦΦ' ἡμέραν corrigenti Casaubono assensus est Cobet et in schedis et in *Nov. Lectt.* 48 (cf. Eurip. *El.* 429).

d 26: ἀξιώθεντι latetne activa forma ἀξιώσαντι? nam οὐδενί non magis necessarium reficito ἀξιώθεντι in ἀξιώσαντι quam in οὐδ' ἀναγραφής ἀξιώθέν τινι σύνοδα mutare τινι in οὐδενί.

1) Nunc video Cobetum coniecisse ἔν καὶ τοῦτό μοι//τὸ λ. ἔστι.

Pag. 336f 13: ἀρεταί τε, A.

f 14: κενοὶ φοφοῦσιν. Una litterula eximenda ut fiat κενοφοφοῦσιν. Sic apud *Diodorum* vol. I 90 2 (ed. Teubn.) κοινωφ et κοινήν ὠφ.

17. Valckenaer ut Dobree.

Pag. 337a 25. Cf. epigramma in *CIGr* V 2 327 Mantinea.

ταῦτα μαθὼν ξένη πείνη κτλ.

c. 16. Μύλων, E et ita etiam Grotius.

Pag. 338c 12: ὀπτόν. Conferas Luciani *Lexiph.* § 9.

c. 17: αὐτός, A idque flagitat etiam Cobet. (Cf. *Coll. Cr.* 354); cf. Flav. Ioseph., *Antiq.* vol. II 253 13 (Lib. VIII 355).

d 21. Casaubonus ante Porsonum.

f 14: τὸν πρὸς τὰς μαινίδας, A.

Pag. 339a 2. Codex B ut Musurus.

d 25: Φασι, AEB. Summarium in A: ὅτι τὴν Πυθιονίκην ὡς ταρίχοις ἠδομένην ἔσκωπτον.

c 23: μὴ πῖσειέ μοι, Codex B recte!

Pag. 340b 6: δι' ὄλης; Kock δις τῆς. ΔΙΟΛΗΣ muta in ΑΤΗΣ id est πρῶτον τῆς ἡμέρας, πρῶτον est correctio prava vocabuli ΠΡΩΙ. Legendum ergo πρῶ τῆς ἡμ.

b 8. Valckenaer ut Dindorf.

d 20: ἔταιροι δὲ θεοῖσι. Lego ἕτεροι δὲ τευθῖσι συμπεπλεγμένοι, id est alii luctantur cum τευθῖσι. Eodem modo loqui solent Plautus alii comici Latini.

d 26: ἔχων θερμὸν εὐθύς vel ἔχων λίπαρον εὐθύς post τῶν νεανίσκων supplere possis.

f 18: λόγος post Φαύλωσ add. C ita editor. λόγος in E punctis notavit scriba, ita significat se hoc de coniectura addidisse aut e margine adscivisse.

Pag. 341b 10: σχεῖν, Cobet in schedis coram codice factis.

c 23. A ita: χωρεῖ δὲ πορθμὸν ἀναβοῶ.

Cogitavi de ΠΟΡΘΜΟΝΔ' ἈΝΑΒΟΑΙ vides cur δ' exciderit. Sic Aristophanes, *Aves*, 507: ψωλοὶ πεδίονδε.

d. 2: σχεῖν iam Scaliger in notis apud Grotium ubi contendit ἔχειν utpote corruptum in ἐχεῖν (sic errore hypothetae) esse corrigendum. Optime sciebant Grotius et Scaliger ἐχεῖν nihili esse.

- Pag. 342a 24. Sic iam Valckenaer ante Iacobsum.
c 20 21. Recte Valckenaer ut Schweighæuser.
 22: παρεόντος corruptum; requiritur παριόντος. Active coquus
 εισάγει; cf. 346b 15 etc.
c 1: νῦν delere non ausim. Apud comicum legi potuit
 olim:
 ἐωθινὸς νῦν περιπατεῖ.
 Nam non semper hoc fecit sed fuit cum inciperet
 περιπατεῖν ἐν τοῖς ἰχθύσι. Quo pertinet locus noster. cf.
 p. 103c 23.
e 15: ὁ πάρεστι, *A*.
- Pag. 343f 3. Collato Aristoph. *Ach.* 533 et Flavii Iosephi *Anti-*
quitt. II Niese p. 246 17; p. 283 27 (libri VIII 322 +
 IX 74) μηκέτ' εἰσπλεῖν suppleo.
- Pag. 345f 3. Kaibellii nota non satis clara; sic *A* Κηφισόδωρος
 υἱοῦ δ' ὀψόφαγος οὐδ' ὀψόφαγος οὐδ' ἀδολέσχης.
- Pag. 346a 15. Nihil dispicio sed εἰσάγαγε mihi necessarium videtur.
c 3: ἕτερ' ἔξε στρειας, latetne nomen τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης?
f 7. Propter Κρήτης mentionem (est enim ἑκατόμπολις)
 et περιόλους versus 8. mihi in mentem venit:
 δυνατὴ πύργους χωρεῖν ἑκατόν.
- Pag. 348e 27. Quam lubrica res sit eruere varias lectiones ex
EC hic locus sit documento:
 διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
 αὐτὸ ἰδὼν δὲ ἠνία ἐξήκει τινα τῆς
 κοιλίας τὸν σπλῆνα ἔχοντα διπλασίονα ἔφη.
f 9: ὁ, Leopardi p. 255 libri anno 1568 in lucem emissi.
- Pag. 349a 20. Codex *B* iam ante Musurum.
b 3. Valckenaer ut Meineke.
c 10: μέχρι (Nota puncta!) *B*.
f 18: αἰεὶ *A*. Nusquam sibi constat in exprimenda lec-
 tione huius vocabuli editor.
- Pag. 350d 26: ἀπομνημονευμ, sic sine accentu addito τ supra μ *A*.
- Pag. 351b 1. Intelligerem τᾶλλα μὲν ἐπήνεσε τὸν ἄνδρα μόνῳ δ' οὐκ
 ἔφη κτγ.
c 11: πολλοῦ Casuabono offensioni est. Valckenaer legit
 ἐκ τοῦ πόντου ἦκειν ut intelligatur ὄλεθρος. Comparat πέλαγος
 κακῶν.

- Pag. 351e 25. Dicebat Stratonicus se intelligere quacunq̄ eum ducerent ubi esset, nam tota erat Maronea καπηλεία. Propono igitur pro ἐὰν κατακαλύψαντες ἄγωσιν HAN id est ἦ ἄν.
- Pag. 352a 13. Cobet, *Brievien* p. 355 (anno 1842) μικροῦ delet.
e 1: ζῆν γὰρ τὴν πορφύραν ἔτη ἕξ πόθεν αὐτῶ εἰδέναι qui mutare velit mutet etiam oportet p. 114a: πόθεν ὑμῶν εἰδέναι ὅτι καὶ κύβοι — ἄρτοι εἰσιν.
- Pag. 355d 6: παχύνει, corruptum. Ad sensum quod attinet requiro πάνν λεάλνει. cf. Cobet, *VL* p. 194; *Coll. Cr.* p. 361 (= *Gellius* IV 11) et *Brievien*, p. 419.
- Pag. 356a 12 et 13. B ut Kaibel et Musurus et 357f 7 ut Musurus.
- Pag. 358d 19. Delevit Lehrs ἐνός. Unde pedem intulerit non dixit. Fuitne A id est τοῦ προτέρου? πρῶτος, πρότερος per A a tachygraphis scribebantur.
- Pag. 359b 3: πάντως κρέα ἡμῶν. Recte B ut Casaubonus.
d 14. Muret., *VL* XIX cap. 3 ut Dawes.
b 9. Cobet τσαῦτα, *Brievien* p. 542 (anno 1844).
- Pag. 360a 21 A δου', sic sine accentu litterae δ et ο ligatae sunt. Moneo propter Powell, *Coll. Alexandr.* p. 243.
c 17: πυρῶν delevit Cobet in schedis.
e 12: ὕδατος est ingeniosa coniectura Kaibellii, sed δαιτός fortasse proprium vocabulum dialecto Rhodiorum fuit. Passim servat Athenæus vocabula e dialectis sumpta. e. gr. p. 451b et; cf. ad p. 520f.
- Pag. 361a 25. cf. σχόλιον ad Clem. Alex. *Protrept.* 11.9 (p. 300 26 St.) Stähl.
d 2: ἦντινα in ἐνθ' ἄν mutandum conf. *Paus.* I 43 8: καὶ ἐνθ' ἄν ἐκπέση — ὁ τρίπους — ἐνταῦθα. Non recte ceperat librarius, quod audiverat.
- Pag. 362a 26. Cur editor adnotaverit in A legi εἰλαπίνηγαμος ne mentione quidem facta lectionis eodem in versu occurrentis δεγ' ετ' ἐστίν non video.
a 5 Muret, *VL* XIX cap. 3 iam recte ante Casaubonum.
b 15: τὰ Πυθοῖ, Cobet.
c 25. Post κῶμον olim supplebam ἰλαρόν, cf. *Philostr. Imag.* κε, in fine pag. 300 Kays. (400 in fine Ol.). Nunc praefero ita legere:

καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον <οἶον> ἀνθρώπων ὄρῳ
πλήθος προσιόντων, ὡς καλῶν, etc.

Pag. 363c 26:

ἔφίλησεν οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσιν στρουθίοις
χανοῦσ' ὁμοίως ἦσε παρεμυθήσατο.

ἦσε defendit Cobet *Logios Hermes*, p. 499. Sensus idem
atque Latini poetae versus apud *Gellium* L xx cap. ix.

Columbolatim labra conserens labris

Coniecierim: ἔφίλησεν — ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις

χανοῦσ' ὁμοίως χεῖλεσι· παρεμ.

Metrum in poeta huius aetatis tolerari potest. πολέμιος
non concoquo, num κολοῖός?

Pag. 364b 7: ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες, sic A.

c 20: ὑποδειταν A, i. e. ὑποδεῖτ' ἂν *rectissime*, Cobet in
schedis Venetiis conscriptis.

Pag. 365e 28. Recte Valckenaer ut postea Schneidewin.

Pag. 367b 8: καλὴ ἀκανθολόγε vel καλὴ Οὐλπικανέ (cf. Wilam.) pro-
posuit Valckenaer.

c 19: ζτ. in margine A.

f 19. *Ut vidit*. Natalis Com. εἶδε Valckenaer.

Pag. 368b 11. Dixitne νῆ τὸν Δι' ὄρθῳσ ὥσπερ, κτλ.?

Pag. 369b 15: Θεόφραστος βουνιάδα μὲν, codex B;

Cobet: Θ. μὲν οὖν βουνιάδα.

b 10: ζακελτίδας, A.

d 5. B ut Dalecamp.

e 22. E ita: ὅτι κράμβης γένη τρία ἀλμυρῆς λειόφυλλος σε-
λινουσία. Nunc conferas summarium in A: κράμβης γένη
τρία ἀλμ. λειόφ. σελινουσία.

Pag. 371a 19. B ut Casaubonus!

c 12. A: καὶ καυλίδα τ' ἀγρ. vs. 15 ρίζαι.

d 5: αρανια *Corruptum*, editor. Est varia lectio ad ἄρον;
cf. *Dioscorides* vol. I p. 231 15 ed. Wellmann: δρακοντία

μεγάλη· οἱ δὲ ἄρον, οἱ δὲ ἴσαρον, οἱ δὲ ἴαρον.

6. A καρῶ exhibet in hisce τὸ δὲ καρῶ καλούμενον, μέγας

δ' ἐστὶν καὶ εὐαυξῆς σταφυλῖνος. Cf. *Diosc.* vol. II p. 70 7 ed.
Wellmann, ubi vide quae sunt adnotata.

Pag. 372c 23: *νιφόμενος*, Cobet.

26: *εἶπας* addunt. Propius accedit ΛΕΓΕΙΣ ΜΕΓΙΣΤΟΝ sic Eupolis (II, 458) *ταχὺν λέγεις μὲν*.

f 24: *αὐοτέροις*, Valckenaer ut Wilamowitz.

Pag. 373a 25: *ὄρνις*, Cobet.

a 1: ἈντιΦάνης, Valckenaer, qui addit *αν. Δαιδάλω legendum?*

b 8: *τινὲς τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν μελαινῶν ἡδίου εἶναι μᾶλλον*. Pro *μᾶλλον* si ὑπολαμβάνουσιν legeretur, non mirarer.

c 21. Cobet ut editor.

e 15. Conferas Grotium in *Excerptis*, p. 499.

Pag. 375d 10: ὕειον Cobet, cf. Iacoby.

Pag. 376a 8. Coraes apud Schweighæsurum iam ut editor.

d 9: *κατακλιζόμενα corruptum puto*, Cobet.

f 26. Ad sensum quod attinet requiritur τὸ καθ' ὅλου πασῶν τεχνῶν ἔψει σχεδόν τι πανταχοῦ θ' ἡγούμενον (cf. p. 378f) quod fortasse audacius.

Pag. 377c 4. Schweighæuser iam ut Meineke.

c 3: *τηρῶν ὀπότ' οἶσει τὸ κατὰ χειρὸς τις, νόει κτλ.* quod mihi in mentem venit fortasse est ludere; cf. p. 410d.

e 20 *εἴσω πάραγε* genuina puto, sed fieri potest ut post ἀπόλωλας pauca quaedam exciderint ita ut versus sequens inciperet hunc fere in modum: ἀλλ' εἴσω πάραγε cf. p. 623c 20—21.

Pag. 378c 2: Φασι, delet Cobet in schedis.

d 11. Manus recentior in margine adnotavit: ὀπτανεῖον σημαίνει τὸ μαγειρεῖον. Ἡρώδιανος Φησὶν ἐν τῇ καθο (!) παρ' Ἀττικοῖς προπαροξύνεται καὶ διὰ τοῦ ἰ γράφεται.

Pag. 379e 15: μέλας δ', Cobet.

Pag. 380a 2: τότε Λύκε κρεῶν σοι, Valckenaer; cf. editoris notam.

Pag. 382c 26. Versus fortasse ex alia comoedia petitus, sed intelligerem ποίους δὲ μέροπας με γινώσκειν δοκεῖς; quae verba in versum redigant alii.

f 17: οἶδα λέγοντα, E Legit fortasse οἶδας.

Pag. 383d 3. A: τὰ ΚΡΕΑΔΕΣΤΑΙ. Legendum τὰ ΚΡΕΑΠΑΛΕΣΤΑΙ id est: τὰ κρέ' ἀπάλ' ἔσται cf. p. 370f.

e 4: ἐν χυλα, sic A; olim correctae lectio in margine lecta est in exemplari unde A est descriptus.

Pag. 384b 12: ὡς delet Schweighæuser; fortasse ὡς.

d 6. Propono:

ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ καταλιπὼν ἐγώ
οὐδέν

lacunae signo posito.

Pag. 385e 20. Metrum claudicat. An πάντα λογίσασθ'?

f 9: παραμυθῆ μ', recte B.

Pag. 386b 23. Tentamina Cobeti habes in *Briefven*, p. 543. Equidem coniecero coll. p. 404b 19:

σὺ πρὸς θεῶν ἡμῶν ἔθυσας τὸν ἔριφον.

d 14: Φωνήν τιν' ἤ, sic AE.

e 23. Suspicio verba comici poetae latere: πορευθεῖς sine dubio pro ἰών recentioris aetatis scriptori est tribuendum. Sunt sane frustula quae in versum redigere est ludere.

f 5: ὑπὸ ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες ἀπράγμονα. Culpa fortasse Epitomatoris male haec enuntiata. Expectes διὰ τὰς δίκας ἐκφεύγοντες τὰς Ἀθήνας πόλιν ζητοῦσιν ἐν ἧ κατοικήσουσιν ἀπράγμονα βίον διάγοντες. Sed haec quidem ad sensum, verba praestare velle inepti est.

Pag. 387c 12: ἐκβολάς, clare A; quicumque post me conferet A comparet velim 298a ἐκφοράς fol. 169 recto. column. b.

Pag. 388a 20: τρανοτάτων, recte E. Haeret Valckenaer in ἕως νῦν qui τορῶς proponit; deest apud *Aelianum* et E. In historia ridicula fortasse tolerandum σεμνῶς πάνυ.

f 21. Fortasse hoc exemplum adscivit inductus in errorem more scribendi vocis πέρδικος. Sc. scriptum erat πέρδεικος.

Pag. 389a 25: λαγγεῖαι lemma codicis A.

d 26—27. *Laurentianus* B ut Schneider.

d 1: ἡ θηρεύουσα delet Cobet.

d 2. Pro K lege Schweighæuser.

e 12: καθίζοντες iam E. Ibidem lecta nota Schweighæuseri induces nomen Kaibelii.

Pag. 391b 23. *Legerim* τοῦ σκαπτομένου, Cobet.

b 4: ἀναφύει πτερὰ, Cobet.

d 7 et p. 608d 3: εὐκαταφόρους, Cobet.

Pag. 392c 13—16. Quid habeat Epitome minime patet ex annotatione editoris: μέλανα, ἔχει δὲ πρόλοβον μικρὸν καρδίου

μεγάλην καὶ ὄρχεις ὑπὸ τῷ ἥπατι. Nullo iure hinc elicias ἔχει pro ἔχειν habuisse exemplar Epitomes, utpote mutata structura verborum in *E*.

Pag. 393c 21: εἰσαλέοντες, iam Schweighæuser.

Pag. 394d 8. *E*: κύσασαι (quod Cobet praeferat nam: κυνήσασαι ne Graecum quidem) addito in margine ab alia manu: γρ. κυνήσασαι. Quod eum aut ex *Aristotele* aut e *codice Marciano* (vel eius apographo) petivisse minime probabile est.

Pag. 395b 23. Codex *B* ut Musurus.

c 6. Ita emendatum versum laudat Heringa, p. 292.

Pag. 396a 13: αὐτός ἀποπνιγῆσομαι. Num αὐτικ' ἀποπνιγῆσομαι ut quodam modo alludere videatur ad illud αὐτίκα τεθναίνην? a 17. Valckenaer proponit:

πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχρόν κρέας
τοιούτου

d 25: παιδικῶν ἄλις

ΟΙΚΩΣΠΕΡ ἀρνῶν.

Collatis Soph. *Tr.* 444; Plato, *Parm.* 161b (cf. Blaydes ad *Arist. Ach.* 601) venit mihi in mentem:

ΟΙΩΝΠΕΡ ἀρνῶν.

Pag. 397b 2: χρόνοις delevit Rose, ad Aristotelem quod attinet recte quidem, sed Athenæum iam ita legisse χρόνοις ex interpolatione natum probari potest ni fallor. Cf. *Hesychius*, s.v. ἔτη. *CIGr* V no. 728: χρόνους ἐνιαύτων, qui locus egregie docet, originem unde ceperit hic usus. Similis quaestio supra 264f 22. Cf. editores *Stobæi* ad locum vol. II p. 432. ed. Hense.

Pag. 398a 24. *E*: προάπτουσα. More solito exaravit librarius, id est, προ scripsit uno tenore ita ut o infra lineam legatur, deinde ut necesse erat, scripsit απτουσα quod videbitur unicuique imperito codicum scripturae correctio vel simile quid. Quot hallucinationes id genus profundunt editores!

Pag. 399b 5: τὰ δ' ἑκατέρωθεν κοιλώματα λέγουσι κύβους ΓΑΛΛΙΑΣ. Locum in integrum restituere non possum. Propter illud κύβους suspiceris illa κοιλώματα olim ΤΑΛΑΡΙΔΑΣ ab antiquis nominata esse; cf. *Hesych.* s.v. ταλαρίς.

Pag. 399d 6. *A*: πείνωσι, id est πίνουσι.

Pag. 400d 2. Recte Valckenaer in schedis et Cobet *Log. Hermes* p. 507 (cf. *Mnem.* 43, p. 213) correxerunt πύθIAN ἸΑΝΕΙΠΕΪΝ. e 9 10. Cobet, *Briefven* p. 545 (anno 1844) supplet: ἡ δὲ Ἀνάφη λαγῶς ἀλλ' οὐχὶ πέρδικας.

Pag. 401e 24. Valckenaer ut Cobet.

f 27: ΤΟΝΑΤΤΟΣΤΕΓΟΝ.

Fortasse ita legendum: ΤΟΝΔΤΠΙΟΣΤΕΓΟΝ

ὑπόστεγον pertinet ad σύαγγρον ut sit: ὑπὸ στέγη.

Pag. 402a 8. Suspectum συάγγρων πολλῶν. Nihili est πολλῶν. Possis πολλάκις vel ὀπτῶν vel simile quid.

c 28: ἄλλοι in ἀπαλοί mutat Tucker. Et sanequam offendit illud ἄλλοι δὲ. Hinc mihi nata suspicio excidisse haec fere: ἄλλοι μὲν . . . ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ τοῦ ὀπτοῦ ἔχοντες. Nam ποικίλως explicare debuit.

Pag. 404a 6: τῶν τοῖς παντοπῶλῃν, *A*.

c 22. Sed praestat fort.: διαφέρω τὰσπενδίου, editor, quae est opinio Cobeti *Coll. Cr.* 412.

Pag. 405c 22. Pro sic Emper legas sic Valckenaer in schedis.

23. Dispicio tantum:

ἡνίκ' οὐδέπω γεγραμμέν' ἦν

Ceterum merae tenebrae.

d 11: ἀγωνίαις, Latetne ἀγων (ἀγῶν) βιβλῆ?

f 7. usque ad 8 ἐνοχλοῦντα in *A* poetae tribuuntur signis versuum initio praefixis.

Pag. 406a 15. *A*: ἐξείνιασθέντας. Ipse librarius correxit ut vides.

d 20. Codex *B* iam ut Casaubonus.

e 25. *AE* ita: Ἡγήμων Φησίην ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρὰδίας γράψας, Quod si Kaibel bene contulisset codicem ὁ non omisisset; ex *Aristotele* πρῶτος supplendum esse quivis vidit (*Poetica* 1448a 13).

Pag. 408a 18. *B* iam ut Casaubonus.

Pag. 409a 16 (cf 380e). Variatur in nomine, cf. *CIGr* V 1 p. 71 et Pauly-Wiss. s.v. Κοίης. Fieri potest ut nostro loco lectum fuerit olim: κοιάνα vel simile quid.

d 14. Cum lemmata et in *A* et in multis aliis libris¹⁾

1) Praesertim hic mos observatur in Epitomis.

semper incipiant ab ὅτι nihil causae est cur summarii lectio huc adsciscatur. Ceterum duo hic summaria leguntur, quorum alterum arponam: ὅτι Λακεδαιμόνιοι τὰς ἀμυγδαλίας ἀτιμάσαντες nihil amplius. Male legit textum.

- Pag. 410^b 4. Dispicio: καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα πάντα Φυρήσας. Inscriptione *CIGr* XII V No. 593 nihil proficias.
- Pag. 411^a 25: Κύκωνον *C* et lemma *A*, adde: et *Mediolanensis E* 118. Sup. qui liber vix in censum vocari potest.
a 23: Χαίριας, *Eust.*; Codicis *Marciani* vero summarium χαρσίαν habet.
- Pag. 412^a 12. Καύκωνός et καυκάνου habet *E*!
- Pag. 413^d 9. Valckenaer coniecerat ξυνηρετμεῖν; cf. var. lect. *Aiac. Soph.* 1329. Credi vix potest scribam codicis *E* vel *C* invenisse ξυνηρετμεῖν.
- Pag. 414^d 5. Confero *Alciph.* II 16 (*Schep*): σφριγῶντας ἔχει τοὺς ἄμους καὶ ἄδραν τὴν ἐπιγουνίδα φαίνει.
d 8: ΚΑΙΠΟΔΩΝ, fortasse in ΚΑΙΠΛΑΕΤΡΩΝ mutandum.
- Pag. 416^b 11. Summarium, περὶ Καντιβαρίδος.
b 17. Valckenaer ut Schweighæuser.
c 19: Σιμαλίδος, idem proponit.
c 21. Non opus est Epitomatore, iam margo codicis *A* recte: ἐν δὲ Σκῶλῳ τῷ Βοιωτικῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου.
- Pag. 417^f 6: νῦν εἶναι. Latetne νῦν sed non video quomodo versus sit constituendus; fortasse excidit (deleto εἶναι in quo latet fortasse varia lectio) aliquid inter ἀκίνητοι et νῦν.
- Pag. 418^c 12. Potius μεγάλα τὰ κρέα τεμνόντων.
- Pag. 419^c 8. *B*, δεῖν, recte ut Musurus.
d 24: πολυτελῶς . . . δὲ. Quid scripserit Athenæus nemo praestabit; ad sensum loci nostri perspicendum lectu utilis est declamatiuncula apud Walzium *Rhetores Graec.* I p. 575. Ceterum confer Epicharmi versus laudatos p. 139^b: ἐκάλεσε γὰρ τὴν τις ἐπ' αἴκλου ἀέκων, τὸ δὲ ἐκῶν ᾤχεο τρέχων.
- Pag. 420^b 1: προελθῶν iam *B*.
- Pag. 421^a 20. Pro Kock. lege Casaubonus.
a 26. Pro Schweighæuser Grotius scribe.
c 9: ἄρ' οἴσθ' ὅτι ἰπρὸς, sic *A*; latet fortasse

ἄρ' οἷσθ' ὅτι
ἤδη πρὸς ἀνδρας

- Pag. 422b 11. *A* sic: ἐμβαιεῖς ἀλλ' ΟΥΧΕΤΕΡΟΝ. Propono: ἐμβαιεῖς
ὄσα ΔΕΧΕΤ' ΟΥΧΕΤΕΡΟΝ cf. p. 549f.
- Pag. 423c 1. Cf. variam lectionem apud *Liban.* ed. Foerster, vol. 7
p. 90 versu 16.
e 19. cf. Luc. *Tim.* 54 μεγάλην — τῷ ζωροτέρῳ δὲ χαίρει
μάλιστα.
- Pag. 424b 13: περιφλώμενα, Valckenaer; confero schol. Ar. *Pac.*
542; *Lys.* 444.
- Pag. 426b 22. *expectares* Κρατῖνον, editor, at ita *A!*
f 8. An legendum
Διόνυσος δ' ἐγὼ
ὑμῖν ἅπασιν εἰμι πέντε καὶ δύο.
f 13. Valckenaer iam ut Bergk.
- Pag. 430b 23. *poeta scripsit* πνεύμονα, editor. Sic iam Grotfend
et Blomfield.
- Pag. 433b 12: ἔπινε, solet Athenæus, cf. 434a 1. Recte Casaubonus
hoc restituit 129a ante Kaibelium.
b 14. *Expectares*: τῷ οἴνω ἀλλὰ νῆ Δία καὶ τοῦ Ἄγ.
b 16: καί, deletum iam ab *E.*
- Pag. 435a 4: πρὸς ἀΦροδίσια, *A* corr. margo et *E.*
c 10: πατάξας glossa est ni fallor. Possis collato *Diog.*
Laert. IV 6 44: (ἄκρατον ἐμφορηθεῖς πολὺν καὶ παρακόψας)
παρακόψας rescribere.
- Pag. 436b 12: καὶ τὴν τῶν ἄλλων, *B.*
- Pag. 438c 4. Recte iam margo ante Leopardium.
- Pag. 439c 3: εὐωχίας, *A.*
- Pag. 441d 26. Confero Ar. *Plut.* 266 et Hippon. fr. 16 a
Leeuwenio laudatum. Hinc mihi nata suspicio est ΜΑΔΩΝ
esse legendum.
d 1: προσεμε . . . ὡς. Ad sensum quod attinet requiras
προσίεμαι γάρ nihil tantopere . . .
e 16. Quid dicere potuit aliud quam οἶνον γενέσθαι τᾶλλα
πάντ' εὐχομαι. Verba vero quis praestet?
- Pag. 442b 19: δικαιοτάτους. fuerunt ἀκολαστότατοι.
c 1. Sunt qui mutent πολεμουμένων. Equidem confero

265c. Et omnino epitomatores ἐξ in hoc verbo omittere solent (cf. 434b 15 538b 16).

Pag. 442e 22. *E* ut *A*.

f 3: αὐτάρ *E*; cf. quae supra e Nicandri *Theor.* 389 protulimus.

Pag. 443a 12. Casaubonus et Valckenaer iam ut Madvig, ibidem Casaubonus Valckenaer Coraes ut Meineke.

f 7. Valckenaer κακῶν ut editor.

Pag. 444a 24; ἐκκεχυμένος, *A*.

d 19: ἡδύς τε *A*.

e. 27. Plura exciderunt quam suspicatus est Schweighæuser. Interiit fortasse versus Homeri. Nam ut textus nunc se habet desidero acumen.

Pag. 446a 23: παταξάτω, fuerunt qui temptarent; cf. tamen *Hesych.* ἀνεπάταξεν quod intransitive usurpatum esse docet explicatio.

24: ἡδύ τι, iam Grotius.

b 4. Quaeri potest unde sit nata lectio ridicula ἐλέγχης. Fuit fortasse olim in libro, ΟΤΑΝ pro ΩΤΑΝ.

f 18: ἐπίστιχος, Valckenaer.

Pag. 447a 4: ΤΑΣ ΤΩΝ κριθῶν, collato, *c* 21. suspiceris τοΕΚΤΩΝ, τὸ (vel τὸν) ἐκ τῶν κριθῶν.

b 11: ΟΥ ΔΥΕΙΝ. Lego οὐ λύει sc. πίνειν, λύειν et alibi a Sophocle usurpatum pro λυσιτελεῖ.

c 18. Fortasse latet τοῦτ' ἐν ἀνδρείας μέρει . . .

c 21. Hellenicum ἐκ τῶν ὀρυζῶν scripsisse credit Valckenaer.

Pag. 449f 25. *B* ut Musurus.

b 12: ἐν ΑΥΤΘΙ μητρός. Confero p. 483e 2 πυριγενῆ et p. 455f 1 et *Hesych.* s.v. αἶθος. Fortasse legendum ἐν αἶθει μ. ὁ. στέγης.

Pag. 451d 11. Scribendum videtur: γραπτὸν ἐν διπλῶ ξύλω delete κύρβιν; est κύρβιν explicatio ad γραπτὸν aliudque vocabulum. περιφραστικῶς enim locutus erat poeta.

Pag. 452a 16: πολιορκουμένης Κρώμνης etc. *E* optime neque e coniectura, cf. *CIGr* V fasc. 2 p. 128.

Pag. 454f 16. Herwerden iam ut editor; *E* vero εἰφ' ὁ βόστρ.

Pag. 455b 14: ἔστι δὲ καί, *A*.

Pag. 456c 5: Φασί fortasse Polemo. Nam plurale pro singulari

usurpatum non offendit; cf. σχ. Soph. *Aiac.* 1037 (Wiener Studien 33, p. 51 sq.).

Pag. 457c 26: τίνα — γρήφον. Hoc summarium redolet: postea utcunque resarcitum cum textu.

Pag. 460e 12: συντέτριφεν, *A.*

Pag. 461b 13: οὐτ' ἐν γραφαῖς οὐτ' × × × ἐπὶ τῶν προτέρων, sic locum constituerim, conf. p. 462f 4. ad ἐπὶ τῶν προτέρων.
e 14. *Ut putat Di*; lege Schw. *A* hoc loco in fine versus
μαν | τεύων.

Pag. 462a 8: οἱ ante Ἡρ. omisit *A.* Quis primus suppleverit non indicat editor.

e 17: ἀν το, sic *A.*

Pag. 463a 11: μνήσεται, iam *E.*

b 13: δ'οὖν, *E* ut Dobree.

d 5. Conferas quae proposuit Grotius ut corrigas notam editoris.

d 8. Grotius iam ut Kock.

Pag. 464a 23. Num: χερσὶν ΟΓΚΟΝ ἔχω (vel ἔχων) κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἑαγός.

c 9. De vasis Rhodiorum haec habet: διὰ τὸ θερμαινομένας τὸν οἶνον ἦπτον ποιεῖν μεθύσκειν. E verbo ἔψονται quod statim sequitur suspicor θερμαινομένας non in παραχρόνως esse mutandum sed potius lacunam esse statuendam hunc in modum: διὰ τὸ θερμον . . . μенаι τὸν οἶνον etc.

f 15. Hunc in modum supplenda videtur lacuna: παρεφέρετο, οἱ ΔΕ ΧΟΡΗΓΟΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΧΟΡΟΙΣ, coll. Plut. *Mor.* 349a.

Pag. 465a 1. ΕΤΑΝΘΗ, praebet *A.* quo in vocabulo duae latent lectiones: scil. ΕΤΑΝ (quod recte restituit editor (cf. *Cl. Al.* p. 11 P.)) et ΘΗ: id est ΟΙ. Adnotatae erant supra ΕΤΑΝ hae litterae duae. Voluit igitur aliquis ΕΤΟΙ legere, cf. *Strabo* Casaub. p. 471. Sed praesertim e re erit consulere *Etym. Magn.* locum a Valckenaerio in *Adonias.* (nihil in schedis habet de hoc loco ni fallor) p. 270a ed. anni 1810 digress. IV a Theocr. τε igitur post Εἶαν non suppleverim vel rescripserim equidem, sed indicanda potius lectio duplex.

e 12: οὐδὲν τωι, *A* οὐδὲν τοῦτο Xenophon. Latet οὐδὲν τι.

- Pag. 465e 14. Servare possis: δι' ἐκπώματα, rescripto οἱ pro ὅτι αὐτῶ.
- Pag. 466c 22: καθιέναι, Hemsterhuys; καθεῖναι Wyttenbach.
b 10. Cogitaveram de κανᾶ τε quod nunc mihi minus probabile videtur. At illud temporis recens eram ab Agathia (cf. p. 65 ed Niebuhr).
- Pag. 781f 1: ὑπερήφαν' οἱ· ἐγὼ. Scriptum erat οἶα plene. Multi errores id genus in hoc libro occurrunt.
- Pag. 782d 21: ὁ omittit codex E ante πίνδαρος.
d 5: ἄν ὙΔΩΡΕΧΗ. Collato p. 430e 9 versu coniecero (conferas praeterea p. 426b—d) ἄν ὙΔΑΡΗΓΧΗ id est ἄν ὕδαρῆ ὕγχῆ (sc. ὁ παῖς aut si mavis ἐγγένης). Coniecero olim coll. p. 628b (ὄκχ' ὕδαρ πίης) ὕδαρῆ πίης (cf. Dio Chrys. 32 26).
- Pag. 783d 20: λύσας δὲ ἀργην. Imitatur Plato tragicorum genus dicendi; ργ duae litterae loco motae sunt. Lego γράην. Sic Aeschylus γράϊας ἐρείκης dixit. Plura apud poetas inveniet qui hoc ager.
e 5. Confero p. 292c 5. Fort. καὶ σπαθᾶν, opponitur statim Φεῖδῃ.
- Pag. 784a 4: E ρος'. Superscriptum est π litterae ο.
b. 6: ἀχανοθήκη, Valckenaer.
- Pag. 466f 9. Summarium: ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τὸ ὀ μόνον στοιχεῖον ἀντὶ τῆς οὐ διφθόγγου ἔγραψον et ad 467a 11: ὅτι καὶ τῶ ε̄ στοιχεῖω ὁμοίως μόνω ἀντὶ τῆς εῖ διφθόγγου ἔχρωντο.
- Pag. 467b 20: τὸ δὲ ρῶ, A in textu et in lemmate. Quid sibi vult editor?
d 19. A: δεῖνος, id est δῖνος.
f 16. Valckenaer ut Schweighæuser.
- Pag. 468e 7: τὴν Φιάλην suspectum hoc loco. Desidero: δακτυλωτὸν δὲ τὴν Φιάλην (dixit Homerus) οἶον κύκλω, id est: Locutionem δακτ. φ. quae apud Homerum occurrit ita explicandam arbitror. Sumpta haec e grammatico quodam.
- Pag. 469d 25: ἐπεὶ μέγαλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἦρας διὰ τὸ μέγεθος. Haec culpa epitomatoris inconcinne sunt enuntiata, nihil vero delendum.
- Pag. 470b 11. B ut Musurus.
b 12. Cobet, Brieven 567, (a. 1845) ut Mein.

- Pag. 470c 20. *B* ut Casaubonus.
c 20. Bergk ante Wilamowitzium.
d 3. *E* in summa pagina addit: γρ. ἠθάλιον.
- Pag. 471a 28. Wyttenbach ut Coraes.
a 8: ἐμοὶ παράδος, *A*; omisit Kaibel qui *codicem accuratissime contulit* (praef. p. XI).
d 7. Virgula post *θηρικλείων* posita *παρὰ* in *κάρα* mutare possis; id quidem aptum stylo tragico. Sic *e* 22: μεστὴν θηρικλείων; sensus idem p. 781e ἀφρῶ σκιασθέν (ut voluit Valck.)
f 3: Νικομήδου et *θηρικλείων*, Valckenaer.
- Pag. 472c 9: ΔΙΑΡΕΤΗΝ. Dixitne ἈΔΡΟΤΑΤΗΝ?
- Pag. 473b 24: Κλείδημος mavult Valckenaer.
e 5: πάλαι κενὸς ξηραίνεται, mihi in mentem venit. Doctum sane librarium admiretur licet is qui sibi persuadeat ξηραίνεται glossam esse.
f 8: μέγεθος ἢ ἀρεσιαν μέγαν πάνυ.
 Confero p. 129b: ὅσος δέξασθαι μέγεθος χοίρου — σφῶδρα μεγάλου.
- Pag. 474a 17: καὶ γλαφυρὰ πάντες ὡσπερεὶ, *A*. Lego καὶ γλαφύρ' ἀπαξάπαντες ὡσπερεὶ. Conferri aliquatenus potest p. 366c 1.
b 25. Wyttenbach ut Erf.
- Pag. 475c 2: οἶμαι, *A*, mutare non ausim in εἶναι. Excidisse credo pauca quaedam mutandumquae οἶμαι in οἱ μὲν . . . οἱ δ' αὐτὸ κτλ. Saepe opiniones vel partes quidem sententiarum grammaticorum intercidunt cf. *Hesych.* s.v. ἠέψα et *Athen.* p. 646f 21.
 — 7: δυ' ἐγγέας, Valckenaer qui addit: *vinosus Anacreon.*
- Pag. 476a 17. Non solum *E* verum etiam margo codicis *A* bonam lectionem servavit.
- Pag. 477a 8: Φησὶ est grammaticus. Lemma in commentario erat sine dubio: κισσίνου σκύφος, cui addidit explicationem: τὸ κισσύβιον λέγει sc. Euripides. Vides quantopere haec sint lacunosa!
b 15: Δινδυμαίου, Eustathius ante Valckenaerium.
- Pag. 479f 5: Ἑλληνοδίκην, Valckenaer.
- Pag. 481a 1. Valckenaer ut Dobree.
b 2: εἰ λαβῶ κυρισοί. Intelligerem βούλει κεράσω σοι. Error inde natus quod, quae erant superscriptae correctiones, falso sunt loco in textu positae.

- Pag. 481b 8 et 11. Cobet, *Briefven* p. 564 ut Bergk.
c 12: λεπτάς μέσας. Cogitavi olim de μεσομφάλους. Collata vero glossa Hesychii (quam minime puto esse corruptam) legerim:
 οἰναγωγούς, περιφερείς, λεπαστίδας, γ.
d 19: τὰ κυμβία Athenæi verba esse videntur. Ceterum conf. 606d 26.
d 1. κατασείειν quid significet optime docet p. 431b—c. Ipsa indoles huius verbi iubet ut cum genetivo coniungatur. Fortasse ων (cf. ἄνω) erat suprascriptum hunc in modum κατασείειχ ὑμῶν
e 8. Cum οὕτως contrahatur in compendium ου praetulerim οὕτως ante ὑπό ponere.
- Pag. 483b 25. Haec varie temptarunt viri docti: Wyttenbach, Kaibel alii. Equidem offendo in illo Λακωνικά. Apte quidem cum κώθων; at hoc loco olim Ἀμυκλάδες (cf. *Hesych.* s.v. Λακωνικαί) lectum fuisse non mirarer. Cetera quis praestet?
- Pag. 484d 24. Fuitne olim ΠΟΤΗΡΙ' ἈΡΓΥΡΑ ut saepe in inscriptionibus?
- Pag. 484d 1. Huc revocanda quae Kaibel ex *E* enotavit ad p. 484c 20.
e 7: περιποθήτου, Valckenaer.
e 11. Quidni:
B ἀνδραποδίων δὴ ταῦτ' ὀνόματ', *A* ἥμιστά γε,
 tunc ἐκπωμάτων δέ . . . ὄρῳς quid faciam nescio.
- Pag. 485b 14. *Laurentianus B* ut Schweighæuser.
d 12. Temptavit hos versus Wilam. *Lysistr.* 1043 (cf. 78d). Sunt fortasse Eupolidei ut ita dicam.
 τῶν θεατῶν δ' ὅστις ἄν
 δίψῃ λαψάμενος λεπάστην ἐκχαρυβδίσαι
- Pag. 486a 9. Hemsterhusius ut Porson.
e 3. In inscriptionibus Atticis δίφρος semper fere caret adiectivo. Repetitum fortasse a librario. Eiusdem generis est error p. 573b 25.
f 11. Num σὺ δὲ τὴν μεγάλην, collato p. 254b; 583b 6.
- Pag. 489f 12. Valckenaer ut editor.
- Pag. 491f 6: θεράποντες, *A*.

- Pag. 493d 9: ἔστι, *A* sunt haec reliquiae vocis tali in re usitatae: scilicet ΕΣΤΙ in ΠΑΡΕΣΤΗΣΕ mutandum.
- Pag. 494c 11. Notanda res inde a γραῦς κτλ. librarium signa ad versus indicandos posuisse.
e 2: δὲ post μνημονεύει deest tam in *A* quam in *Epitome*.
- Pag. 495a 17. Sententia requirit ni fallor: *qui τούτων erant συγγενεῖς*.
- Pag. 496b 9. Exciditne βλέποντες? Cf. *CIGr* XII V no. 593.
- Pag. 497d 1. Iam Salmasius *Plin. Exc.* p. 450 desideraverat ὁποῖον.
- Pag. 498a 23. *B* iam ut Casaubonus.
e 15. Sic *A*: οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει
 τῷ ἰδίως ἀπὸ etc. Non igitur τῷ σκύφει ut habetur in editione Kaibelii. Aequè bene possis τω in οὔτως mutare.
- Pag. 499c 13. *B* ut Kaibel.
- Pag. 500c 14. Cf. Porson *Tracts.* 243.
d 24. Lemma in *A*: περὶ ταβαιτῶν ξυλίνων ποτηρίων.
- Pag. 501a 8: περὶ τοῦ τοῦ κρ., Valckenaer. Equidem malim mutare ῥησειδίου in Φησι δλωτον (cf. vers. 5) suppletis αὐτὴν εἶναι, sive mente sive revera, sed in excerptis e grammaticis nihil pro certo affirmare licet.
- Pag. 502a 9. Videtur excidisse α' ante ἄκατον: id est πρώτου.
- Pag. 108 12. Editionis Kaibelii: κοινῇ τὴν κύλικα, sic *E*.
- Pag. 502d 4: ιατους δύο ψ. Quidni κυάθους δύο, ψυκτῆρας signo lacunae post ψυκτῆρας posito. Possis etiam ἀκάτους.
- Pag. 503a 1. Pro *Schweighæuser* lege *Grotius*.
a 6. Valckenaer ut Meineke.
f 8: οὗ ὁ αὐτὸς βασιλεύς, ὁ loco suo motum post αὐτὸς ponendum.
- Pag. 504b 8. *B* ut Musurus.
e 13. Lemma in *A*: ὅτι Πλάτων καὶ Ξενοφῶν καὶ Φιλοτίμως πρὸς ἀλλήλους διέκειντο.
- Pag. 505e 23. Fortasse ὡς e more Homeri.
f 27. *B* ut Musurus.
- Pag. 506a 11. *B* ut Casaubonus.
d 13. Inter ἀποφαίνει et καὶ τοὺς patet quaedam excidisse.
- Pag. 506f 14: "ἐῖπερ vitiosum" τοῦτο δὲ πῶς ἀληθείας ἔχει in talibus tritum sed culpa Epitomatoris legimus quod nunc praebet *A*.

Pag. 507d 23. Hemsterhusius ut Dobree.

e 9: αὐτοῦ λελεγμένων. Cogitavi olim de ΔΕΔΟΓμένων sed nunc arbitror hunc esse sensum: *quae vero e proprio peni profert.* Quod Epitomator fortasse ita expressit: αὐτοῦ λελεγμένων.

Pag. 508f Eorum, quae Platoni hic obiiciuntur vel etiam Socrati, vestigia apud alios auctores exstant. Videsis *Aristides ὑπὲρ τ. τεττάρων* Dindorf, p. 322 14 *περὶ τ. βητορ.* p. 110—111 Dindorf. Contrariam in partem disputatum est apud Plut. *Mor.* 1126c.

f 22: ἀπεσφάγη. *E* iam ut Nauck.

Pag. 510b 13. Recte Bern. Martin *Var. Lect.* II 25 addidit *λυττῶντος*, iudicibus Hemsterhusio et Cobeto; confero Plut., *Mor.* 525a: Cic., *de Sen.* 47.

Pag. 511a 6: τᾱκούσματ', propono equidem casu nominativo. Sic igitur explicandum. Probant τᾱκούσματα eum Φιλόμουσον εἶναι etc. Ad vocem ἀκούσματα quod attinet cf. pp. 246d et 526c (ἀκροάματα).

a 8: πάντα τὰ ζῶα, Cobet.

d 5. Cf. *CIGr* XII 1 489.

e 20. Similiter supplevit Cobet.

Pag. 512b 17: ἀνθρώπων *E*. At minime probabile Græcum hominem Μήδους ἀνδρειοτάτους καὶ μεγαλοψυχοτάτους τῶν ἀνθρώπων dixisse. Sic enim contempsisset Græcos.

b 20: καὶ om. *CE*, et desideres sane in sequentibus καὶ ita tamen ut καὶ γὰρ καὶ ἡ Ἀθ. rescribas.

c 7. *Fort.* θνητῶ, Cobet.

d 15. Cobet ut Meineke.

Pag. 514b 2: ἐργηγόρωσι, Cobet cf. *Mnem.* l.l. 215 (Charitonides).

d 22. *B* μόνου ut Musurus.

e 1 sqq. Intelligerem: οὐχ ἑτέροις ἡδονὴν ταῦτα παρετίθει. Non probo igitur coniecturam Cobeti ἀπέλαυεν scribentis.

Pag. 515a 20. Lemma in *A*: περὶ τοῦ καλουμένου παρὰ Πέρσαις χρυσοῦ ὕδατος.

f 14: δούλων, Larcher. Inter testimonia ex aliis auctoribus de hac re agentibus mihi enotatum est (ex *Hesychio* ni fallor; fontem enim socordia mea indicare oblitus

sum) τὰς τῶν καταδεεστέραν γυναῖκας. Cogitavi de πολιτῶν vel ἰδιωτῶν ut dicta haec essent de tyrannis.

Pag. 515f 15: γλυκὺν Ἀγκῶνα scribendum videtur, Cobet.

f 20. Valckenaer confert fr. (111 Diels) Democriti, ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὕβρις ἀνδρὶ ἐσχάτη, olim delendum esse putabam ὕβριζομένους sed retinet me Valckenaer: quamquam dubito.

Pag. 516a 2. Valckenaer ut Wilamowitz.

b 15. Fort. ἐκκεκωφημένον, Cobet.

c 25: Ἀκέστιος delevit Cobet ut Kaibel.

f 5: τί οὖν τούτων, Cobet.

Pag. 517b 22: ἐν τοῖς βαλανείοις, AEBC; βασιλίοις in schedis Valckenaer!

d 15: πολλάκις μὲν καί, Cobet.

d 17: γυμνάς, Cobet, at non probabile librarium lectionem difficiliorē (γυμναῖς) de suo invexisse.

d 18. Aut Dobraeo obtemperandum aut scribendum: παρ' οἷς ἂν τύχῃσι πολλῶν καὶ ἄλλων παρόντων; sed potior Dobraei sententia. Imo προπίνειν, adnotat Cobet.

e 26: δρᾶσθαι supplendum coll. p. 517f 11.

f 8: γυννίδας, dubitanter Valckenaer, sed patet quid sibi velit auctor, cf. p. 605e 24.

f 9. Cobet adnotat: αὐθις αὐτοῖς εἰσάγουσιν Schw. fort ἐπεισάγουσιν aut ἀντεισάγουσιν αὐτοῖς.

Pag. 518b 25: καὶ delet Valckenaer qui mavult Ἑλλήνων τῶν κατὰ τὴν Ιτ. Sed melius est delere καί.

c 13. Num εἴασαν? ια cum ω confunditur sexcenties.

f 15. Cobet ita: Apparet aliquid excidisse in hanc sententiam καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις [ὀρθῶς ἂν τις εἴποι ὃ ξένοις τισί] M.

Pag. 519b 4. ἠφιεμένοις, lemma in A: Auctor Epitomes frustra temptavit legendo ἀφικνουμένοις, Cobet.

c 14. Valckenaer Λουσιάδων in Ἀλσηίδων vel Διονυσιάδων mutare vult. S.v. Lusias in P.-W. nihil mutatur.

Pag. 520b 4. Cobet ut Kaibel.

b 6: καὶ „non desiderem” Di., alia medicina opus est, Cobet.

c 12: γενομένων, Cobet.

— 13. A περὶ ἧς νῦν οὐ, tacet editor.

- Pag. 520d 5. Cobet in notis et *Brievem* p. 556 ut Kaibel, qui falsus est hoc loco cum ait Cobetum δ N. correxisse. Cobet hic illic ἐς (*d* 4 + *e* 10) restituit: sic *f* 17 ἀπικομένη et *f* 21 ἐξεπιστέατο scribit (cf. *Brievem* p. 556 et *de Philostrati lib.* p. 35). Ceterum cf. ad p. 360e 12.
- Pag. 521c 21. Non desidero περὶ τοῦ ante τὰς γυναῖκας collata p. 526b 5 sqq.
c 22/3: προνοούμενοι, dubitanter Cobet.
c 1. Post περιττόν Valckenaer desiderat τὴν σκευασίαν vel simile quid.
e 22. Summarium: τὴν πόλιν ἠρήμωσαν καὶ ἐποίκουσ ἐπαγόμενοι ὑπ' ἐκείνων αὐτοὶ κατεσφάγησαν ἐπὶ τῶν βαμῶν, conferas *Diodori* libr. XII 10.
- Pag. 522a 10. *Fort. addendum* δὲ ante λευκάς, Cobet.
e 19. *Requiro* τῶν ante θεῶν, Cobet.
f 21. *B* ut Musurus.
f 22: ὄσους οὐχ, Cobet.
- Pag. 523a 6: τε, omisit *E* ante Lobeckium.
a 7. Cobet ut Meineke.
c 3. ᾠκίσθη supplet Hemsterhusius post Κολοφώνιαν.
- Pag. 524b 16. Affert quaedam ex *E* editor, melius erat consuleret summarium *codicis Marciani*: χρησμὸς δοθεὶς Μιλησίοις ἀπελαυνόμενοις τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐρωτῶσι διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται (sic).
c 26. Cobet ut Kaibel.
c 4: ὑπολειπούσης, *B* ut Musurus.
f 9: πράττομεν ||
 ων . . . , Sic Cobet.
- Pag. 525b 22. Cobet ita:
 ἐς Ἐφεσον οἱ δ' ἐς Ἀβυδον . . .
 . . . ἦν δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὀδῶ.
f 8. *B* ut Musurus.
- Pag. 526b 1. *Vera lectio adhuc latet*, Cobet; textum traditum defendit Diels.
b 2. *B* ut Musurus.
c 12. Non mutem ὄθεν. Causam indicat, cf. Herwerden, *Lexicon Suppl.* s.v. Hoc ergo dicit: *Colophonios luxuriae deditos fuisse haec res documento est. Mille homines*

ἀλουργεῖς στολάς ἐφόρου, cum vero reputaveris τὴν πορ-
 Φύραν σπανίαν tunc fuisse regibus, facile evinco luxuria
 affluxisse Colophonios.

Cogitaveram olim de ὄθῃ in ὅτε mutando resecto
 τότε, sed textum mutare nunc non ausim.

Pag. 526d 20. B ut Meineke.

f 13: διαφθαρεῖν εἰς τρυφήν tolerari potest; cf. ἐκφθαρεῖς
 οὐκ οἶδ' ὅποι Ar. Pac. 72; cf. Aves 916 et praesertim
 Cobet *Observationes ad Dion. Hal. Antiq.* p. 16. Lacuna
 potius post βίον (vs. 13) statuenda, e. gr. suppleo μετέβαλον.

Pag. 527a 24. B: παραθήσονται.

Pag. 528b 3: ὑπερβαλομένουσ, Cobet.

b 6: δεινά insititium est. Rursus κακόν expulit veram
 lectionem δεινόν *Dionys Halic.* Libro X°. vol. IV p. 19
 ed. Iacoby.

c 14: Φησὶ Φύλαρχος. Cobet, sed res nobis est cum ex-
 cerptis.

Pag. 529a 2: βασιλεύσει, Cobet.

— 20: ὑπογεγραμμένον, editor; confero *Clem. Al.* 255 P.
 ταῖς δφρῦσι τὴν ἀσβόλην ἀναματτόμεναι (cf. *Athen.* p. 568c
 20 542d; Valck. *Adonias.* p. 302 ed. anni 1810). Vereor
 igitur ut recte coniecerit ὑπογεγραμμένον Kaibel. Melius
 Cobet κεχρημένον μὲν τὰς δφρῦς, (idem vs. 25 τοῖν ὀφθαλμοῖν
 ut Meineke).

Quomodo excerpserint antiqui hunc locum operae
 pretium est conferre: conferas Arist. *Pol.* 1311. *Clem.*
Alex. 294 Pott. Plut. *Mor.* 336c. *Dio Chrys.* 42. 6. *Iustin.*
 1 3 („cum notis variorum”) et imitationem. Dem. *περὶ*
ἐρμ. § 289).

b 14: προεκπεπόμφει vel προεκπεπόμφει, Cobet. Malim ὑπεκ-
 πεπόμφει vel ὑπεπεπόμφει ut Priamus filium olim clam
 Græcis cum auro ὑπεξέπεμψε (*Eur. Hec.* 6). Aliter (id
 est ex alio fonte fortasse) *Diodorus* II 26.

c 22. Cobet ut Kaibel.

d 25: ἕως ἐνῆν, Cobet.

e 9: ὁ Σαρδανάπαλλος, Cobet.

f 20: τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, Cobet.

Pag. 530b 8. Valckenaer ut Niese.

Pag. 530c 12: τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν; *Adnotatio lectoris*, Cobet.

In versu 11 legendum τουτουί. Explicatio simplex: cf. Hesychii glossam γρυ, ne tantilli quidem aestimo. Male intellexit is unde hausit Plutarchus *Mor.* 336c.

c 18. Summarium in A: περὶ τῆς Σαγάριδος τοῦ Μαρριανδουῦ τρυφῆς καὶ βλακειᾶς.

e 9. A sic: ποντοναυτολλοῦ, errat igitur Kaibel. Hinc extundit Cobet τάλαυτα πολλὸν πλέουα.

f 22: ἀλλὰ, Meineke *Cur. Crit.* p. 56.

Pag. 531e 22. Valckenaer ut Meineke.

Pag. 532b 17. Summarium in A: ἐκ τῶν Θεοπόμπου περὶ Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ. Adnotat Cobet: *Veram lectionem servavit summarium, unde scripsi*: τοῦ Ἀθηναίων στρατηγοῦ ἱστορῶν. Facessat editor cum nota sua nullius pretii. Quod erat ante pedes non spectabat, sed totus erat in colligendis quisquiliis Epitomes.

b 21. Dixitne πολλοὶ τῶν ἐνδόξων ἔξω, nam quod coniec-
cerunt σχεδὸν ἅπαντες pugnat cum historia.

c 4. E ut Cobet, (clare!).

d 9: ἀλλητριδείσις, Cobet.

Pag. 533e 23. *Malim τὴν τῶν Κοῶν*, Cobet.

f 15. Quod Cobet coniecit *Log. Herm.* p. 485 ante eum in margine *Athenæi* sui adnotaverat Hemsterhusius.

Pag. 534a 20. *Addendum videtur ἐμφερῆς*, Cobet.

b 22. *Fort. μὴν ὧν [αὐτῶν τῶν Ἴωνων] ἐφαίνετο*, Cobet. Totam sententiam qui bene consideraverit, requiret: ἐν Ἴωνίᾳ μὲν χλιδῶν καὶ ἠδυπαθῶν Ἴωνων ἐφαίνετο τρυφερῶ-
τερος etc.

c 7. *Ridiculum! lege Ἀλκιβιαδίδης*, Cobet.

f 11. *Legendum aut ἔχων γάρ ut voluit auctor Epitomes aut ὅς ἔχων, verba ἀλλ' εὐγνώμονα non desiderem*. Cobet.

Pag. 535a 16: *Μεδοντιάδα ΑΕ*. Tales errores sunt antiqui et per-
vulgati; cf. *Rivista di Filologia, Nuova Ser. Anno XII (LXII della Raccolta) Fasc. 2°* p. 163: *Πελωριάδα* ap. Diodorum.

e 1: ἐνεδύσατο, A ut E.

f 16. Coniecturam Vollgraffii, (*Mnem.* 42 p. 178) recepit

Iacoby, sed ipse Vollgraff reiecit. Postea coniecit pro τὸ πᾶν, τὸ ἐπάνω collatis locutionibus τὸ εἶσω (J. Sundwall, *Unedierte Inschriften aus Athen.* no. 9 cf. *Berl. Phil. Woch.* 1913, p. 162) ὕρος μνήματος τὸ εἶσω πόδες τριάκοντα et Xen. *Cyr.* 6, 4, 2 χιτῶνα — στολιδῶτον τὰ κάτω, et *Etym. Magn.* 294 25. ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς βυπαινόμενα ἀποπλύνων. Sed ne sic quidem sibi satisfacit vir prudentissimus, confert enim *Alexidis* frgmt. II 392 (*Athen.* p. 60a 2) τὸ τοῦ πόλου τοῦ παντός ἡμισφαίριον, (Maass, *Aratea* p. 125). Quibus omnibus perpensis nihil mutandum esse statuit in litteris ad me datis Idibus Ian. anni MCMXXXVI.

Pag. 536b 1. Cobet ut Kaibel.

e 8: ὑπολαμπάδων. Hoc vocabulum nusquam occurrit ergo conferunt Homericum δαίδων ὑπο λαμπομενάων (*Il.* 18 492). Sed ἀριστοποιοῦνται, ergo nullum opus λαμπάσι, ὑπολάμπάδες fenestrae sunt ni fallor. Hinc nata est interpolatio *Acta Apostl.* 20 8 ὑπολ. pro λαμπάδες. Nam cum putaret scriba vel lector non satis explicatum esse quomodo factum esset ut caderet iuvenis, dedit quod nunc habemus: ad vocolam sequentem (θυρίδος) non satis attendit. Exempla nondum innotuerunt.

e 11: μή, Cobet pro μηδέ; equidem confero versum Aristophanis

τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἔλθειν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

Pag. 537a 4: ἀνασκευασθέντων Valckenaer, cf. Schw. ad loc.

b 9. Aut εἶη scribendum aut λέγων delendum, Cobet.

14. Scripsi ἑταιρῶν, Cobet.

c 21: Αὐτοκλέης καὶ Ἐπικλέης. Undenam hae formae apud *Heraclidem*, Cobet.

Pag. 538c 27: τὴν τε λοιπὴν ante haec excidisse videtur equestrium copiarum mentio, Cobet.

e 16/17. Requirit Cobet articulum ante Ταραντῖνος et Συρακόσιος.

Pag. 539c 24. Valckenaer ut Kaibel.

c 1: περιλαμβάνοντες τόπον ἰκανὸν ἐν ταῖς κ. κτλ. Sic suppleo locum lacunosum; εὐμεγεθῆ quod habet *Aelianus* post τόπον excidisse minus probabile quam quod restitui egomet.

Pag. 539f 7. *Requiro πρώτοις τοῖς Χίοις*, Cobet.

Pag. 540c 10. *συναγωγεῖν*, Cobet.

e 26. *Scribendum*: Σαμαίνας, *Plut. in Pericl.* 26: ἡ δὲ Σάμαινα ναῦς ἐστὶν ὑπόπρωρος *etc.*, Cobet, qui apud *Plut.* l.l. legit Πολυκράτους τοῦ τυράννου.

f 4. *E praeceptis grammaticorum* λαῦρα *scribendum*, Cobet.

Pag. 541c 10: ἐν τῇ τῆς ἐβδόμης, *A. Fort.* ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐβδόμης, Cobet.

e 3. Cobet ut Meineke.

Pag. 542a 5. Ita scripsisse suspicor Athenæum: ἡ δὲ Πανορμίτις τῆς Σικελίας κῆπος προσαγορεύεται διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων ἡμέρων.

f 6: *Scripsi* ἦν τὸ Δημητρίῳ προσελθεῖν, Cobet.

b 24. Quod in *A* scriptum perhibetur θεόπος compendium nominis θεόπομπος est, ut patebit ei qui lemma codicis *A* ad p. 532a 16 inspexerit.

Pag. 543a 16. Scripsitne εἰσάπαξ id est παντελῶς?

b 21: τε και, *A.*

d 12: ἔγραψα, Cobet.

18: ὅς μ' ἀνέφυσε, Cobet.

f 3. *Fort.* τὸ δεύτερον, Cobet. Malim ἀναξίως ante ἡττηθέντι addere.

Pag. 544a 20. Exspectares: καὶ ἐν αὐτῇ τὴν κρηπίδα τῆς εὐδαιμονίας βεβλήσθαι.

Pag. 545^b 6: κομῖΔΗΙΤΟ τῶν ἀρετῶν. Excidisse videtur ΔΗΡΟΝ, cf. *Dio Chrys.* 4 135 (p. 78 vs. 17 ed. von Arnim).

d 20: τε Λυδῶν καὶ τῶν Μήδων, *deleverim* τῶν ante Μήδων, Cobet.

27. Post ἡδονήν quaedam excidisse videntur Cobeto.

Pag. 546^d 25. *Fort.* ὑποσημαίνων, Cobet.

Pag. 547^d 15: καὶ χρυσομάτων excidisse ante καὶ ἀργυρωμάτων probabile est.

Ad ἀκροάματα quod attinet cf. pp. 148^b 24; 439^d 13 et imprimis p. 142^f 1.

— 17. Cobet ut Meineke.

Pag. 548^c 3. Post κημόν participium intercidit e. gr. δεδεμένος vel simile quid.

Pag. 548c 10. Hemsterhusius ut Toup.

d 16: σχεδόν π. Male editor recepit coniecturam Wilamowitzii, lege mecum σχεδόν TI; nam P in Π abiisse minime credibile: tunc supplendum P.

— 23: πάποτε ἑτέρου. Verecunde dixisse mihi videtur Gorgias: ΤΟΤΤΕΡΟΤ, id est τοῦ ἑτέρου, τὸ ἕτερον quid tali in re significet nihil opus explicare. ΤΡΥΦΗΣ quod olim coll. pp. 626d et 548f conieci nunc reiicio.

f 12: αἰ, Cobet ut editor.

Pag. 549c 10. Immo κρύπτοι, Cobet.

f 17: μεγίστη ἑορτὴ ἐν Κυρήνῃ. ἑορτὴ. ἐν ἧ. Sic A punctis delevit ἑορτὴ, de more τοῦ περιγράφειν et Porson et Bast sat multa disseruerunt; ergo verbum non amplius addam; — 19. Cobet ut Meineke.

Pag. 550a 25. Scripsi περιείλομεν τὰ τοιαῦτα, Cobet.

c 27: καὶ ante καθ' ἑκάστην delendum videtur, Cobet.

Pag. 551a 6. Scripsi νῦν γὰρ πενόμενοι nempe Athenienses. Contra Epitomator νῦν expulit, Cobet.

b 11 et 12. A: οὕτως. εἰ καὶ τις νεκρῶν κτλ.

— 19. Distinxi:

μάλιστά γ' Α ὡς περ Θρακοφοῖται. Β πάντ' ἔχεις.

Sic Cobet.

f 4: ἂ τοῖς μὲν ἄλλοις | αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν.

Trimeter, Cobet. Demetrius vero π. ἔρμ. 43: πολλοὶ μέτρα ἰαμβικὰ λαλοῦσιν οὐκ εἰδότες.

— 9. Scribendum videtur κακοδαιμονιαστῶς, Cobet.

Pag. 552d 11: τοῦ ἐνιαυτοῦ, Cobet.

e 1. Transposui οὕτως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις κτλ., Cobet.

Pag. 553b 8. Scripsi οὔκου, Cobet.

f 25. Sententiam optime illustrant Luciani Dial. Meretr.

5 4 ἢ γνώμη καὶ ἢ ἐπιθυμία καὶ τἄλλα πάντα ἀνδρὸς ἐστὶ μοι.

f 4: λαβοῦσι δὲ τὸ προυπογράφειν, Cobet proponit. Possis ἐνδοῦσι δὲ τὸ πρ. cf. ἐνδόσιμον et p. 520d et ἐνδιδόναι ἀρχήν, ἀφορμήν. multa de hoc verbo in Scholiis ad Greg. Nazianzenum leguntur.

Pag. 554b 17: καὶ τὸ πρὸς τὰ ὄρατα, Cobet.

— 18. Dittographia videtur latere; quid si scribatur καλὸν

τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρ. κτλ. *Subesse verba poetae facile sentias.* Cobet.

Pag. 554b 21. *Corruptum; Græcum esset ὠραιζόμενοι,* Cobet.

— 1. *A:* Φερσεφόνην.

c 10: *πρεσβύτην nihil facit ad rem, pro πρεσβύτην expectatares πλούσιον,* Cobet.

e 1. In *A* manus recentior in margine συλεως voluit, ergo: *Θρασύλευς.* Vides ut error errorem parere soleat.

— 4. Cobet ut Meineke.

Pag. 555a 19. Cobet, *Brievén,* p. 570 (1845) ut Meineke.

c 16. *Scribendum ἄγεσθαι,* Cobet.

Pag. 556a 9. Cobet ut Meineke.

d 11. *Scrīpsi στρατιάν,* Cobet.

f 25: *Ἡρόδοτος* quod habet *E* natum e compendio male intellecto. Saeculis XIII et XIV imprimis haec nomina inter se confunduntur (cf. Bast. *Comm. P.* p. 821), quamquam non desunt loci, qui probent etiam antiquiores librariorum saepiuscule hunc in modum errasse (Valck. in scholiis Soph. *Tr.* 253, vitium sustulit).

Pag. 557b 18. Dolendum sane editorem lemmata *codicis Marciani* saepe turpiter neglexisse. Ita enim *A* in margine: *ὅτι Δαρείος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταλυθεὶς πολεμῶν ἐξεπήγετο παλλακίας.*

d 16. *Fortasse νῦν μέντοι γε,* Cobet.

e 26: *ἐν γε τῇ κλίῃ Φιλογύνης sed Φιλογύνης abolevit librarius dum madebant adhuc litterae. Itaque legendum videtur ἐπεὶ οὐκ ἐν γε τῇ κλίῃ,* Cobet.

Pag. 558c 2. *Fortasse τόν γε ναυκλ.,* Cobet.

e 18. *Scribendum videtur ἡμεῖς ὅσοι πεπρακότες,* Cobet.

Pag. 559b 20. Cobet in schedis ipsa in *bibliotheca Marciana* annis 1844—5 factis *δευτερος* et *d* 12, *ὑστερος* vel *ὁ δὲ δευτερος λαβών.*

e 22: *ἀνερρίφθω κύβος.*

Cf. editores ad Plut. *Mor.* 206c (ed. Teubn.).

f 14. Usque ad vers. 14 *ἐμβαλόντες A* omnia poetae tribuit.

Pag. 560c 8. *Scrib. ἀρπασάντων τῶν Κιρραίων,* Cobet.

f 13: *Κύννη,* Valckenaer; *Κύννη,* Cobet.

- Pag. 561a 17: τῶν τοῦ σκηνακοῦ, Cobet.
c: ΘΕΟΙΣ, codex *A*; ΝΕΟΙΣ, Musgrave. Collatis *Hippolyt.*
 initio et p. 600d 20 ΘΝΗΤΟΙΣ aut ΒΡΟΤΟΙΣ mihi in
 mentem venit.
d 22: σεμνὸν ΘΝ̄ τινᾶ, id est θεόν, Valck.
e 4. Cobet prorsus eadem atque Kaibel supplevit.
- Pag. 562b 6. Valckenaer ut Kock, affert Valck. Hes. συννηνεγ-
 μένος, συνελθών.
- Pag. 563b 6: ἔχουσιν. Requiritur forma verbi χάσκειν. v. Leeuwen
 ad Aristophanis *Vesp.* 695 copiose de hoc verbo egit.
- Pag. 564f 8. *Scribendum καὶ οὐδὲν ὅμοιος*, Cobet.
- Pag. 565a 20: πολυμάθειαν, Cobet.
 23: τῶν πρότερον οὐ χρωμένων aut τῶν πρὸ τοῦ οὐ χρ., Cobet.
d 19: κουρεῖ *exrurgendum videtur*, Cobet.
- Pag. 566a 23. In lacuna lecta fuerunt quae notionem divitiarum
 haberent.
 — 24. *Apparet quaedam excidisse Φασίν . . . Ἀρχιδάμου*,
 Cobet.
- Pag. 567d 1. Cobet ut Meineke.
- Pag. 568d 7. Quae delevit Dindorf initio mutila esse credit Cobet
 suppletque: τὰς μὲν οὖν ὄψεις etc.
f 21—22. *B* (*Laurentianus*) iam ut Meineke.
- Pag. 569a 8: νόσον, Cobet.
b 25. Hemsterhuys iam ut Meineke, ceterum de hoc
 loco cf. Cobet *de Philostr. libello* p. 21.
 — 20: στέρα, iam codex *B*.
c 8. Sententia eadem Arist. *Pac.* 983
 κἢν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
 ἀναχωροῦσιν
 fort. οὐτ' ἰδόνθ' ὄραν σαΦῶς.
d 13: προσκυνούμενοι] προσκινούμενοι *Hemsterh. in schedis*
et Toup ad Schol. Theocr. V 116, Cobet.
f 9: οὐδ' ὑΦάρπασις *Wytttenbach in schedis*, Cobet.
- Pag. 570c 16: οὖν. Cobet supplet ut Kaibel.
d 22: ῥᾶόν ἐστιν ἢ πτύσαι. Sic Valckenaer ante Herwer-
 denum.
 — 23. *Immo ἐξέρχεται δέ*, Cobet.

Pag. 571a 7. *Scribendum videtur*

αισχροπεῶν ἀεί.

ἐπαρίστερ' ἐν τῷ κτλ., Cobet.

c 22. Exciditne ὀρθῶς inter γυναικῶν et τῷ τῆς Φιλ.?

d 9. *Scribendum* ἐπὶ συνουσίᾳ, Cobet.

Pag. 572b 15. Lacunosa sine dubio haec sunt. Optime locus illustratur verbis Dionis Chrys. III 15: τῶν ἐμαυτοῦ ὀλίγων ὑπαρχόντων μεταδίδους ἑτέροις.

b 22: Φιλοσοφομειρακίσκος, *viti suspectum*, Cobet.

c 25. Cobet ut Bothe.

d 12: Ἐταιρίδια superscripto εἰ super ριδ. Adscivit lectionem e margine. Debat ἐταιρίδια sed hoc nunc non ad rem. Scire interest εἰ variam lectionem eamque optimam olim in exemplari quod descripsit E adnotatam fuisse.

Pag. 573c 11: στρατιάν, Cobet.

d 16. Pro ἰδίᾳ γραψάντων, Valckenaer coniecit ἀναγραφάντων.

Pag. 574a 21. *Codex Laurentianus B δ'* ut Kaibel.

b 7: ἰδίᾳ, Cobet. Nihil interest.

e 7. Valckenaer ut Meineke.

Pag. 575a 22. *Scribendum videtur* ἐκυρίευε δὲ ὁ μὲν, Cobet.

Cobet: Ἐτάσσης τῆς M. Notae editoris ad vers. 26 addere possis in A lemma p. 575b habere περὶ Ὀδατιδος.

vs. 24. *Requiro articulum* τῶν Κασπίων, Cobet.

b 3. Cobet, ut editor.

c 16. Male Ὀδάτι omisum in E. Sic loqui solent Persae Hebraei alii; cf. I Sam. 3 16; II Sam. 18 33; I Chron. 8 15 etc.

Pag. 576b 2. *Codex B* ut Musurus.

c 15: Ἀβροτόνου, recte margo *Marciani* (lemma).

— 17. *Lacuna est post συγγράμματι, explenda fortasse in hunc modum* [παραβέμενος εἰς πίστιν καὶ ἐπίγραμμα τι], Cobet.

Pag. 577d 6: ἐμμελῶς, Cobet.

— 9. Pro Schweighæuser lege Toup (ad Long. p. 34 ed. 1777) sive Ruhnck. (ad Long. p. 147 (260) cf. *Alciph.* III 34).

Sunt qui εὐθηκτος legant, male, cf. summarium in A:
ὅτι εὐΦυῆς ἦν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἢ Λαμία.

Pag. 577e 13. *Malini παντοδάπ' ἐπεδείκνυτο*, Cobet.

f 19: τὰδοῖ' ἀποτρίψας *servato καί*, Cobet.

Pag. 578a 5. Cobet ut Madvig.

d 4: τῆς addidit Cobet ut Meineke.

— 11. *Possis τὸ τῆς μανίας οὖν ῥῆμ' ἐπεκτείνας δοκεῖ*, Cobet.

Pag. 579b 14. Cobet ut Kaibel.

c 1: ἀπέπεμφεν αὐτὴν· διαγελῶσα δ' ἠδέως, Wyttenbach.
Cobet ἢ ἑταίρα in ἡτέρα mutavit.

d 7. Hemsterhuys ut Coraes.

e 21: ΛΗΘΗ ΤΠ' αὐτῆς. Λ in margine erat adscriptum
nam Δ omissum erat inter ΗΘΗ et 'ΤΠ. Praeterea ΗΘΗ
in ΗΣΘΗ mutandum ni fallor.

Pag. 580d 14. Primus quod sciam hunc locum recte interpre-
tatus est Vollgraff v. cl. in litteris ad me datis. d 12
ad κύβδ' adnotat: *Intellige κύβδα σε στήσω* cf. *Arist.*
Thesm. 488 *Pac.* 861, *cum versu 14 Καρικοῖς*.... σταθ-
μοῖς; cf. *Hesych.* Καρικῶ σχήματι: λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκο-
λάστον σχῆμα Καρικόν. *Male igitur apud Kaibelium: τὰς*
κυφὰς καρῖδας significare vidit Wilam.

f 5. *Scrīpsi ὄν* pro ἦν, Cobet.

Pag. 581b 23. *Scrīpsi ζώγρει*, Cobet.

d 15, Cobet ut Herwerden.

— 17. Laurent. ut Musurus.

Pag. 582a 11. Cobet proponit: εἶτ' εἶπε (cf. infra ἔΦη — Φησι)
πῶς σὺ περιορᾷς Γν.

a 17: κοῖλον, Valckenaer et Dobree, *Adv.* p. 345.

c 12. *Scrīptor Atticus ἔχοντ' omisisset*, Cobet. Melius
Alciphron. II 38 3 (Schepers).

— 24. A ut E ceterum cf. Porson, *Tracts.* p. 244.

e 2. Cobet ut editor.

f 8. Fort. κατέφαγεν ἔμπορον π. eiecta explicatione ἐραστήν.

— 14. Wyttenbach ut Meineke.

Pag. 583a 16. Cobet, *Brieven* p. 567 ut Meineke.

b 4: διψῶ σφῶδρα inquit Hippa, ergo ἐγχεάτω μοι τέτταρας
κοτύλας ΕΠΕΙΤΑ. Legendum fortasse: ΕΙΣΤΑ (ΧΟΣ) εἰς
τάχος, (an ὡς τάχος?).

Pag. 583c 19 *B* ut Meineke, solito compendio.

d 22. Fort. *μνημονεύσω*.

— 4: *Γοργίας* δὲ ΠΛΕΟΝΑΣ, fortasse ΠΛΕΟΝΑΣΗΣ, id est *πλέονας* (vel potius *πλείους*) ἢ σ' (= CC). Nam Aristophanes iam CXXXV *ἀνεγεγράφει*, plures etiam Apollodorus (fortasse numerus in codice quo utebatur Athenæus erat corruptus), Gorgias vero *πλείους* ἢ σ'.

— 5. Cobet: *μεθ' ἐτέρων*.

e 12: *ἔτι δὲ χίμαιρα*, Cobet.

Pag. 584a 3. Hemsterhuys ut Bergler.

— 7. Opponuntur versus inter se more Agathonis solito. Fort. quando *ἔχῃ* (vel *ἔχει*) *γυνή τὸ σῶμ' ἀν' ἀργίαν* (vel *ἐν ἀργίᾳ*) etc.

c 17. *A*: *ἔφη, ὅς τοσούτων*.

d 2. Cobet ut Madvig.

f 25: *οὗ ψῆφοι εἰσίν*, ubi computatur, (sc. *ἀσύμβολος* est *παράσιτος*, nunc vero solvere incipit). Vs. 27 *ἀνατραπῆς* ad abacum referendum, *ἔδωκας* obscurum.

Pag. 585b 12: *συν* in *συνέγραψεν* om. lemma *Marciani*.

καθ' ὃν ἔδει, Cobet.

e 10: *ποῖ πορεύεται*, Cobet.

— 13: *λαβέειπε καὶ τράγε*, verum est; cf. *πίθι ἢ ἄπιθι, μὴ κλαῖε καὶ λήψη* (Plut. *Mor.* 459a) ubi si scriptum fuisset *πίθι ταῦτα* (τοῦτο) vel *καὶ λήψη τοῦτο* quis non delevisset?

Pag. 586f 26. Hemsterhuys ut Schweighæuser.

Pag. 587b 23: *μεθύουσαν* malit Cobet.

e 6. Wyttenbach confert Hesiodi versus apud Plut. 415c.

f 18: *ἢ Ναννάριον . . . ἢ Μαλθάκην* versus melius post *Φερόμενον ἢ Μ, ἢ Σισ*. legi (recepta emendatione Meinekii) putat Cobet.

f 16. *B* ut Musurus.

Pag. 588a 2. Cobet ut editor.

b 7: *αἰτίας* in *αἰκίας* mutavisse me primum credebam olim, sed certiozem me fecit Bignone v. cl. mihique amicissimus se hanc coniecturam ante me evulgavisse.

d 10. Cobet ut Wilamowitz qui insuper adnotat: *Melius etiam ἀκούσασί γε scriberetur*.

e 13: *διαφιλοτιμουμένη* Cobet ut Kaibel. Nam si *Græcum*

est (sc. διαζήλ.) significat eniti ut ζηλοτυπία vincas, quod ab hoc loco alienum est, Cobet.

Pag. 589a 4. Immo ἐξ Ἑκατέρων. Cobet.

a 10: ἡδὲ] Apparet ἡδὲ initio versus quarti positum fuisse; caetera non expedit, Cobet.

d 13. Cobet ut editor, sed praestat sciolo qui istam observatiunculam olim adscripserat, suam sapientiam relinquere, Cobet.

e 3. Cobet aut ἐκδόντος aut τῆ ὕστερον ἐκδοθείσῃ Καλλιᾷ (ut editor) legendum esse contendit.

23. Post ἀσπάξασθαι supplere possis Φιλήματι vel simile quid; sed vereor ut recte, confero lectionem Epitomes Antiquitatum Flavii Iosephi (quam lectiones antiquissimas continere supra ostendimus) vol. II. Niesii p. 16, 18 (Antiqq. VI 54) καὶ ἀσπασάμενος. Flavio Iosepho et Athenæo Naucraticae(!) talia non ita necessaria videbantur.

f 7. Valckenaer, Πατροκλέους.

Pag. 590a 15: ὡςπερ ἔρμαιόν τι. Excidit aliquid, Cobet.

f 17: πάντων, delet Cobet.

Pag. 592c 21: γυνή ἑτέρα.

f 23: περὶ νέους, Corrupte, Cobet. Intelligerem περὶ ὄψα καὶ πότους, sed fortasse graviter turbata haec sunt, cf. p. 166, f 24.

f 24 et 25. Duo hi loci documento sunt editorem male codicem contulisse, nam πολυτελεῖς puncto notatum est adscripta in margine vera lectione η; deinde summarium recte περὶ αὐτοῦ.

Pag. 593b 14: ἔρραινεν τοὺς βωμούς, Cobet.

c 24: παρ' ἀκολούθου μαθοῦσα, Valckenaer.

d 7. B ut Musurus.

d 9: τὸν οὐ γενόμενον. Valckenaer apud Cobetum tum ipse Cobet χάριν ut Meineke.

e 20. Post ῥοδίων participium quo referatur περισπουδάστως excidisse videtur.

f 4: Χαρισίου, Hemsterhuys.

f 11: γενομένων τῶν Φίλων.

Pag. 594d 19. Haec et quae sequuntur non uno vitio laborant.

Fieri potest ut nomen meretricis a Philemone amatae

- exciderit et scriptum fuerit διὰ τοῦ [ὀμωνύμου] δράματος.
- Pag. 594e 3. *B* ut Casaubonus.
f 9: Ἀθηνᾶς. Cobet nihil amplius proponit.
- Pag. 595a 16: γ in δεδογμένον deletum punctis in *B*.
 Requiro ἐξετάσας εὔρη.
 17. Cobet ut editor.
d 26. Latetne in καί forma verbi χαίρειν?
f 18. Wyttenbach ut Iacobs.
- Pag. 596d 22. Valckenaer ut Iacobs.
d 25. *Punctum post* σελίδες *delevi*, Cobet. Valckenaer confert Catulli: *charta loquatur anus* (68, 46).
d 1. *B* ut Musurus.
d 3: δ' ι ην, sic *A*; correxit *B*.
e. Dixitne γονέων ἐπιεικῶν οὔσα κατὰ etc.
f 19. Kaibel ita: *tertium fuisse videtur velut* Δίδραχμον, idem suspicatus est in schedis Valckenaer.
- Pag. 598a 3. *B* ut Wilamowitz.
c 2. *B* ut Musurus.
d 6: ἐξ ἀλόχων, Valckenaer.
- Pag. 599a 11. *B* ut Musurus.
a 12: ἐνὶ quod etiam Powell Dindorfio tribuit praeripuit Hemsterhusius.
- Pag. 600f 9. *Turbatus est hic locus et videntur nonnulla excidisse. Fortasse scripsit:* Ἀλκμᾶνί Φησι γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα ἀκόλαστον ὄντα περὶ τὰς γυναῖκας καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον τὴν τοιαύτην μούσαν εἰς τὰς διατριβάς.
- Pag. 601a 18: λέγειν, Cobet.
b 8: ἀπεδέχοντο, Cobet.
c 21 *B* ut Musurus.
f 14: Ζῆνις ἤ, delet Cobet.
- Pag. 602a 19. Valckenaer ut Schweighæuser.
d. In *A* adscriptum in margine: ὅτι ἕκαστοι τῶν τυράννων τὰ παιδικὰ διαλύειν σπουδάζουσι δεδειότες αὐτῶν τὸ συνεστραμμένον τοῦ Φρονήματος. Ultima verba digna sunt quae comparentur cum *a* et *d*. Est haec altera paraphrasis verborum Athenæi eaque fortasse prior ad textum quam emisit auctor accedit.
- Pag. 603b 14. *A* ita: γενομένου ποτε πότου. Nihil editor ad locum.

- Pag. 603c 21. Turbata haec sunt: ἀλλ' οὐδέ — ἀλλ' ὤς. Fortasse epitomator culpandus cum sit scriptum: ἐποίησεν. Vs. 21 expectes ἀλλ' ἐκείνας διαλαθεῖν ἐποίησεν (cf. Plato *Rep.* 333 in fine). Sed cum mihi persuasum sit Epitomatozem hic grassatum esse, inutile duco temptare locum.
- d 5. Leopardi anno 1568 iam ut Casaubonus. Ceterum cf. Cobet, *Log. Hermes*, p. 197 (*Cl. Al.*, p. 32. P. = 28, 19 S.).
- d 8. B ut Musurus.
- f 22. Valckenaer ut Schweighæuser.
- f 23: βραδέως — κύλικα. Similiter ludit Strato *Anthol. Pal. XII, 221* qui Ganymedem appellat τὸν Διὸς ἡδίστον οἰνοχόρον κυλικῶν. Sic Vollgraff. V. cl. in epistula iam saepius laudata.
- Pag. 604a 2: ἡ Ἐρυθραῖος: dittographia est, quam exprunge, Cobet.
- b 16. *Suspicio Aurorae nomen a Sophocle additum fuisse ut Ion scripserit: ῥοδοδάκτυλον* [τὴν Ἥου], Cobet. Probabilius quod coniecit Vollgraff v. cl.: ὁ Ἔω Φὰς ῥοδοδάκτυλον.
- c 1: προσλαβῶν, A; cf. Luc. *Dial. D. V 4* ἐπισπασαμένους.
- d 4: ποιεῖν μέ Φησι στρ., Cobet.
- d 7: ἡ πρόσσοι, aut mendosum aut de re Venerea intelligendum, Valckenaer.
- Pag. 605b 17: αὐτή δέ, iam Cobet.
- b 20. *Excidisse videtur χρυσοῦν*, Cobet.
- e 25: ἐν νῶ λάβητε et in lacuna μάβετε [ἔτι ἡ λιμῶ ἡ βρόχῳ] π., Cobet qui addit: *Etiam reliqua turbata sunt.*
- Pag. 606b 8: περὶ πετεινῶν, Valckenaer pro Περιπετειῶν.
- d 26: ὁ δελφίς delet Cobet; cf. ad p. 481d 19—20.
- e 1. Hemsterhuys et Wyttenbach ut Dobree.
- e 6. Cobet glossam delevit ut Kaibel.
- Pag. 607c 16. *Scribendum παρεῖσδυῆ quod aoristi est*: Cobet, confere: *Clem. Alex.* p. 184 P (Stahl. p. 174 12) ἡ τοῦ οἴνου παρεῖσδυσις, et *Agathiae* ed. Bonnensis p. 313, 17 quibus variis lectionibus addas illam e Vaticano 151: παρεῖσδυῆναι.
- c 19. B ut Musurus.
- e 7. προσθέντι Casaub., *Malim τοῦ πωλοῦντος*, Cobet.
- Pag. 608d 3: εὐκατάφορος, Cobet.
- e 19: θάλλοντα, Cobet; cf. Nauck.

- Pag. 608e 21. Pro ἐνιαυτοῦ δὲ παιῖς Valckenaer Εὐίου δὲ π. ἐνιαυτοῦ
Gatakero iudice languet.
- Pag. 609b 22. Cobet ut Brueckner.
d 21. Nihil temere moveas; cf. Plut. Sol. I in fine:
ἄγαλμα.
f 11. *Requiro πρώτην*, Cobet.
f 15. *Scribe γίνεσθαι*, Cobet.
- Pag. 610c 13: πάντως, Cobet.
d 23: οὖν, delet Cobet.
d 1: κατανέγγων γάρ. Latet fortasse: καίτοι ἀνέγγων γ'
αὐτοῦ.
f 14: πάντας τοὺς φιλοσόφους, Cobet.
- Pag. 611a 2, 3. Cobet ut editor.
b 11: ἐξαιτηθεῖς sine controversia corruptum est; cogitavi
de ἐξαικισθεῖς, Cobet.
d 5: φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον, latentne comici poetae
verba?
d 6. *Scribe τίς γὰρ ἂν ἤλπισεν*, Cobet.
- Pag. 612a 2: τοιαύτην delet editor.
Fuit duplex lectio:
καὶ τὴν τῶν τοιοῦτων χρῆσιν
deleto τῶν μύρων
et καὶ τὴν χρῆσιν τῶν μύρων
Prior fortasse verior.
- Pag. 614c 25. *Rectius* — Φιλίππον, editor: Cobet in schedis idem
autumat.
- Pag. 615c 3. *Mihi scribendum videtur* καὶ λαβόντες ἄδειαν, Cobet.
Egregie in musicos quadrat ἐνδοῦναι (cf. ἐνδόσιμον etc.)
fortasse dixit λαβὴν ἐνδόντες, cf. Plut. Mor. 134e, 397c,
1000 e f.
f 22: Ἄνικιεῖς, Cobet.
- Pag. 616b 2. Quidni εἰπὼν τι pro εἰπεῖν, ὥσπερ — ἄσας Chrysiippi sunt.
- Pag. 617b 15: ἀγανακτεῖ dubitanter proponit Cobet, (cf. Wil.
Sappho u. S. p. 132).
d 2. Valckenaer et Cobet μετὰ Μαινάδων.
- Pag. 618c. Possis αὐλητικὴν, δὲ Λίβυς ἦν τῶν Ν. καὶ ἠύλησεν (κατ'
ante κατηγλ. delevit Cobet) τὰ μητρῶα πρώτος.
d 2. Malim: ἰμαῖος, <ῶδ> ἢ ἐπιμύλιος caetera ut Kaibel

voluit. Ut nunc se habet textus mendosus nisi mavis
 ἰμ. ἢ καὶ ἐπιμύλιος quod sine dubio peius.

Pag. 618e 19: ῥῥή. Sic iam Leopardi p. 157 (= 116 ed. Lamp.
 Grut.).

Pag. 619a 4: ἄλλαι, suspectum cum hic semper ἄλλη τις legatur
 quamvis etiam τῶν μισθωτῶν etc. complures ῥῥῆς fuisse
 consentaneum sit.

c 27. Locus nil nisi ἀποφάινειν (pro εἶναι) (cf. 620b) to-
 lerat, sed fortasse haec male excerpta sunt.

A: Ἰνοῦς.

e 15: γυνή — κουριδία. Versus poetae in mente habuisse
 videtur.

Pag. 620a 8. Cobet ut editor.

c 23. Cobet ut Kaibel.

d 4. Valckenaer ut Meineke.

f 22. Cobet ut Wilamowitz.

Pag. 621a 10: πολλὰ καὶ δευὰ legendum mihi videtur.

f 7. Cobet ut editor; ad ἐβελοντάς quod attinet cf.
Hesychium, quo loco respecto lacunam statuere non
 ausim.

Pag. 622b 24: χιτῶσι τε, AEB etc.

c 11: προκόμιον (cf. 523a) pro προσκόπιον, Valckenaer in
 schedis.

c 13. Scaliger in *notis in Varronem* p. 70 ante Cas.

f 14. *Scripsi νενωγάλισται*, Cobet.

Pag. 623a 7. In lacuna fortasse scribendum ἀλφίτοις.

c 24: πᾶν ἐμμελέστατα suspectum, Cobet.

c 19: ἀγαῖς, Valckenaer et Pierson, *Veris*. p. 251.

c 21: γ' ferri nequit. *Scribe: ὥστ' εἰ XXX εἶσθι*, Cobet.

e 18. Imperite admodum Kaibel putabat Εὔβουλος legi
 in E. Nihil certius quam Εὔπολις esse in E.

f 2. ἢ delendum, Cobet.

f 6. διαφόρους suspectum Cobeto.

Pag. 624b 25. Meursius de *Tibiis* cap. 23 ante Kaibelium ἢ
 delevit.

e 25. Cobet ut editor.

e 1: ἐν ἐρμείονι, sic A. Futilem notam Kaibelii abiice.

f 12. Valckenaer ut Toup.

- Pag. 625a 19. *Sunt verba Heraclidæ Pontici*, Valckenaer.
- Pag. 626c 21: ἐν ταῖς συνουσίαις τὰς διαγωγὰς οὐχ οὕτω ποιοῦνται διὰ τῶν etc., Cobet.
- Pag. 627c 4. Immo πολεμικῶν, Cobet.
- Pag. 628a 20: διθυράμβουσι *corruptum est et aliquid excidisse docent reliqua. Reliquias antiquae lectionis sic constituerim: διθυράμβους* XXX ἀλλ' ὅταν, Cobet.
b 27: ἔσσι, Cobet.
c 10: δ' ἔλεγον, Cobet.
- Pag. 629f 20. Cobet ut Bapp.
- Pag. 630b 22: σίκινης dicta ἀπὸ τοῦ σείεσθαι <καὶ κινεῖσθαι>, ni fallor; cf. *Hes.* s.v.
c 26: οἱ δὲ Κρήτες κυνηγετικοί, διὸ καὶ ποδώκεις. Fieri non potest quin versu poetae hoc confirmaverit Athenæus.
- Pag. 631a 10: ἐκμανθάνουσι, cf. *Luc., de Salt.* 25.
e 6. Cobet ut Kaibel.
- Pag. 632b 1. *B* ut Musurus.
c 11: ἠνωμένη. Valckenaer pio δεδομένη.
c 13. Supplendum fortasse Ὀρφέα ΑΑΜΑ Μουσικώτατον, ἄμα.
c 15: καλά. Nihil hic coniciendo proficias, sunt fortasse complures correctiones, e. gr. καλεῖ (id κηλεῖ) et κελάδει.
c 18. *B* ut Musurus.
- Pag. 633b 8. 9. *B* ut Casaubonus.
c 15. Valckenaer ut Kaibel.
c 16. Confero praeter *Diog. L. Pyth.* § 24, *Clem. Alex.* p. 195 P. initio: ὕμνοι δ' ἔστων τοῦ θεοῦ αἱ ᾠδαί.
- Pag. 634a 8. *B* ut editor (δέ).
e 24: συγκρίσεως, aequo iure conicias χρήσεως.
f 2: δεῖν, Cobet.
- Pag. 635c 8. *Intelligerem: ὅπως οὐπω πολυχόρδου τῆς μαγαδίδος οὔσης κατὰ Ἀνακρέοντα* etc.
- Pag. 636e 11. Valckenaer ut Coraes.
e 12: παρά non deleverim, verum πρῶτον ante παρά (quod Athenæo non indignum est) inseruerim.
- Pag. 637c 25. *E* ita: ὃ καὶ Φησὶ ὀλιγοχρόνιον σχεῖν τὴν ἀκμὴν διὰ τὸ κατὰ τὴν χειροθεσίαν ἐργῶδες καταλυθέν nihil amplius; omittit ergo ἧ — πολλούς. Quis hinc efficiat eum ἧ vel καὶ in

libro suo non repperisse? Praeterea propter ἡ δι' ἣν δὴ ποτ' non requiro ἡ.

Pag. 637f 8. *Scripti* Κερκύρα, Cobet.

Pag. 638b 25. Hemsterhusius ut Meineke.

e 8. Ut ludam:

τίς ἄρ' ἐρώντά μ' εἶδε πάποτ', ᾧ Γυνήσιππ' — — —
— — — — — τοῦτο δὲ πολλὴ χολή
οἴομαι ἴγῶ (vel γάρ) etc.

Pag. 639a 23. *B* ut Musurus.

e 14. *Deleverim* διότι et pro ἐμβάλλοι, ἐμβάλοι *rescripserim*, Cobet; cf. Charat. p. 218 in Mnemosyne, l.l.

Pag. 640a 7, 8. Servis ut παρρησία detur scribendum pro μετὰ:

καὶ μεταδόντας vel μεταδιδόντας.

a 10. *Immo* Πελώρια, Cobet.

c 15. *A*: περὶ τῶν ἐπιδορπισμάτων.

e 21. *A*: ἔφερε το. Lege ἔφερε τότε cf. Plato p. 114e 6:

ἐν τοῖς τότε ὄν et p. 115b 5: ἡ τότε οὔσα ὑφ' ἡλίῳ νῆσος.

E re erit totum locum Platonis relegere.

Pag. 641a 14. Leopardi XVI 3 ut Casaubonus.

d 19. *A*: θοίνην δέ.

d 21. *B* ut Musurus.

d 23: καί, καὶ τράπεζά γ', mihi in mentem venit.

e 2. *Fort.* δευτέρως τραπέζας μνημονεύει, Cobet.

e 9: τὰ addit etiam Cobet.

Pag. 642d 5. *B* ut Musurus.

d 9: ἦδομ' ᾧ θεοί || ὡς ----- lacuna potius statuenda.

e 20. *A*: μετὰ τὸ δεῖπνον.

f 7. Exempli gratia propono:

τραγῆματ' οἷστ' εἶτα πλ. etc.

δοτέον inde notum quod τραγῆματα erat scriptum.

e 11. *E* ut Meineke; vide fol. 375 verso vers 11 et 376r, μέσσην codicis *E*.

Pag. 643f 22. Duplex latet lectio

γελάσας,

scil.: καταπατησασης, id est: καταπατησάσης γελάσας δ

Σακρ. Quam recte Perizonius καταπατησάσης restituerit

docet Arr. *Er.* 4, 5, 33 (cf. Teletis R², LVII + nota)

sed γελάσας non minus esse necessarium persuadet Ælianus l.l. et ipsa indoles Socratis.

Pag. 645b 1: ἐπιχυτον (sic) *A*, cf. *Hesychius*.

d 20: ἐντίθενται, *A*.

Pag. 646b 4. Valckenaer ut Pearson.

Pag. 647d 18. *A*: ταβωνιανόν.

Pag. 648d 9. Lemma vel potius summarium cum ipsis verbis Athenæi confusum, e. gr.: ὅτι ἄνδρες ἔνδοξοι τὰ ψευδεπιχάρμεια πεποιήκασιν.

d 13: δ' εἰ τοῖς. Puncto indicavit latere vitium. In exemplari suo fortasse olim ἐν fuit in margine.

Pag. 649d 20. Ad errorem περσιον cf. notam editoris doctissimi *Diosc.* II p. 231, 11.

d 24: τοῦ κωνίου post μᾶλλον (vs. 25) ponendum cf. *Diosc.* 239, 8 βαρύσμα!

Pag. 651e 21. *B* ut Musurus.

Pag. 652c 7: ἀπαγορεύει flagitat μὴ ἀνεῖσθαι, collatò p. 687a 8, legerim ἐκόλυεν.

f 13. Recte Kaibel; cf. vers. Æschyli *Plut. Mor.* 109f. Animi causa confero *Themistii* p. 319 ed. Dindorf ubi vide notam Stephani.

Pag. 655b 15. *B* ut Eustathius.

Pag. 657a 24: δέλφακωδον, sic *A*. Proprium est huic animali epitheton: ἀπαλός.

b 11. *B* ut Casaubonus.

c 14. Quamvis charta sit laesa, facile conspicitur τοιούτοις non τοσοῦτοις in codice. Nec satis spatii litterae σ. Nam ubi est illa hasta litterae σ propria atque in hoc libro semper exarata? vide quod statim sequitur: ἐδέσμασι *e* 5. Non magni faciebant antiquissimi Græci artem Timothei. Hinc πάντες οἱ παρὰ Τιμοθέω αὐτοῖς ἐδόκουν χηνιάζειν. Ergo κακῶς ni fallor ante αὐλούντων supplendum.

Pag. 658c 17. Quis suppleverit primus ἤ non indicat editor, sed Hemsterhusius iam in schedis praefixit versui.

e 22. *B* ut Musurus.

Pag. 660c 25. Expectares: μέγιστον τότε τὸ τῆς μ.

Pag. 661d 11: εὐπρεπῆ, *A*.

d 14: Ἀπινῆς *quid sit nescio, fort. ἀγεννῆς*, Cobet. Valck.
οὐκ ἀπηνῆς coniecerat.

Pag. 662a 11: ἔλεγεν ὁ μὲν, Cobet.

12. Ante Iacobsium iam Grot., *Exc.* p. 813.

c 9. *Malim βιβλίον ἐν ταῖς χερσί*, Cobet.

— 10: Σιμωννακτίδης, Cobet.

Pag. 663c 10. *B* ut Musurus.

d 15: γλώτταις, *A*.

Pag. 665a 13: Εἴ μοι — οὐκ ἂν δυναίμην.

Initio versuum librarii saepe omittunt litterulam rubram vel extra lineam prominentem. Fortasse Athenæus scripsit

Κεῖ μοι etc.

c 3: πρὸ χειρὸς, πρὸ χειρῶν vel πρόχειρος dicebant Attici. Permulti sunt loci quos congesi qui mihi hoc probent; puto veram adhuc latere lectionem.

δ 1. Requiritur *νίπτρον*(-τρα) tum credo praepositiones sedem mutasse. Hunc igitur in modum versum constituerim *νίπτρ' εἰσχεῶν περιέρχομαι*, nam *εἰσέρχομαι* codicis *A*, tolerari nequit. Cf. *Ion. Eur.* 1174.

Pag. 666b 6. Fortasse *εὐρεσις* et *παιδιά* sedem permutarunt. Quo facto delenda supervacanea verba *ταύτην* — *Σικελῶν*.

Nunc venio ad locos e scholiis Aristophanis ab editore laudatos.

Ipsa Kaibel cum in *bibliotheca Marciana* praestantissimum codicem *V* Aristophanis ad manum haberet, turpiter neglexit; fidem eum habuisse editioni ridiculae Didotianae! *οἴνου παρόντος ὄξος ἡράσθη πιεῖν*. Subiiciam aliquot locos.

Pag. 666c 15: ἀπὸ τοῦ, codex *V*, falso editor: ἐκ τοῦ, *schol. Ar.*

d 1: ἐνέβαλλον *schol. Arist.*, Kaibel; at non *Venetus*.

d 3. ἐν ante *βάπτταις* omittit *Venetus*.

Pag. 667c 2: ἀπ sequitur compendium syllabae *αν* (vel *αγ*) tunc rasura *V* vel *VI* litterarum postremo τοῦ.

c 8: ἀγκυλητοὺς ἔλεγεν, codex *Venetus*.

d 15: εὖ ante *προεμένω* omissum est, rasura vero duarum litterarum ante τῷ.

e 4: ἐπίκειται ἐπ' αὐτῆ, sic *schol. Aristophanis* non ut editores.

Sed ad *Athenæum* redeo.

- Pag. 666d 10: ἀλλανεμος ἐστ'. Quid lateat haud facile dicas, ἀλλᾶς coniecit Kaibel, equidem confero glossam Hesychii ἀσκὸν λήψεται. Dixit fortasse ἀλλ' ἀσκός ἐστ' sc. τὸ νικητήριον.
f 4. Suppleo: ἐγὼ τίθημι.
- Pag. 667c 10: οὐ γὰρ, Valckenaer ut Meineke.
c 11. Valckenaer ut Porson.
- Pag. 668a 19. Valckenaer et Wyttenbach ut Iacobs.
- Pag. 670d 6. Intelligerem: τοῦ μὲν Ἐρωτος τὸν ἐρώμενον ἀγαλλμα, τοῦτου δὲ ναὸν ὑπολαμβάνοντες τὴν οἰκίαν, deletis στεφανοῦσι — πρόθυρα.
e 10: ΚΑΙΤΟΥΤΟΝ fortasse in ΔΙΑ ΤΟΥΤΩΝ.
- Pag. 671a 10: ἀρξεται. Requiritur sensus τοῦ sufficere. Inspice Flavii *Antiq.* vol. II, p. 186 12 ed. Niese, ut perspicias quomodo activae et passivae formae inter se mutantur. Propono igitur ὑπάρξει. ὑπο abiit in υ vocabuli συμπόσιον, quod ita erat scriptum συμπόσιῳ ὑπάρξει, nam ita indicabant υ.
Quo facto turbatum est etiam in ceteris. Putabant enim συμποσίου scriptum esse. Hinc rescripserunt τοῦ συμποσίου. Etiam longius aberravit aliud exemplar e quo profluxit E (C) ubi συμπληρωθέντος pro τοὺς συμπληρωθέντας correxerunt. Latebat tamen in τοὺς συμπληρωθέντας vera lectio. Nunc totam sententiam ut mihi constituenda videtur proponam:
ὁ οὖν ἐξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἕξ τοὺς συμπληρώσοντας τὸ συμπόσιον ὑπάρξει.
Principium turbarum ortum ab συμποσιῶ ὑπάρξει.
c 24. Cobet ut Hirschig, codex A: ἀντέστροφεν.
- Pag. 672a 5: Τεναρος inter ἐξηγητάς numeratur. Latetne nomen Διδύμου τοῦ ΧΑΛΚΕΝΤΕΡΟΤ? Leg. Δίδυμος δ' ὁ Χαλκέντερος.
b 18: τότε pro τε Valck., sed aequo iure possis ἄτε.
Potius statuendum excidisse versum.
- Pag. 673d 19—20. B ut Musurus.
- Pag. 676f 26: τ' ἔχοντες, Hemsterhuys pro τεμόντες.
- Pag. 681f 10: ἀνφικισμένοις. Legendum esse suspicor ἄνωθεν vel ἄπωθεν (ἄποθεν) ὤκισμένοις.

Pag. 682a 15. In mentem venit mihi *σταδίων* <μῆκος ἔχ>ουσαν.
 a 19. Omnem dubitationem ut eximam aperiam lectionem *Marciani χρυσειον*, sic sine accentu.
 c 7: *καίθειαι*. In *ίθειαι* latere mihi videtur glossa ad *ἄκρωτοι*, id est: *ἡδεΐαι*; cf. Kaibel ad p. 686e 15.
 f 8: *καλλιχρόου οἱ Ἄφροδίτη* proposuit Valckenaer.

Pag. 684a 22. Iam supra notavimus Kaibelium qui saepius omiserit indicare in codice versibus poetae lineolam vel potius diplen praefixam esse. Nunc vero magni res momenti hanc diplen p. 684a 22 huic soli versui non esse adscriptam.

Pag. 687c 2. Haesit olim Wyttenbach in *μετακαλεσαμένω* qui coniecturam proposuit quam silentio premissam. Fieri potest ut quae narrat Athenæus p. 543d ex alio scriptore hauserit. Qua in re si mecum feceris scribamus: *παρακαλεσαμένω* versu 2 et versu 4 *μετέγραψε*.

Pag. 688e 3. Structura turbata. Fortasse lemma in textum se insinuavit vel ipse Epitomator adscivit; totum locum ita olim lectum fuisse suspicor.

<i>Ἀπολλώνιος</i> — γράφει	<i>κατὰ τίνας τόπους</i>
<i>οὕτως</i> .	<i>μύρα κάλλιστα γίνεται</i>

Etiam verba Apollonii initio videntur esse mutila.

Pag. 689d 1: *τοῦτ' ἐκ*, sic *A*; cf. ad p. 77b 5.

Pag. 690a 9: *Πέρωνι* nomen latere ante Clinton vidit Canter, qui in margine adnotat: *fort. Πέρωνι*.

e 22. De hoc loco usque ad f 5 cf. Cobet, Log. Hermes, p. 470—471.

d 14: *ἐγχεασθαι* *A*. Nihil subscriptum est. Nam punctum quod sibi videre visus est editor, *ι* vocabuli *ἵνα* more solito superscriptum est, sic vers. 23 *ἴδω*.

Deinde quod gravius est, idque in Kaibelio est culpandum: editor numquam in talem errorem incidisset si animadvertisset saec. Xi vel XIIⁱ librarios semper fere, sed scribam *Marciani* nullo loco excepto, punctis si quid notare vellent superscribere sed nunquam subscribere sive punctum sive lineolam.

Pag. 691b 4: *μυρίσασα συγκατέκλεισεν*. Sic *A*.

Pag. 691f 14: εἰρήσθαι moleste abundat.

d 26. Lacunosa haec arbitror; fort. καίπερ παρ' αὐτοῖς scribendum, sed, cum saepissime Athenæi verba culpa Epitomatoris laborent, micamus in tenebris.

f 17: Φιλωνίδης, Valckenaer ut Reinesius.

Facile est supplere: <Φιλωνίδης> ὁ Μυρωνίδης <ἐπικαλούμενος>, sed quae addere vult Kaibel multo meliora sunt. Ferraro tamen apud Athenæum hic mos scribendi reperitur, apud Clementem vero Alexandrinum sexcenties. Unum tantum locum protraham, deinde scripturus pauca de loco *Plutarchi*.

Cl. Al. p. 10 P, μαντικῆς, μᾶλλον δὲ μανικῆς. Operae pretium est multos locos id genus componere. Insignis est locus Plut. *Mor.* 534c: παρ' ἐμοὶ ὧ μείρακιον ἀνδραγαθίας εἰσὶν οὐ πατραγαθίας τιμαί. E lusu verborum efficias excepto π ad aurem idem fere fuisse ἀνδραγαθία et πατραγαθία. Quodsi conferas Hom. *II.* Π. 867, cum nota Leeuwenii animadvertes veteres ν in ἀνδραγαθία, ἀνδρότης etc. vix in loquendo extulisse. Huc quadrat quod in libro egregio composuit et disseruit Kretschmer, *Die griechischen Vaseninschriften*, p. 161. *Die attischen Vasen bieten zahlreiche Fälle, in welchen Nasale und zwar labiale und gutturale wie dentale vor Konsonanz ausgefallen sind*; tunc legitur inter testimonia: Ἄ(ν)δρομάχη.

Pag. 693a 10: τύχᾶγαθῆ, sic B; cf. Dindorf.

b 18. Ita A ἐκποδῶν 20 ἐκποδῶν.

— 23: γάρ add. Cobet, *Brieven* p. 540 (cf. Porson *Tracts.* p. 248).

e 25. Valckenaer praeter Μιλησίοις etiam Ἑμεσηνοῖς proposuit; adversatur Wilamowitzio (qui idem invenerat) editor recentissimus fragmentorum *Philochori*.

f 9: καὶ τῶν delet Kaibel, sed non sufficit. Fortasse πάντων μάλιστα vel simile quid.

Pag. 694b 4. Cobet, *de arte*, p. 105 hoc loco usus est ut demonstraret Epitomen ex A descriptam esse sed e codicibus *Agathiae* p. 252 18 Nieb. haurire licet quae probent hisce documentis nihil profici.

c sqq. Conferat sedulus lector notas Kiddii ad Dawesii

Misc. Crit. p. 664, expellatque aliquoties nomina Her-
manni Bergkii apparatu Kaibelii.

Pag. 696a 4: ἀμπέλων, *A*.

— 8: πεπτηότες, *AE*.

b 14. Post Δημόφιλος excidisse mihi videtur ἘΛΟΙΔΟΡΕΙ,
cf. p. 343c (et pp. 279e et 354c ubi ἀνειδίξειν eodem
modo usurpatur).

Pag. 696c 3. Valckenaer (anno 1745) ut Brunck.

Pag. 697b 16: ἐκόσμησα, iam Wyttenbach.

f 5: λέγεται iam Wyttenbach!

— 6. Proprium est librario varias lectiones una cum vo-
cabulo cui sunt adscriptae in textu recipere ita tamen
ut omnia uno tenore scribantur. Hoc loco ita *A*, κατα-
σαιδεῖ id est κατὰ δεῖ.

Pag. 698e 4. Stephanus ut Casaubonus.

— 6. ἀχαί|ϊάδων *A* in transitu versus; cum charta codi-
cis plicata esset, non animadvertit editor.

Pag. 699c 11. *B* ut Musurus

f 4 + 5. Cobet ut Kaibel.

12. Cobet: σκότος γίγνεται: σκότος *clare legitur*.

15. Ita ordinandi sunt versus me iudice:

ὄστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνούχου τὸν λύχνον

— — — — — ὑπὸ μάλης

μικροῦ καταναύσας ἔλαθ' ἑαυτὸν — —

τῆ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

Pag. 700a 10: Δακτύλων, Vollgraff v. cl. in epistula iam saepius
laudata.

Pag. 701b 17. Hemsterh. apud Ruhnck. *Tim.* 61a iam recte ante
Schweighæuser.

EXCURSUS I

Cleomedis et Gemini loci quidam e codice Laurentiano emendantur

Ne minimam quidem rem in recensendis auctoribus Græcis esse negligendam ope scholiorum *Gregorio Nazianzeno* adscriptorum patefaciam. Edidit olim Ziegler *Cleomedem* usus duobus libris manuscriptis, abiectis omnibus aliis subsidiis. Quod quanto damno fecerit nunc aperiam: simul animadvertet otiosus lector quantopere grassatus sit in scholiis edendis Piccolomini. Nam ut textus Athenæi haud semel e scholiis *Aristophanis* emendari potest, ita scholia ad patris docti verba illustranda addita Cleomedi aliisque auctoribus qui eadem de re egerunt proderunt recte adhibita atque edita. Scholia *Aristophanis*, praesertim quae codice *Marciano* continentur sunt edita ita, ut nonnisi perpaucis locis securus sis de textu tradito. Exempla dedi aliquot ad *Athen.* p. 665c sqq., plura afferre poteram sed hoc nunc non ago.

Sexaginta fere sunt anni ex quo Piccolomini scholia in *Gregorium Nazianzenum* edidit atque notis illustravit. Cum vero hic libellus ¹⁾ editores *Cleomedis* atque *Gemini* latuerit, proferre iuvat pauca quaedam unde aliquid emolumenti ad textum horum auctorum redundare possit. Quo vero melius constaret de lectionibus in codice antiquissimo servatis, contuli quam diligentissime margines libri manuscripti saeculi Xⁱ cum editione Piccolomini. Est enim operae pretium colligere quae commentatores ad opera patrum explicanda undique congesserunt. Doctissima scholia atque quantivis pretii aestimanda publici iuris fecit Pasquali V. cl. e codicibus *Basilii*, optimae notae sunt permulta quae codices *Dionysii Areopagitae* continent, nec non ea specima quae nunc industria atque doctrina Cumontii Bolliique unicuique patent ²⁾.

1) Estratti inediti dai Codici Greci. Pisa 1879. Aegre inter Hyperidis fragmenta quaesiveris quae legere est in scholio ubi una cum doctrina Phrynichi sunt servata: neque negligenda quae ex Harpocrate, Suida, aliis afferuntur.

2) Cf. sch. ad Ep. VII^{am} Dion. Areop. qui laudatur a Ioh. Philopono de op. m. p. 101. ed. Teubn. et Catal. codd. Astr. Vol. V. p. 119 et 132. E. scholiis non

Ad orat. 38. 27 no. 197 Piccol. scholium adscriptum est quod e codice hunc in modum est legendum: πλάτος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ἐπὶ τὰ μεσηβρινὰ διήκον. καὶ οἱ μὲν αὐτὴν πλατεῖαν καὶ ἐπίπεδον. οἱ δὲ σφαιροειδῆ, οἱ δὲ βαθεῖαν καὶ κοίλην ἢ κυβοειδῆ καὶ τετραγώνον ἢ πυραμοειδῆ πλὴν τῶν λοιπῶν μεθόδοις ἀνημμένων¹⁾ ἐπισημονικοῖς σχημάτων σφαιρικῆν ἔδειξαν αὐτήν.

Paulo infra (cf. p. 94. 5 ed. Cleomedis a Ziehlero curatae) doleo Piccolominium τῆς στροφῆς dedisse, nam codex τῇ στροφῇ habet. hinc argumentum ad stabiliendam lectionem codicis *M* erunt fortasse qui petant. Confudit enim librarius accentum cum lineola τῇ στροφῇ bis superscripta *ν* indicante: perinde est igitur ac si legas in *M* ἐπὶ τῇ στροφῇ vel ἐπὶ τὴν στροφῆν. Ambae lectiones explicationi veteris scripturae debentur.

Quae apud *Cleomedem* p. 94. 10 sqq. leguntur ita exhibet *codex Laurentianus*: ὁ ἐστὶ τεσσαρακοστὸν ὄγδοον τοῦ διὰ ῥόδου καὶ Ἀλεξανδρείας μεσημβρινοῦ, conferas quaeso lectionem in codice *N* atque multis libris „deterioribus” traditam.

Quamquam minime is sum qui Polemoni, homini perquam docto atque scriptis variis multas res antiquitatis optime interpretato quicquam derogare velim, a me tamen impetrare non possum ditare virum iam sat locupletem fragmento quod editor compendio in errorem ductus ei tribuere voluit. En tibi lectionem codicis:

Ἐρατοσθένης — τὸν σύμπαντα συλλογίζεται κύκλον κτλ. Opinioni-
bus horum virorum accedit notitia petita e *Prolegomenis Ptolemaei* I. X p. 26—27 ed. Müller. Nomen Ptolemaei ita in I. msto. est exaratum: πολεμ addito *ο* supra *μ*. Reliqua e codice ita legas: ἔγγιστα τῆς μοίρας ἐχούσης στάδια Φ' τῆς δὲ ὅλης περιμέτρου μυριάδας ιη', τὸ δὲ στάδιον πηχέων υ'. Opus Ptolemaeanum vix suspiceris a Cleomede adhibitum esse; cum vero Letronne copiose atque haud paucis plaudentibus de hac re disputaverit (cf. s. v. Kleomedes p. 681 *Pauly-W.*) in scholium digitum intendere forte e re erit.

Quae leguntur in cod. fol. 190^v comparanda sunt cum *Cleomede* p. 30, 226; *Gem.* 12, 9 ed. Teubn.; Maass, *Comm. in Aratum* pag. 44.

Et scholium et auctores laudati e codice emendari possunt. omnia evulgavit Piccolom. fol. 191 r. sch. longum omisit quod comparandum cum Cleom. p. 50. *Gem.* p. 80.

1) Quantocius e Strabone (126 Cas. initio) corrige ἀνημμένων.

Nulla lacuna erat statuenda cum editore ante τὴν δὲ τοιαύτην περίοδον μέγαν καλεῖσθαι ἐνιαυτόν ¹⁾ ut patet ex opere Maassii (p. 44, 18). Quod paullo supra legitur: ἀπὸ δὲ ζώδιου ἐπὶ τὸ αὐτὸ ζώδιον ἀποκαθιστάμενος κτλ. sine dubio falsum est atque culpandus librarius. Quid sit verum, pellucet e *Gem.* p. 12, 11. Ipsa verba praestare non possum sed sensum hunc fuisse e coniunctis locis Gemini commentariique Maassi est clarum: οὗτος τὸν μὲν ζωδιακὸν κύκλον ἐν ἔτεσι λ' ἐγγύς διαπορεύεται (hactenus scholium: quae sequuntur sunt verba quorum lacinae tantum, sed sat bene declarantes quae fuerit sententia, supersunt in margine *libri Laurentiani*). τὸ δὲ ἐν ζώδιον ἐν ιβ' ἔτεσι καὶ ἕξ μηνῶν (rursus incipit scholium) ἀπὸ δὲ γε σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἐν ἔτεσι χλε' τὴν δὲ κτλ. (cf. adnotationem Maassii ad vs. 17). Nihil aliud ad sensum quod attinet olim apud scholiastam lectum fuisse docent frustula quae nunc verbis Gemini utcunque explicare conati sumus. Antiqua sane et solida doctrina ut patet e testibus allegatis. Cum vero quae nostro in scholio leguntur necessaria sint bonaeque notae, fieri non potest quin pauca quaedam desint textui Maassiano, praesertim cum duo haec documenta inter se sint coniunctissima.

Quodsi Maass verba scholiastae nostri cognita habuisset, commentarium suum redintegrasset sine dubio.

In iis quae sequuntur apud Piccolominium sunt quae manum emendatricem exspectent. E libro mscto omnia hunc in modum exhibeo: ἀπὸ δὲ σημείου εἰς τὸ αὐτὸ γινόμενον (leg.-ος) σημεῖον ἐν μυριάσι Φα καὶ ἐπέκεινα. In his Φα non est Φασίν sed signum numeri, quod vel sine commentario quivis intelligit; ad καὶ ἐπέκεινα quod spectat, id quidem posuit e more epitomatorum scholiastarumque pro καὶ ἔτεσι χκ'. Post enim tot μυριάδας pauci illi anni negligendi ei videbantur ideoque καὶ ἐπέκεινα id est „et paullulum quod excedit” festinanter addidit. Statim sequitur μεθ' (id est μεθ' ον, lineola addita ον significat) καὶ ὁ Πυρρόεις, sic recte codex ut patet etiam e *Gem.* p. 12. 15 ὑπὸ δὲ τοῦτον τέτακται. In nostro scholio vera scriptura Πυρρόεις habetur nolentibus libris Gemini. Optime perspexerat Manitius pag. 12. 23 Στίλβων esse supplendum. At iam offert testis antiquissimus: κατωτέρω δὲ στίλβων ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ ὁμοίως. Hinc etiam confirmatur correctio apud Maass. p. 44. 27 ὁ τοῦ Ἑρμοῦ. Idem commentarius postea ὁ δὲ τοῦ Ἄρεος

1) Male interpolator codicis C et Val. 996 in *Diodoro* Lib. II. 47, 6 μέγαν invexit.

(noster liber Ἀρεως ut V apud Maass.) περιέρχεται ἀπὸ ζωιδίου ἐπὶ ζωιδιον δι' ἐτῶν δύο καὶ πέντε μηνῶν. Haec ultima tria vocabula supplenda esse de coniectura statuit Maass ad mentem alioquin Cleomedis. Iam succurrit *cod. Laurentianus* ἐν δυσὶν ἔτεσι καὶ μηνὶ ἕξ. cf. insuper Geminum l.l.

Rursus scholiastae verba supplentur e *Gemino* in hunc modum: ἡ σελήνη φέρεται ἐν ζ' καὶ κ' (sic fortasse negligenter scholiasta) ἡμέραις τὸν ζωδιακὸν <κύκλον> διαθέουσα <τὸ δὲ ζωιδιον ἐν ἡμέραις> δυεὶ (sic *cod.* id est *δυσὶ*: ΔΤΕΙ et ΛΤCI sunt confusa) καὶ τετάρτῳ μέρει <τῆς μιᾶς ἡμέρας> ὡς ἔγγιστα. Manifesta res est haec negligentia excidisse, non de industria esse ommissa. Redit excerptor ad *Cleomedem* (p. 226) deque *Herme* haec docet: Ἐρμῆς μὲν δι' ἡμέρας ρις' μέσος τούτου γενόμενος. qui mutaverit τούτου in τούτων habebit *codicem Florentinum* adstipulantem *libro Mediceo* apud *Cleomedem* p. 226. 20 μέσος τούτων (γενομένων librario omnia adaptanti ultimo vocabulo est tribuendum). Notanda vero est res *codicem Vaticanum* 121 locum *Cleomedis* ita praebere: ρις' μέσος τούτου γενόμενος, καὶ ante μέσος excidit utpote compendium huius voculae litterae „sti” simillimum est.

Male factum *Zieglerum* nonnisi tres *codices* ad textum *Cleomedis* constituendum adhibuisse, quod mihi qui omnes libros huius scriptoris in Italiae bibliothecis servatos contulerim compertum est.

Obiter e *codice* vera lectio reducenda in hisce: τὸν δ' ἐνιαυτὸν τνδ'. confirmatur a *Gem.* p. 100, vs. 23. Cum e *codice* tum e *Gemino* 102, 1 ἔχει τὴν περιδρομὴν (vers. 38 ap. *Picc.*) reddendum est excerptori. Apud *Geminum* olim restituit *Halma*: διὰ τῶν ιβ' ζωιδίων. non recepit correctionem *Manitius*, futurus editor adsciscet fortasse inductus auctoritate *cod. Laurentiani* qui haec habet: ὁ δὲ τοῦ ἡλίου ἐνιαυτὸς διὰ τῶν ιβ' ζωιδίων ἔχει τὴν περιδρομὴν. *Gem.* 102, 5 οὖν posuit *Manutius* post ἐπεὶ: *cod. Flor.* οὔτε ὁ τῆς σελήνης μὴν οὔτε ὁ τοῦ ἡλίου ἐνιαυτὸς ἐξ ὅλων μηνῶν ἢ ἐξ ὅλων ἡμερῶν συνέστηκεν. ζητούμενου οὖν τοῦ περιοδικοῦ χρόνου κτλ. De interpunctione et ceteris minutis quae huc faciunt vide *Manutium*.

Allegavi hic illic commentarios in *Aratum* editos a *Maassio* non ea cura qua sunt digni. E scholiis *Marciauis* quae descripsit *Maass* pauca tantum proferam, nec non ex iis quae e *codice Vaticano* publici iuris fecit. P. 335, 7 Μ αἰτίαν pro οὐσίαν.

338, 27 τε non om. M. 340, 24 εἶναι non om. compendiose est scriptum, ibid. vs. 25 ἀνατολικοῦ τῆς γῆς ἐν κτλ. Praetermitto multa sed in sola pagina 343 haec sunt notanda: vs. 6 = A vs. 13 δὲ habet. 18 ὅπου δὲ ut A. 19 post τὸ σύμπαν interpunctio est. 24 γὰρ καὶ ἄμαξαι. 26 sic M ἥτις ἦν Καλλιστοῦς ὅτι. Ne Aldinae quidem lectiones bene attulit, e. g. 344, 8 ὁ μὲν οὖν Ἄρκτος. Ecce tibi pauca alia specimina: P. 29, 21. δεξιᾷ γνώμη, pag. 30, 15 εὐρῆσθαι, pag. 31, 22 ἐν ἀλλήλοισι, ib. vs. 31 οὕτω λέγοντος om V. P. 33, 26 ἐὰν δὲ. In compendiis explicandis saepe est lapsus: P. 28, 1 V. clare τὰ ἀφανῆ. P. 344, 6 δὲ, non γὰρ M habet. 349, 11 ἀντὶ τοῦ πτώσεως clara est scriptura si qua alibi pag. 350, 4 idem compendium recte interpretatus est. Sed iam satis exemplorum.

Haec habebam quae e codice omnibus quotquot innotuere libris antiquiore proferrem. Agere de *codice Marciano* classis XI, 30 (974—976) admodum recenti atque gemello *libri Ambrosiani* qui fuit olim Pinellii, post ea quae in praefatione *Gemini* sui exposuit Manutius prorsus est inutile. Liberalitate praefecti bibliothecae Marcianae copia mihi est facta codicum laciniarum, sed operam et oleum perdidit.

EXCURSUS II

Ad Geoponicorum scripta

Geoponica edidit olim Beckhius usus imprimis *F* et *M*: desultorie laudat codices recentiores *H*, alios. Tractavit aliqua ex parte Pasquali *Nachrichten Göttingen* 1910 p. 213 sq. denuo quaestionem satis difficilem. Agam hic primum de codicibus recentioribus, deinde veniam rogo ut mihi liceat libere dicere quid sentiam de opinione Pasqualii, postremo de lemmatis adiiciam unde fortasse lux affulgeat rei obscurae. Liber *H* cum propter aetatem vix dignus videretur qui cum *F M* compararetur, minoris auctoritatis habitus est ab editore, silentio pressus ab aliis. Liquido tamen constat *H* apographon esse *codicis Vaticani 215 saeculi XI*¹⁾. Errores, qui nasci poterant e scriptura *Vaticani*, commisit librarius *Harleiani* omnes, fideliter transcripsit lemmata et summaria, multa quae obscura sunt in adnotatione Beckhii lucem accipiunt e *Vaticano*, origines errorum aperiuntur ita, statim ut collatio omnem dubitationem eximat de fonte codicis *H*. Perpauci libri manuscripti tam clare monstrant quo e fonte manaverint; si quis ergo huius rei quaerat exemplum et documentum, a *Vaticano* et *Harleiano* incipiat! Apponere quae probent hanc sententiam longum; qui post me aggredietur collationem ne punctum quidem temporis dubitabit. Antiquissimi igitur nobis praesto sunt libri duo: scilicet *F* et *Vaticanus*, duobus saeculis recentior est *M*, haud spernendae auctoritatis. Sine dubio èt *F M* èt *V* passi sunt manum emendatricem Byzantini cuiusdam, sed non minus certum est tres hosce codices apographa esse collectionum operum Geoponicorum a viris doctissimis compositorum. Interpolationes sane deprehendas sed raro; tota res ut paucis absolvam optime conferri potest cum quaestione illa de historia textus Hippiatricorum.

Scrripsit olim Oder de Cassiano Basso, cui contradixit Pasquali.

1) Quod dicunt codicem esse ἀκέφαλον, id significat deesse quae plura leguntur in *F*.

Protulit vir doctus Florentinus, quae hic apponam. P. 213 *F* stellt eine Vorrede an Konstantin voran, die in *M* fehlt. Hoc videtur Pasqualio argumentum quo fretus contendat: p. 214. *M* ist ein Exemplar der vorkonstantinischen, *F* der konstantinischen Auflage. Cum vero reputaveris *F* et *Vaticanum* ita inter se concordare ut vix ovum ovo similis sit, deesse vero in *Vaticano* ut in *M* praefationem illam, fieri potest, ut argumentum Pasqualii non magni ponderis tibi videatur.

Pag. 213. Die Proömien dreier Bücher in *M* enthalten eine Anrede an Bassus der einmal als Sohn des Anredenden bezeichnet wird; diese fehlen in *F*. Omnia proœmia bene inter se collata mihi persuadent ad unum omnia eodem modo esse confecta, neque video cur ter tantum sit servatum nomen Cassii cum pateat etiam reliquis in proœmiis idem lectum fuisse. Delevit *F* ubique quod partim tantum fecit *M*. Ipsa lemmata saepe falsum nomen prae se ferunt. Quod ante tempora Byzantina, certe ante Constantium esse factum, non credo ob argumenta Pasqualii, sed cum demonstrari possit tales errores vel etiam furta antiquis temporibus esse commissa, nihil opus culpam imputare Byzantinis. Athenæus vel potius auctor unde sua excerpta habet p. 82e et 77a e *Theophrasto* affert quae nunc frustra quaeras in editionibus¹⁾. Neque solum *Theophrasto* hoc accidit, sed etiam aliis auctoribus. Atque ipsa natura collectionum, quales confecerunt Athenæus, Plinius, Ælianus, Dioscorides, fert ut lemmata commutentur, falso adscribantur. Praesto sunt et alia exempla, sed duo loci quos attuli sufficiunt. Idem factum esse in collectione Geoponicorum quid mirum? Iterum Byzantinos contra crimen defensos *καλπερ έώμεν* potiusque indagemus quo modo officio suo functi sint conditores epitomarum, grammatici ante saeculum VI^{um}. Partem igitur lemmatum in Geoponicorum collectione iam antiquitus esse depravatam fretus argumentis supra allatis confidenter affirmo.

1) Cf. p. 651b cum nota Kaibelii.

EXCURSUS III

Nicephorae Basilacae fragmentum ineditum

Epitomatores qua fuerint doctrina, cum iam supra investigare conati simus, non abs re erit addere quae toti huic rei lucem affundant. Vixit Epitomator *Athenæi*, ut iam multi ante me statuerunt saeculo X^o vel XI°. Et profecto qui bene comparaverit locutiones Epitomatori proprias (quales sunt παρακατιών cf. p. 783a libri XIⁱ) cum Eustathianis vel cum iis quae exstant in Epitome *Flavii Josephi*, facere non potest, quin adstipuletur Kaibelio, aliis, qui hac de re breviter egerunt. Non desunt tamen inter scripta rhetorica insignia documenta doctrinae qua pollebant viri docti Byzantini. Relege mihi declamationes, quas composuit Nicephoras Basilacas, alii, quorum scripta futilia, ridicule mutilata in lucem emisit Walz.

Quaeri potest, exempli gratia, in *Athenæo*, ubi p. 477a λαός pro λεώς legitur, utrum haec lectio in codice, quem ante oculos habuit Epitomator fuerit lecta an de suo introduxerit. Sed apposite laudare possis Agathiae ed. Niebuhr p. 65. 22 qui nulla de causa κέρδους ἕκαστι tragice (cf. Arist. *Pax* 699) orationi pedestri inseruit. Quod quam absonum sit videbit, qui totum locum examinaverit. Epitomatores igitur, cui talia non minus trita essent quam Agathiae aliisque scriptoribus Byzantinis, λαός de suo poetice dedisse, quis mirabitur? Est et alia res digna, quae notetur. Ferraro lectiones antiquae pugnant contra metrum, Byzantini vero quae excogitarunt saepissime leges metricas violant. Iam supra satis exemplorum attuli. Ac revera quam graviter pugnet λαός contra metrum nihil opus demonstrare.

Operae igitur pretium describere paginam e *codice Vaticano* 1409 saec. XIIIⁱ. mutilam atque pessime habitam unde insuper illustretur genus scribendi horum sciorum. De industria nihil mutavi vel delevi, quamquam, ut hoc sumam, πόλεμον in hisce: καὶ

τούτον ἐρωτικὸν νενίκημαι πόλεμον supervacaneum esse patet. Mai, qui codicem oculis perlustravit, non animadvertit paginam esse ineditam. Ordo in libro hic est fol. 278 No. 23, 22 fragmentum ineditum 19, 21, 20 etc.

ἑλένης θυμὸν τροπούμενον καὶ θρασύτητα, ὃ στέρνον ἑλένης ἴμερον στάζον καὶ χάριτας, ὃ στέρνον ἐμόν, στέρνον ὄντως καὶ ἀνδρὸς, τὰ ἐς ἀντιπαράταξιν ἀνδρικήν, τὰ δ' ἐς γυναικὸς κάλλος, καὶ στέρνον ἐκβηλυνόμενον. ἀνδρῶν πολλάκις στέρνα κητεδοράτιστα, καὶ νῦν ἑλένης κερράτημαι, ἡρωικὸν νενίκηκα πόλεμον καὶ τούτον ἐρωτικὸν νενίκημαι πόλεμον. ὡς ἄρα βιαιότατον ἔρωσ καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ἢ μᾶλλον ἔρωσ οὐδέν, οὐ δόλοισ βιάζεται, εἰ μὴ καθυπιρετεῖται κάλλει καὶ χάριτι. κἄν ἔχη Φλόγα καὶ ὄλην ἐρωτικὴν ἀνάπτυ πυράν, ὕλην ἔχει τὸ κάλλος καὶ τούτῳ τὸ πῦρ ἐξάπτει καὶ ὄλην ἀνάπτει τὴν κάμινον. κἄν τεινὴ τόξον καὶ βάλλη κατὰ ψυχῆς, κάλλος ἔχει νεῦρον καὶ τούτῳ χαλκεύει τὸν σίδηρον καὶ καταστομοῦται τὸν διστόν· εἰ μὴ κάλλος, οὐδὲ πτερύσσεται, εἰ δ' οὖν, πτερώσεται μὲν, ἀλλὰ κατὰ κατ-οικίδιον ὄρνιθα. κἄν μεταμείβῃ καὶ Φύσεις αὐτάς, ὡς ἐν ἄκμοι τῷ κάλλει τὰς Φύσεις μεταχαλκεύεται. οὕτω τὰ πρὸς ἰσχὺν ἀπροσμάχητον ἔρωσ, ἂν κάλλος ἔχη παρυφιστάμενον· ἔρωσ καὶ κάλλος ἢ μᾶλλον ἔρωσ ἐν κάλλει παρθενικῷ, χρυσὸν ἐξ οὐράνου μεταλεύει¹⁾ καὶ ὑετίζει τοῦτον ἐπὶ τοῦ κάλλους τὴν ἄρουραν. κάλλει πολλάκις ἔρωσ ἐπεπτερεύξατο καὶ οὕτω πτηνῶς ὑψιπετήσας αὐτὸν ἀπέβη τὸν οὐρανὸν καὶ ὡσπερ αὐτοματίσας παράδεισον καὶ παρὰ Φύσιν γαιώσας τὸν ὄλυμπον, ἀγλαδοκαρπὸν τινα μηλέων κήπον καθ' Ὁμηρον καὶ τοῖς καρποῖς αὐτὴν περιβρίθει καὶ πεπαίνει τὸ μῆλον καὶ ὅλοις ἐρωτικοῖς τυφῶσι ἐντιναξάμενος, ἐξ αὐτῶν οὐρανίων ἀντύγων ἀποσφαιρίζει τοῦτο καὶ βάλλει κατὰ σκοπὸν καὶ τὸ ὄλον εἰπεῖν αὐτὸν ὄλυμπιον διαμεταπλάττει πρὸς μῆλον καὶ κατὰγει πρὸς γῆν. κάλλος χαλκεύει πέλεκυν ἔρωτι καὶ νῦν μὲν ἀνατέμνει μηρόν, καὶ παῖδα γενεᾷ καινῶς ἐγκυμονούμενον τῷ μηρῷ, νῦν δὲ δρυτομεῖ τὰ πολλὰ καὶ νῆα ποιεῖ καὶ ναυστολεῖ καὶ καθ' ἑλλάδα στρατεύει καὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν καταληίζεται καὶ Φιλίαν καθυποκρίνεται καὶ μου καθυποκλέπτει τὰ Φίλτατα. Ξενίφ Δι τὴν ἐμὴν οἰκίαν περινοστεῖ καὶ τὴν ἑλένην ἀφαιρεῖται καὶ ξενεῖ με τῆς γυναικός. ὃ κάλλος καὶ δρυτομοῦν καὶ ναυστολοῦν καὶ πολιορκοῦν καὶ Ξένιον Δία μεταμειβὸν πρὸς δόλιον. ὃ κάλλος οὕτω μεταπλάττον καὶ Φύσεις αὐτάς καὶ τερατουργοῦν τὰ παράδοξα. ὃ κάλλος διακοσμούμενον ἔρωτι

1) μεταλεύει mutare non ausim. Credebant fortasse Byzantini μεταλεύειν probam esse formam idemque valere atque μετεῖναι. Ceterum locus documento est quam corrupti essent libri Byzantinorum.

ἢ μάλλον ἔρωσ κάλλει καθοπλιζόμενον καὶ οὕτω περιβεβλημένον τὴν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ὡς Φλογὸς ὑπέκκαυμα κάλλος ἐρωτικῆς. ὡς Φλόξ ἀκάματος ἰσχὺς ἔρωτος ὕλην ἔχουσα τὸ κάλλος ἀδάπανον. ὡς νευρά τόξου κάλλος ἐρωτικῶν. ὡς τόξον ἔρωτος κάλλει νευρούμενον. ὡς κάλλος πτερὸν ἐπιτάχυνον ἐρωτικόν. ὡς πτερὸν ἔρωτος ἀνεμούμενον κάλλει καὶ πτερυσοόμενον. ὡς κάλλος ἐλευθερίας πολέμιον. ὡς κάλλος, νῦν μὲν καταδουλούμενον τὰς ψυχὰς, νῦν δὲ τὸ ἐλευθέριον χαριζόμενον, ἔρωσ καὶ κάλλος δύο ταῦτα δεινὰ βιαιότατα ἢ μάλλον ἔρωσ ἐν κάλλει καὶ κάλλος ἐν ἔρωτι, ψυχὴν ἀρπάζει. δουλαγωγεῖ καρδίαν καὶ ὅλην μεταπλάττει τὴν αἴσθησιν.

ταῦτα δὴ, ταῦτα τῆς ἐλλάδος κατέδραμε καὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν ἐπολιόρησε, ταῦτα με τὸν ἦρωα τὸν εὐτυχῆ τὸν μενέλαον ἐξ ἐλλάδος δυστυχῶς εἰς Τροίαν μετὰγει [με] καὶ ταύτης αὐτῆς πατρίδος μεταναστεύει με καὶ πολιορκεῖ με, τὰ κυριώτατα ἀφῆρημαι τὴν γυναῖκα καὶ τὸ ζῆν αὐτὸ συναφῆρημαι, ἀπολώλεκα τὴν ἐλένην καὶ ὅλην αὐτὴν καρδίαν συναπολώλεκα, οὐκ εἶχον ὄραῖν τὴν ἐλένην καὶ τὴν οἰκίαν οὐκ ἤθελον, ἔφυγον τὴν πατρίδα, ὅτι μοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐλένη προπέφευγεν. εἶχεν ἐλένην ἢ Τροία καὶ μοι τιμιωτέρα τῆς ἐλλάδος ἐκρίνετο. ἔρωσ κρατούντων πολλάκις ἐκράτησε καὶ κάλλος αὐτοὺς τυράννοισ ἐδουλαγωγῆσεν, ἀλλὰ καὶ τυραννῶν ἐφιλήθη, καὶ ἀδικῶν τὸν ἀδικούμενον ὤκειώσατο καὶ κυριώτατα βάλλει καὶ ὅλον ἴμερον ἐντίθησι τῇ βολῇ. πλήττει καὶ ἡδονὴν ἐνστάζει τῷ πλήγματι. ἡδύνει βάλλων καὶ ἡδύνων πολλάκις ἐπληξε καιριώτατα. Φιλεῖ καὶ θανατοῖ τὸ φιλούμενον. θανάσιμον ἐντίθησι κεντρὸν, καὶ ὑποστάζει τὴν ἡδονὴν. ὡς κενοῦ τούτου κράτους, ὡς τυραννίδος ὑπερφυοῦς, ὡς οἶον ἔρωσ τεράστιον, ὡς οἶον κάλλος καὶ ζώσιμον καὶ θανάσιμον κἄν καὶ θυμὸν ὀτρύνῃ πολλάκις ἐρωτικὸν κάλλος τὸν θυμὸν ὑπεκκῆαι, καὶ πρηστήριον ὕλην ἔχει τοῦ θυμοῦ τὸ ζηλότυπον. τούτῳ δὴ τούτῳ καὶ αὐτὸς τὴν σπάθην ἀντέτεινα, ἡρωικόν τι λῆμα συναγαγών, ὡς ὅλος ἀνὴρ, ἀλλ' εἶδον, ἀλλ' ἠττήθην εὐθύς καὶ ἄρεος πολεμοκλόνου καὶ θυμοῦ καὶ θρασύτητος μόνον ἠλλαξάμην τὸ Φίλιον. κάλλος ἤμβλυσε σπάθην καὶ στέρνον ἐλένης. στέρνον πάντως αὐτῆς θυμὸν ἀμείβον πρὸς ἴμερον, ὡς οἶον τοῦτο στέρνον ἀντιπαρατασσόμενον τῷ θυμῷ. ὡς οἶον τοῦτο στέρνον ὅλον θυμὸν ἀμβλυνον καὶ ὅλην μεταπλάττον θρασύτητα, ὡς οἶον τοῦτο στέρνον μικρὸν τοῦ πέπλου προέκυψε καὶ περὶ τὴν ἐμὴν καρδίαν ὅλον παρέκυψε καὶ με τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον πρὸς ἄλλο σχῆμα μετέπλασεν, ἴμερον ἐνστάξαν ἐγκάρδιον. ὡς κάλλος ὀτρύνον καὶ πρὸς θυμὸν καὶ πρὸς ἔρωτα, ὡς κάλλος ἀλγύνον καὶ τὴν ἡδονὴν χαριζόμενον. τοῦτο δὴ τοῦτο κάλλος ἐχαρίσατό μοι τὸν γάμον καὶ ὅλον τὸν εὐτυχῆ καὶ μακάριον καὶ τοῦτο κάλλος τοῦ γάμου παντελῶς ἀπεστέρησε. μακάριος ἐγὼ τῷ κάλλει τῆς γυναικὸς καὶ ἄθλιος τῷ κάλλει τῆς γυναικὸς.

ζηλωτὸς τὰ ἐς γάμον καὶ τὰ ἐς γάμον μεμίσημαι, τὸ δυστυχῆς ἐκείθεν
 ἔχων ὄθεν εὐτύχησα, ὄλβιος ἐγὼ καὶ ζηλωτὸς καὶ μακάριος καὶ πάσι
 γλώσση σκωπτόμενος ὡς τῆς ἑλένης ἀνὴρ, ταῦτα μοι τὸ Φάσγαλον ἔθηξε,
 ταῦτα κατ' αὐτῆς ἑλένης ἐπώτρυνεν. ἠδεῖαν ἄρα τὸ στέρνον εἶχεν ἀσπίδα
 καὶ θώρακα καὶ τὸν τῆς ἀφροδίτης κροτὸν περιστέριον, ἐρρέτω τοίνυν
 τὸ ξίφος ὅτι μοι κέντρον ἐξ Ἑλένης ἐστὶ περικάρδιον, τάχα ἂν καὶ
 γυναικοφονίας ἐκρίβην, εἰ μὴ τὸ στέρνον εἶδον καὶ τούτῳ νενίκημαι. τοῦτο
 δὲ τὸ στέρνον ἀπαλλάττει με τοῦ ἐγκλήματος. σωτῆρ μοι τοῦτο τὸ στέρ-
 νον ἐγὼ δ' οὐκ ἀχάριστος ἀλλὰ περιπτύσσομαι τὸν σωτῆρα μου, κατα-
 φιλήσω τοῦτον ἐρωτικῶς καὶ θύσω σῶστρα καρδίαν αὐτῆν καὶ ὄλον τὸ
 ζῶσιμον.

THESES

1. Apollodori versus ap. Don. Ter. Hec. III. 3. 20 ita legendi:
*οὕτως ἕκαστος ΔΗΤΑ ΔΙΑ τὰ πράγματα
σεμνὸς τις ἡμῶν καὶ ταπεινὸς γίγνεται* (cf. Ph. Woch. 1906 nr. 24).
2. Schol. Ar. Ran. 475, leg.: λέγει δὲ Ταρτησίαν ἀντὶ τοῦ μεγάλῃν.
3. Ib. Vesp. 568, leg.: ἵνα κἄν ταύτῃ ἐλεηθῶσιν.
4. Ib. Ran. 542, ita ordinanda scholia: ἀμίδα δὲ τὴν οὐρητρίδα, τὸ οὐρητὸν ἀγγεῖον· εἰώθασι γὰρ οἱ δοῦλοι ἐν τοῖς τῶν δεσποτῶν πότοις τοιαῦτα περιφέρειν. εἰς παραμυθίαν ἑαυτοῦ frustulum scholii versui 545 olim adscripti.
5. Antiphanis fr. 206 Menandrum in Dyscolo imitatum esse probabile est.
6. Multa argumenta omiserunt viri docti, quae probent Plautum in Aulularia comoediam Menandri expressisse.
7. Plauti Bacch. 925 sqq. e poeta Graeco desumpti sunt.
8. „Discedo Alcaeus” (Hor. II Ep. 2. 99) aliaeque locutiones huius generis quas collegit Fraenkel Plautinisches in Pl. p. 33. n. 2 ad exempla Graeca formatae sunt.
9. Aul. 226. (Fraenkel l.l. p. 56) „te bovem esse” apud poetam Graecum lecta fuisse probari potest.
10. „Lapides loqueris” (Aul. 151 cf. Fraenkel, l.l. p. 104) e poeta Graeco translatum est.
11. Aul. 626 minime probat exemplar Aululariae a Diphilo esse compositum.
12. Aul. 811 sqq. Nihil in se habent quod proprium sit Diphili.
13. Het bestudeeren der geschriften van de oude philologen en het schrijven van correct Latijn wordt heden ten dage te veel verwaarloosd.
14. De Byzantijnsche litteratuur neme in de studie der classieke philologen een ruimer plaats in.
15. De meening van E. Meyer als zou Athene in de 5de en 4de eeuw v. Chr. de typische kenmerken van het kapitalistische Engeland der 18de eeuw vertoond hebben, is een miskening van het Grieksche karakter en geest.

